

9 ESOTEERINEN FILOSOFIA

9.1 Johdanto

¹Eurooppalaisen filosofian historia sijoittuu kokonaisuudessaan astrologiseen Kalojen aika-kauteen, jota ulottui noin vuodesta 500 ennen nykyisen aikakauden alkua vuoteen 2000 sen jälkeen. Ennen tätä aikaa mainitut filosofit olivat kaikki esoteerikkoja. Lukuun ottamatta joitakin pieniä, kulttuuriasteella olevia klaaneja, voidaan sanoa, että tuona aikakautena inkarnoituivat klaanit ovat olleet barbaariasteella tai sen läheisyydessä.

²Filosofia on kokoelma näennäisongelmia, jotka ovat periytyneet kautta aikain aina Kreikan sofisteista lähtien. Näitä ongelmia ei ole koskaan käsitetty oikein, minkä vuoksi koko filosofia on tietämättömyyden mielikuvituksellista spekulatiota. Nämä ongelmat todistavat inhimillisen järjen avuttomuuden olemassaolon ongelmien edessä. Filosofian merkitys on siinä, että se on toiminut mentaalisenä voimisteluna ja auttanut ihmiskuntaa kehittämään harkintakykyä ja mahdollistanut vähitellen oikean käsityksen perustavanlaatuisista todellisuusideoista.

³Emotionaaliset illuusioiden ja mentaaliset fiktiot ovat aivan yksinkertaisesti kaikkea sitä, mitä ihmiskunta on syvässä tietämättömyydessään todellisuudesta ja elämästä koskaan tuntenut ja ajatellut miljoonien vuosien ajan ja mikä jollain tavalla on säilynyt sukupolvelta toiselle. Uusien tosiasioiden, uusien teorioiden, uusien otaksumien, olettamusten ja arvailujen koskaan lakkaamaton virta ruokkii tajuntaa näissä maailmoissa. Kaikki käsittävät tiedostamattaan kaikkien tajunnanaktiivisuuden toiminnan, jokainen sen, mikä vastaa hänen omaa tasoaan.

⁴Telepaattisen käsittämisen edellytyksenä on, että fyysinen valvetajunta (aivosolut) on joskus ollut yhteydessä vastaavaan emotionaaliseen tai mentaaliseen ”ideasisältöön” tai että emotionaaliset ja mentaaliset värähtelyt (molekyylit) ovat niin läheisessä yhteydessä aiempaan ideasisältöön, että ”uusia löytöjä” voidaan tehdä.

⁵Tästä käynee ilmi, ettei yksikään prosentti siitä, minkä ihmiskunta hyväksyy ”tietona” (emotionaalisen tai mentaalisen tajunnan sisällöstä), voi olla yhdenmukaista todellisuuden kanssa.

⁶Spekulatiiviset tieteenalat (filosofia ja teologia) ovat pelkkiä fiktiojärjestelmiä.

⁷Luonnontieteiden ”tosiasiat” on ehkä todettu oikein, mutta niiden työstäminen järjestelmiksi (oikeisiin yhteyksiinsä) on suurelta osin epäonnistunut. Myös tiede koostuu lukemattomista fiktiojärjestelmistä. Tuloksena ovat jatkuvasti uudet tieteelliset löydöt, jotka johtavat jatkuvasti kasvavaan määrään teorioita ja hypoteeseja.

⁸Jotkut filosofit rakentavat maailman- ja elämäkatsomuksensa tieteellisten hypoteesien pohjalta. Se ei ole oikea menettelytapa. Jotkut näistä hypoteeseista näyttävät kestävästi pidempään kuin toiset, jolloin niistä tulee helposti dogmeja (esimerkiksi 1800-luvun dogmit aineen ja energian tuhoutumattomuudesta), jotka ennemmin tai myöhemmin osoittautuvat virheellisiksi. Ihmiskunta ei kykene ratkaisemaan olemassaolon ongelmia. Se, joka ei tätä nykyään oivalla, osoittaa, ettei hän ole pätevä käsittelemään näitä ongelmia.

⁹On lopullisesti todettava, että filosofit eivät voi selittää todellisuutta. Kaikki tehdyt yritykset ovat olleet ja tulevat olemaan fiktiojärjestelmiä.

¹⁰Tietoa todellisuudesta ei voi hankkia ihmisten maailmoissa, eikä ihmiskunnassa, vaan vasta seuraavaksi korkeammassa valtakunnassa, viidennessä luomakunnassa.

¹¹Ihminen rajoittuu fyysisen todellisuuden näkyvän osan tutkimiseen. Ydinfysiikka omistautuu fyysisen eetteriaineen alimman kerroksen (49:4) tutkimukselle.

¹²Eetterinäköä voidaan käyttää ilmiöiden havainnointiin fyysisen eetteriaineen molekyylilajissa 49:3, ja selvänäköisyyttä voidaan käyttää ilmiöiden havainnointiin emotionaalimaailman molekyylilajeissa 48:4-7. Selvänäköisyyttä ei voi käyttää itse molekyylilajien tutkimiseen. Ne, jotka uskovat kykenevänsä hankkimaan vielä korkeampilaatuisemman aineellista todellisuutta koskevan havaintokyvyn, ovat petteureita tai itsensä pettäneitä. Planeettahierarkia on vahvistanut nämä tosiasiat.

¹³Toisin ilmaistuna: ensiminä ei voi hankkia tietoa todellisuudesta omin avuin. Edes toisminä

ei siihen kykene. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ja seuraavien useiden lähimpien tuhansien vuosien aikana ensiminä ei kykene tutkimaan enempää kuin aurinkokunnan viittä alinta molekyyliä (49:3-7). Toisminällä on mahdollisuus tutkia 28 alemmaa molekyyliä (45:4–49:7). Tämä ei anna mahdollisuutta tutkia atomilajeja 1–44. Mutta toisminän ja ensimmäinän välinen suunnaton ero on siinä, että toisminät voivat (milloin tahansa halutessaan) saada tiedon lahjaksi korkeammissa maailmoissa ja valtakunnissa olevilta. Ensiminä ei voi saada tietoa tällä tavoin, koska se käyttää kaikkea tietoa tietoisesti tai tiedostamattaan väärin. Vain ne, jotka ovat liittyneet ykseyteen, kollektiivitajuntaan ja jotka kykenevät kitkattomasti soveltamaan luonnonlakeja ja elämänlakeja maailmoissaan, saavat kaiken sen todellisuustiedon, jota he tarvitsevat toimiakseen ja palvellakseen.

¹⁴Tämä mahdollisuudesta saada tietoa todellisuudesta.

¹⁵Absoluutisessa mielessä (ja tämä ”absoluuttinen” ymmärrettynä sen oikeassa merkityksessä) vain korkeimmassa kosmisessa maailmassa (maailmassa 1) olevilla yksilöillä voi olla oikea käsitys kosmisesta todellisuudesta, koska vain he kykenevät lopullisesti käsittämään aineen koostumuksen kaikissa 49 atomimaailmassa, ja niiden yhteensä 49 ulottuvuudessa. Alempien maailmojen yksilöt voivat saavuttaa suhteellisen oikean käsityksen (absoluutisessa mielessä) vain omista ja vielä alemmista maailmoista, koska aina on olemassa käsittämätön sen korkeamman aineen jäännös, joka sisältyy eri aineiden koostumukseen. Loogisesti nähden säilyy siten edelleen vaatimus, että mahdollisimman oikea käsitys jokaisessa erityisessä maailmassa on ainoa oikea kyseisessä maailmassa, ja sitä on pidettävä siinä maailmassa pätevänä.

¹⁶Niin kauan kuin omassa erityismaailmassa ei ole saavutettu mahdollisimman oikeaa käsitystä, tulevat subjektivistit puolustamaan virheellisiä käsityksiään, kunnes tuon maailman objektiivinen tutkimus on saatu päätökseen, mikä ei missään tapauksessa voi tapahtua alemmilla kehitysasteilla. Siihen saakka hypoteesimenetelmä tulee olemaan tutkimuksen, käytännöllisesti katsoen koskaan loppumattoman tutkimuksen tie. Siihen asti yksilöillä tulee olemaan erilaisia mielipiteitä hypoteesien todellisuussisällöstä. Jos ihmiset oivaltaisivat tämän, he oppisivat näkemään, että suvaitsevaisuus on välttämätöntä, jolleivät he tahdo käydä loputonta kiistaa yksilöllisistä mielipiteistä. Meidän on sallittava jokaisen pitää oma mielipiteensä, ainakin silloin, kun se on itsehankittu omaksumalla perusteellisesti ”tieteen tämänhetkinen näkökulma” ja oivaltamalla, että se ei voi koskaan olla lopullinen. On kuitenkin lopullisesti todettava, että skeptisyys voi joskus olla oikeutettua mutta ei milloinkaan dogmatismia, koska kehitys on käytännössä ”loputonta”.

¹⁷Mitä tulee kysymykseen elämän tarkoituksesta, jokaisen on velvollisuus yrittää muodostaa oma näkemyksensä, olkoon se sitten kuinka yksinkertainen tahansa. Skeptikko, joka tervettä järkeään käyttäen pitää tätä ongelmaa ratkaisemattomana, on tietenkin huomattavasti etevämpi kuin dogmaatikko, joka uskoo auktoriteetteihin, uskoo, että neljännen luomakunnan yksilöt ratkaisevat tämän ongelman, uskoo kaikenlaisiin selvänäkijöihin, jotka jopa kuvittelevat omaavansa ”kosmisen” tajunnan, kyvyn, jota edes viidennen luomakunnan jäsenet eivät ole saavuttaneet. Joidenkin okkultistien ylläpitämän kosmisen tajunnan fiktion jakavat myös ruusuristiläisjärjestö A.M.O.R.C.:n jäsenet, joten tämä on oikeastaan kaikki, mitä tästä järjestöstä tarvitsee sanoa. Todellisuustiedon suhteen vallitseva täydellinen arvostelukyvyn puute ilmenee erityisesti kaikissa näissä uusissa okkulttisissa lahkoissa, joita kasvaa kuin sieniä sateella. On yksinkertaisesti uskomatonta, mitä nämä okkultistit voivat kuvitella ja uskoa ymmärtävänsä. He pitävät kaikkia ohikiitäviä päähänpistojaan intuitiona. Heillä ei ole mitään käsitystä siitä, että ne, jotka ”kuuntelevat ääntä”, ovat emotionaaliolentojen uhreja. Esoteriikassa puhutaan ”hiljaisuuden äänestä”, mutta eksoteristit eivät osaa tulkita tätä symbolia oikein (yhtä vähän kuin muitakaan esoteerisia symboleja). He eivät tiedä, mitä hiljaisuudella tai sen äänellä tarkoitetaan. Esoterikko antaa sanoille toisenlaisen merkityksen kuin tavanomainen. Kirjaimen orjat eivät ole ymmärtäneet edes sen vertaa.

¹⁸Filosofit ja tiedemiehet ovat hypoteeseillaan ja teorioillaan ihmiskunnan älyllisiä oppaita.

Kun he ovat hyväksyneet hylozoiikan ainoaksi kestäväksi työhypoteesiksi, planeettahierarkia voi asettua yhteyteen ihmiskunnan kanssa. Sitä ennen olisi tällainen yritys hierarkian osalta tarkoituksetonta, koska yhteisymmärrykselle ei ole lähtökohtaa. On totta, että eräs 43-minä on sanonut: ”Koska julistamamme oppi on ainoa oikea, on sen niiden todisteiden tukemana, joita valmistaudumme antamaan, lopulta voitettava kaikkien muiden totuuksien tavoin.” Mutta se vie aikaa, koska oppineet kieltäytyvät edelleen sinnikkäästi tutkimasta hylozoiikan todellisuussisältöä ja elinkelpoisuutta ja sen yksinkertaisia selityksiä muutoin selittämättömille asioille.

9.2 Eksoteerinen filosofia

¹Koska kaikki uskovat pystyvänsä arvioimaan kaiken, on myös niitä, jotka eivät ole opiskelleet filosofiaa, mutta kykenevät hetkessä ratkaisemaan kaikki filosofiset ongelmat. Ei ole harvinaista kuulla terävä-älyisten ilmaisevan mielipiteensä siitä, mitä filosofit ”oikeastaan tarkoittivat”. Filosofiparat olivat ilmeisesti täysin kykenemättömiä selittämään sitä, mikä ”mikä heidän tietenkkin oli täytynyt ymmärtää”. Ainoa asia, minkä voit tehdä, on neuvoa näitä ihmisiä lukemaan filosofien omia kirjoituksia eikä hankkimaan filosofista tietämystään jostain filosofian historiaa käsittelevästä kirjasta, jossa filosofien väitetään sanoneen asioita, jotka eivät aina vastaa sitä, mitä he todella sanoivat. Toisin sanoen kaikkeen uudelleenmuotoiluun liittyy suuri virheriski. Kuten Schopenhauer kirjoitti kirjeessään ystävälleen, oli kaikki, mitä hänen väitettiin sanoneen, aina jossakin suhteessa virheellistä, joten vain sanatarkat lainaukset olivat oikeita. Mutta myös sellaiset lainaukset päätyvät liian usein virheellisiin asiayhteyksiin. Tämä on tietenkin itsestään selvää, ja siitä huomauttaminen on vain osoitus jonkinlaisesta koulumestariarimaisuudesta. Mutta esoteerikko on saanut lopullisesti oppia, että liian koulumestariarimainen ei voi olla. Ylimieliset todistavat aivan liian usein tyhmyytensä.

²Filosofinen spekulatio ei ratkaise olemassaolon ongelmia, ainoastaan monimutkaistaa niitä entisestään, minkä eurooppalaisen filosofian 2500-vuotinen historia osoittaa riittävästi. Filosofia on fyysisen ihmisen yritys selittää olemassaolon tarkoitusta ja päämäärää. Tieto todellisuudesta on aina ollut olemassa. Se oli lahja planeettahierarkialta. Kun tätä tietoa väärinkäytettiin, se tehtiin kypsymättömille ja arvottomille saavuttamattomaksi. Seurauksena oli, että ”vihkiytymättömät” päättivät ratkaista ongelmat omin voimin. Ja näin alkoi se elämäntietämättömyyden spekulointi, jota kutsutaan filosofiaksi. Olisi pian pitänyt pian oppia oivaltamaan, että tietämättömyys ei voi ratkaista olemassaolon ongelmia, oivaltamaan, että koko filosofia on terävälyisyyden ja syvämielteisyyden epäonnistunutta mielikuvituksellista spekulointia. Buddha teki selväksi, että ihmisjärki ei nykyisellä kehitystasellaan (päättelyajattelun ja periaateajattelun asteellaan) kykene ratkaisemaan olemassaolon (”filosofian”) ongelmia.

³Sikä intialainen että eurooppalainen filosofia alkoi Kalojen eläinradan aikakaudella. Tämä johtui siitä, että papisto oli menettänyt ”uskonnollisia symboleja” koskevan ymmärtämyksensä ja rappeutunut taikauskoon. Tämä kävi yhä ilmeisemmäksi ihmisille, ja kritiikki alkoi, kritiikki, joka automaattisesti johti yrityksiin ratkaista ongelmat ”järjen” avulla.

⁴Papeilla oli jo Atlantiksen ajoista lähtien tietoa magiasta ja he käyttivät sitä joukkojen hallitsemiseen. Mutta koska kaikki väärinkäytetty tieto katoaa tavalla tai toisella, myös papit kokivat saman kohtalon. Jonkin aikaa he onnistuivat korvaamaan asteittain menettämänsä magiset menetelmät kaikenlaisilla petollisilla menettelytavoilla. Tämä menettely oli kuitenkin ajan mittaan mahdotonta.

⁵On suuri virhe olla jälkiviisas filosofian historiaa tutkittaessa. Jälkiviisas liittää filosofien kirjoituksiin sellaista, mitä niissä ei ollut aiemmin. Kummallista kyllä, edes filosofian professorit eivät näytä oivaltaneen tähän liittyvää riskiä. Se, mikä on selvinnyt useiden vuosisatojen hitaan älyllisen prosessin tuloksena, esimerkiksi uudet todellisuuskäsitykset ja uudet fiktiojärjestelmät, luetaan kuuluviksi muinaisten viisaiden kirjoituksiin, koska heidän käyttämänsä sanat olivat suurelta osin samoja kuin meidän. On helppo unohtaa, että sanavarasto (aina hyvin suppea) ja käsite- tai ideavarasto ovat täysin eri asioita.

⁶Esisokraattisia filosofeja lukuun ottamatta vain Platon, Aristoteles, Krysippos, Plotinos, Bacon ja Leibniz olivat esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä. Jälkipolville tästä oli kuitenkin vain vähän hyötyä, koska nämä ajattelijat eivät saaneet paljastaa mitään tietämästään. He saivat esittää ”uusia” ideoita vain, jos he kykenivät löytämään sellaisia vanhemmasta kirjallisuudesta ja siten vetoamaan auktoriteetteihin. Heidän kirjoituksistaan on todellakin mahdollista löytää peiteltäviä viittauksia esoteerisiin ideoihin. Heidän tapauksessaan ”jälkiviisaus” on sallittua, koska heidän tietämänsä oli jo tiedossa.

⁷Meidän ei pitäisi tyytyä pelkkään tietoon siitä, että jokin tietty filosofi oli vihitty. Useimmissa tietokunnissa oli seitsemän astetta (joissakin kymmenen, joista kolme oli valmistavia). Ja ne, jotka eivät selviytyneet kolmatta astetta korkeammalle, eivät tienneet paljoakaan. He eivät edes tienneet, että korkeampia asteita oli olemassa.

⁸Länsimaisten filosofien ei pitäisi ryhtyä tulkitsemaan joogafilosofeja, eikä joogien selittää länsimaisia katsantotapoja. Kumpikaan osapuoli ei kykene ymmärtämään toisiaan. Vain esoteerikot voivat ymmärtää molempia.

⁹Joogafilosofia sopii itämaalaisille ja heidän introvertille elämännäkemykselleen, ei länsimaalaisille, joilla on ekstraverti elämännäkemyks, joka perustuu objektiiviseen todellisuustutkimukseen, josta luonnontiede on fyysinen osoitus. Lisäksi voidaan todeta, että Patandzhalin Sutrat sisältävät varmasti tiedon todellisuudesta ja myös sen, ettei yksikään joogafilosofi ole vielä kyennyt tulkitsemaan niitä oikein, koska yhdestäkään joogafilosofista ei ole vielä tullut kausaaliminä. Intialaisten on ehkä tuskallista oivaltaa tämä, mutta niin kauan kuin he eivät tunnusta hylozoiikkaa ainoaksi kestäväksi ”hypoteesiksi”, he jäävät edelleen emotionaaliseen todellisuuteen. Mentaalinen ”selvänäköisyys” hankitaan kausaalisen objektiivisen tajunnan yhteydessä. Länsimaalainen ei ylety näkyvän fyysisen maailman ulkopuolelle, eikä joogi emotionaalimaailman ulkopuolelle. Joogin ”nirvana” on yksilön unitila kausaaliverhossa mentaaliverhon hajoamisen jälkeen. Mutta tämä ”sammuminen” ei ole tuhoutumista. Sen enempiä joogit kuin buddhalaisetkaan eivät ymmärrä, mitä Buddha tarkoitti ”nirvanalla”. On vielä lisättävä, että buddhalaisuus on Buddhan opetuksen vääristelyä, aivan kuten kristinusko on Kristuksen julistuksen vääristelyä.

¹⁰Filosofian tehtävänä tulisi olla ”opettaa ihmisiä ajattelemaan”, eikä tuputtaa heidät täyteen näkemyksiä, joita on niillä, jotka eivät ole oppineet ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa (ilman tarvittavia tosiasioita). Esoteerinen filosofia haluaa monien muiden asioiden ohella opettaa ihmisiä lopettamaan ”uskomisen”, lopettamaan muiden ihmisten mielipiteiden hyväksymisen. Alemmilla tasoilla tai puutteellisen koulutuksen tuloksena ihmisen älykkyys on yrityksiä käsittää, mitä toiset ovat sanoneet, jotta sen voisi toistaa. Yli 99 prosenttia vallitsevista käsityksistä ovat enemmän tai vähemmän puutteellisia tosiasioiden vähäisyyden vuoksi.

¹¹Jos hyväksyy jonkin näkemyksen, on tehtävä selväksi itselleen, mihin tämä näkemys perustuu. Siihen eivät useimmat kykene. He eivät oivalla edes sen tarpeellisuutta. Mutta niinpä useimpien mielipiteet koostuvat illuusioista ja fiktioista.

¹²”Suurten filosofien” puute oli heidän kyvyttömyytensä oivaltaa, miten kohtuutonta on rakentaa todellisuuden kanssa yhdenmukaisia järjestelmiä ilman vaadittavia tosiasioita, ikään kuin logiikan avulla voitaisiin loihtia tietoa. Filosofit alkavat vasta nyt, parin tuhannen vuoden jälkeen, oivaltaa, että tämä oli järjetön yritys, oivaltaa, että ilman tosiasioita kaikki ”tietämys” on pelkkää taikauskkoa. Logiikka on tosiasioiden systemaattiseen järjestämiseen tarkoitettu menetelmä. Tämä on ensimmäinen asia. Ja sitten tulisi osata todeta, että ”tosiasiat” ovat tosiasioita. Tämä on toinen asia. Jos ei tähän kykene, on kaikki ajateltu vain arvailua ilman oikein arvaamisen mahdollisuutta.

¹³1800-luvun filosofian nykyisestä esitystavasta päätellen ei ole koskaan tiedetty, että Herbert Spencer kehitysoppeineen oli se filosofi, joka vaikutti eniten yleiseen vapautumiseen sekä filosofiasta että teologiasta. Spencer oli todellakin filosofinen auktoriteetti koko englanninkielisessä maailmassa ja koko maailman tiedemiesten keskuudessa. Tämä mainitaan

esimerkkinä siitä, miten sattumanvarainen yleinen historiallinen käsitys tapahtumista on. Spencer ei nimittäin ollut ”kantilainen”, ja niinpä kaikki filosofit hylkäsivät hänet ja sen tähden hänet käytännössä vaiennettiin, joten nykyään hänestä on vain nimi, jos sitäkään jäljellä. Kuinka vähän filosofit ymmärsivät Spencerin todellisuutta mullistavaa ajatusta, käy ilmi siitä, että Hans Larsson kysyi, ”mitä kehityksellä tarkoitetaan.”

¹⁴Filosofien tehtävänä on tarjota tiedemiehille maailmankäsitys, jonka he voivat hyväksyä ja josta he voivat lähteä. Tieteellä (luonnontieteillä ja psykologialla) on omat erityisongelmansa. Mutta sen on kuitenkin nojattava vakaalle pohjalle. Pytagoralainen hylozoiikka on lopullisesti ratkaissut subjektivistien tietoteoreettisen näennäisongelman. Filosofien on korkea aika ryhtyä tutkimaan hylozoiikan loogista kestävyyttä ja todellisuussisältöä. Enää ei voi teeskennellä, ikään kuin tuota 2700 vuotta vanhaa maailmaa koskevaa selitystä ei olisi olemassa. On totta, että hylozoiikka on ylifyysinen ongelma. Mutta filosofit eivät voi ajan mittaan välttyä ottamasta kantaa hylozoiikan kategorisiin väitteisiin, joiden mukaan fyysinen aine on peräisin ylifyysisestä aineesta ja että fyysisen maailman tapahtumien selitys, luonnonprosessien syyt, ovat löydettävissä ylifyysisistä maailmoista. Näillä ongelmilla ei ole mitään yhteistä sen ”metafysiikan” kanssa, joka on ollut filosofisen spekulatiivisuuden kohteena sen kaksituhatuotisen olemassaolon ajan. Filosofisen ”metafysiikan” ja hylozoiikan ylifyysiikan välillä on perustavanlaatuinen ero. Metafysiikka on aina ollut mielikuvituksen tuote, fiktio. Hylozoiikka on olemassa olevan todellisuuden kuvaus.

¹⁵Filosofian varsinainen tehtävä ei ole ”maailmankaikkeuden arvoituksen ratkaiseminen”, sillä siihen se ei koskaan kykene. Filosofia mentaalitajuntana on ensiminään korkein saavutettavissa oleva tajunnanlaji, ensiminään korkein ilmentymä. Sen tehtävänä evoluutioprosessissa on ollut ja tulee olemaan mentaalitajunnan, järjen kehittäminen, jotta ihmisistä voi tulla itseluottamusta ja itsemääräävyyttä omaavia itsenäisiä ajattelijoita, eikä orjallisesti ulkoisesta, mielivaltaisesta voimasta (teologien niin sanotusta tutkimattomasta jumalan tahdosta) riippuvaisia, jotta he osaavat tarkoituksenmukaisesti soveltaa elämänlakeja ja tulla siten oman kohtalonsa herroiksi. Ihmiskunnan osalta tämä ei mahdollistu ennen kuin noin 60 prosenttia ihmiskunnasta on saavuttanut kulttuuriasteen ja humaniteettiasteen ja siten oppinut ymmärtämään evoluutio-olentoille kaikista elämänlaeista tärkeintä, ykseydenlakia, jonka perusta on kaikille monadeille yhteinen kosminen kokonaistajunta. Tätä lakia soveltamatta kukaan ei voi saavuttaa viidettä luomakuntaa, ihmiskunta tulee yhä uudelleen tuhoamaan itsensä ja joutuu aloittamaan uudestaan barbaariasteelta uutta maailmanhistoriaa luoden.

9.3 Esoteerinen filosofia

¹Esoteriikka on kausaalista tietoa, kausaalimaailmassa olevaa tietoa. Sitä voivat ymmärtää vain ne, jotka ovat kehittäneet intuition (47:3). Sen voivat kuitenkin käsittää kaikki älykkäät ihmiset (47:6).

²Illuusioiden pitävät ihmiset emotionaalimaailmassa ja fiktiot mentaalimaailmassa. Esoteriikka tarjoaa pääsyn kausaalimaailmaan. Vain kausaalimaailmassa, platonisten ideoiden maailmassa, yksilö kykenee ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa sen fyysisessä maailmassa olevan fyysisen tiedon lisäksi, joka perustuu lopullisiin tosiasioihin ilman hypoteeseja.

³Platonisten ideoiden maailma on ”tosiolevainen”. Subjektiiivisena tajunnansisältönä idea ”on yhdenmukainen” todellisuuden kanssa. Objektiiivisena aineellisena kausaalisen todellisuutena se on alempien maailmojen syy. Niin yksinkertaista on se, mitä filosofit eivät ole koskaan ymmärtäneet.

⁴Filosofinen metafysiikka on yksinomaan fiktiota, mielikuvituksellisia spekulatioita, ilman tietoa todellisuudesta.

⁵Todellinen metafysiikka on esoteriikkaa, sillä se tarjoaa tietoa todellisuudesta, korkeammista maailmoista, korkeammista luomakunnista.

⁶Filosofiasta opimme, kuinka meidän ei pidä ajatella, kuinka avuttoman harhautunut ihminen

on ilman esoteriikkaa.

⁷Inhimillinen tietämys, fyysisiä tosiasioita lukuun ottamatta, on pelkkiä illuusioita ja fiktioita. Ja tämä pätee niin uskontoon kuin filosofiaan ja tieteeseenkin.

⁸Olemassaolo koostuu 48 yhä korkeammasta maailmasta fyysisen maailman lisäksi. Jo tämän tosiasian pitäisi selvittää, miten vähän ihmiskunta voi tietää olemassaolosta.

⁹Tehkää fyysisestä maailmasta paratiisi! Se on ihmiskunnan tehtävä. Esoteriikka tahtoo auttaa ihmisiä elämään järkevää elämää fyysisessä maailmassa vapauttamalla heidät tietämättömyyden taikauskoista. Se tahtoo vapauttaa ihmiskunnan uskonnosta, filosofiasta ja tieteen alkeellisista hypoteeseista. Vasta silloin ihmiskunta voi kehittää tervettä järkeä fyysisessä maailmassa. Se, joka järkevästi soveltaa luonnonlakeja ja elämänlakeja fyysisessä maailmassa, saavuttaa nopeimmin viidennen luomakunnan.

¹⁰Antimetafyysikot ovat ainoat, jotka ovat osoittaneet tervettä järkeä, sillä he ovat hylänneet filosofisen metafysiikan mielikuvituksellisena spekulatiiona. Se on suuri edistysaskel kohti tervettä järkeä. Heidän suuri virheensä on se, että he kieltävät kaiken muun kuin fyysisen todellisuuden mahdollisuuden. Siitä he eivät voi tietää mitään. Se on heidän terveen järkensä puutetta. Ihminen ei voi ratkaista, mikä on mahdollista. Se hänen olisi pitänyt oppia. Hän ei voi ratkaista edes sitä, onko uskonto oikeassa vai väärässä. Sen voi tehdä vain se, jolla on tietoa todellisuudesta.

¹¹Esoteerinen filosofia on aivan yksinkertaisesti tavallinen looginen katsantotapa. Mutta se eroaa eksoteerisesta filosofiasta siinä, että siinä käsitellään myös esoteerisia käsitteitä, jotka perustuvat esoteerisiin tosiasioihin, joita tiede ei voi todeta.

¹²Esoteerinen filosofia on näiden esoteeristen tosiasioiden tervejärkistä työstämistä, siis niiden tosiasioiden, joista ei ole vielä tullut eksoteerisia tai jotka joka tapauksessa ovat suurelle yleisölle tuntemattomia ja joista ei ole vielä tullut yleiskäsitteitä niin sanottuun yleiseen mieliteeseen.

¹³Esoteerinen filosofia ei ole mikään uusi laji sitä aivan erityisen hienostunutta ajattelua, jota kaikkien aikojen filosofit ovat pitäneet jonakin suurenmoisena ja mikä tietenkin on ollut osa itsetärkeyden illusorisuutta. Heidän oli löydettävä jokin keino puolustaa loogisesti epäoikeutettuja rakennelmiaan.

¹⁴Eksoteerisen filosofian tavoin erottaa myös esoteerinen filosofia toisistaan maailmankatsomukseen ja elämänkatsomukseen kuuluvat ongelmat.

¹⁵Elämänkatsomuksen suhteen oikeusfilosofian ongelmia on käsitelty kirjoitelmassa *Oikeuskäsitys* ja etiikkaa kirjoitelmassa *Laki*.

¹⁶Psykologia on jo vanhastaan sisällytetty filosofiaan, mutta se on täysin itsenäinen tieteenala, joka ei lainkaan kuulu filosofiaan, joka tutkii inhimillistä ajattelua. Mutta niin tietämättömiä olivat tutkijat tajunnanaspektin olemassaolosta, etteivät he tienneet, mihin tieteenalaan se pitäisi liittää, ja niin he päätyivät filosofiaan. Kesti vielä pitkälle 1800-luvulle, ennen kuin oivallettiin, että tajunta, ja erityisesti emotionaalisuus, oli jotain erityistä.

¹⁷Julkaistuna esoteriikka on suhteellisen uusi ilmiö, ja erilaisen esoteerisen koulutuksen omaavilla esoteerisilla kirjailijoilla on liian usein erilainen käsitys liian monista asioista, mikä on valitettavaa. Näyttää siltä, etteivät he ole päässeet yksimielisyyteen edes siitä, mitä pitäisi kutsua ”esoteeriseksi”. Muutamat heistä ovat esimerkiksi sitä mieltä, että niin pian kun esoteerinen tosiasia on annettu julkisuuteen, se lakkaa automaattisesti olemasta esoteerinen (merkityksessä ”salainen”). Tämä on oikein. Ne, jotka kuitenkin jatkavat asian kutsumista ”esoteeriseksi”, lähtevät siitä, että se on alun perin ollut esoteerinen, kuuluu esoteeriseen ajatusjärjestelmään (jota edes ”oppineet” eivät suinkaan vielä hallitse), että sitä voidaan puolustaa ja selittää vain esoteerisin perustein, eikä sitä näin ollen ole vielä yleisesti hyväksytty todellisuutena. Voidaan suorastaan sanoa, että julkaistua esoteerista kirjallisuutta opiskelevat ovat edelleen erityisiä ”vihittyjä”, niin vähän tähän kirjallisuuteen kiinnitetään edelleen huomiota. On edelleen täysin perusteltua käyttää termiä ”esoteerinen” kaikesta, mikä on kerran ollut ”salaista”, ainakin

siihen saakka, kunnes esoteriikka on hyväksytty viralliseksi oppiaineeksi kouluissa ja yliopistoissa. Sen jälkeenkin se on historiallisesta nähdessä esoteerista.

¹⁸Eksoteerisessa filosofiassa on sääntö, jonka mukaan mitään järjestelmää ei saa kritisoida toisesta filosofisesta järjestelmästä lähtien. Tämä periaate on tietenkin oikea, kun sitä sovelletaan subjektiivisen spekulatiivisen järjestelmiin. Tällaisille järjestelmille on sääntö, jonka mukaan niiden kiistäminen edellyttää sen osoittamista, että ne ovat kestävämpiä lähtöoletustensa perusteella tai sisäisten ristiriitaisuuksien tai järjettömien seurausten vuoksi. Eksoteeriset filosofit olettivat ehkä tiedostamattaan, että täydellisen järjestelmän täytyy olla yhdenmukainen myös todellisuuden kanssa, mikä on oikea oletus. Mutta niinpä kukaan ihminen ei kykene rakentamaan sellaista järjestelmää. Se edellyttäisi tosiasioita, joita ei voida todeta ihmisen maailmoissa.

¹⁹Esoteeristen järjestelmien osalta ulkopuolelta tuleva kritiikki ei kuitenkaan ole vain sallittu, vaan jopa välttämätön. Nämä ovat nimittäin objektiivisia järjestelmiä, jotka perustuvat todettavissa oleviin objektiivisiin tosiasioihin. Jos jonkin tällaisen järjestelmän muodostavia tosiasioita on liian vähän, jotta ne voitaisiin asettaa oikeisiin yhteyksiinsä, tai jos yhteydet on muodostettu niin, että oletukset ovat sallittuja, kyseistä järjestelmää voidaan verrata toiseen järjestelmään, joka koostuu useammista oikeisiin yhteyksiin asetetuista tosiasioista. Myös ”alkukantainen” järjestelmä voi tarjota arvokkaan vision olemassaolosta, edellyttäen, ettei sille anneta sellaista muotoilua, että sellaiselle maailmankatsomukselle rakentunut elämäntutkimus johtaa elämän suhteen harhautumiseen. Jo meidän aikanamme ja vielä enemmän tulevaisuudessa on täysi syy tutkia uusia järjestelmiä tältä osin.

²⁰Yhteisen esoteerisen mentaalijärjestelmän maailman- ja elämäntutkimus on kollektiivinen järjestelmä. Kun yksilö on hyödyntänyt sen, hän muodostaa jokseenkin vaistomaisesti ja automaattisesti yksilöllisen järjestelmän omia tarpeita varten omalaatunsa, inkarnaatioidensa aikana itse hankkimansa elämäntutkimuksen ja departementtikuuluvuuden mukaan. Mutta hänen tulisi lykätä tämän tekemistä; missään tapauksessa hänen ei tulisi tehdä tätä ennen kuin hän hallitsee universaalisti sovellettavan järjestelmän siten, että hän kykenee sen avulla ”selittämään kaiken” yksinkertaisimmalla tavalla.

²¹Ei voi kyllin vahvasti korostaa sitä, että esoteriikka on mentaalijärjestelmä, joka vastaa ihmisen (ensimmäisen) mahdollisuutta käsittää todellisuutta. Tähän meidän on tyydyttävä, kunnes meistä on tullut toisminuuksia. Olemassaolon kolmen aspektin käsittäminen on erilaista eri maailmoissa ja ennen kaikkea eri luomakunnissa. Me emme voi ymmärtää korkeammassa kuin omassa maailmassamme olevien todellisuuskäsitystä. Myös viidennessä ja kuudennessa luomakunnassa olevien on mahdotonta ymmärtää vielä korkeammassa valtakunnassa vallitsevaa todellisuuskäsitystä. Esoteriikka muodostaa fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen todellisuuskäsityksen synteetin sellaisena kuin sen voivat todeta kausaaliset, joilla on erheellön fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen objektiivinen tajunta. Kausaalisuuden objektiivinen todellisuuskäsitys on oikea niin pitkälle kuin se ulottuu, ollen korkein ensimmäisen saavutettavissa oleva ja sitä on pidettävä normatiivisena ihmisen todellisuuskäsitykselle. On tarkoituksellista arvostella tätä käsitystä korkeammassa valtakunnassa mahdollisen käsityksen näkökulmasta. Ihmisen on pidettävä siinä, mikä on hänelle loogisesti mahdollista käsittää. Meillä ei ole loogista oikeutta hyväksyä muuta käsitystä kuin ensimmäiselle mahdollinen käsitys Tiedämme, että korkeampien minuuksien todellisuuskäsitys on erilainen kuin meidän. Mutta ensimmäisen käsityksen on oltava voimassa ihmiselle. Muuten on vaarana, että päädyimme mielivaltaisuuteen ja jäämme vaille yhteistä inhimillistä tiedollista perustaa. ”Korkeamman” käsityksen hyväksyminen johtaa hyväuskoisuuteen. Ainoa hyväksyttävä menettelytapa on työhypoteesien hyväksyminen jatkuvaa tajunnankehitystä varten, siis käytännöllinen ”ikä- kuin- menetelmä”. Teoreettiset kiistat muista kuin ihmiselle mahdollisista todellisuuskäsityksistä ovat vaille loogista perustaa.

²²Joka tapauksessa esoteriikka merkitsee valtavaa edistysaskelta todellisuuden ja elämän oikean käsityksen osalta verrattuna kaikkiin eksoteerisiin käsityksiin. Pythagoraan hylozoioikka on

tulevaisuuden todellisuusoppi. Sitä voidaan täydentää, mutta sitä ei voida korvata millään paremmalla.

²³Voidaan tietenkin väittää, että myös hylozoiikka joissakin suhteissa ylittää ensiminän kyvyn käsittää todellisuutta. Tässä suhteessa hylozoiikka ei voi koskaan olla muuta kuin työhypoteesi. Se käsittelee kuitenkin todellisuuden kolmea aspektia ja muodostaa hypoteesin, joka todennäköisyyden osalta on loogisesti muita ajateltavissa olevia hypoteeseja ylivoimaisempi. Tässä suhteessa sitä voidaan puolustaa loogisesti.

²⁴Esoteerisen filosofian tulevat kaksi haaraa ovat logiikka (järjen kehittäminen) ja elämäntaito (elämänlakien tarkoituksenmukainen soveltaminen). ”Ontologia” (tieto aineaspektista) samoin kuin ”metafysiikka” (tieto liikeaspektista) ja psykologia (tieto tajunnan aspektista) muodostavat jo täysin itsenäisiä tieteenaloja.

9.4 Hylozoiikan mentaalijärjestelmä

¹Hylozoiikka on se järjestelmä, joka tarjoaa parhaat ilmaisukeinot, parhaan terminologian, mahdollistaen ihmiskunnalle parhaimman selitysmenetelmän kosmisen todellisuuden ”täsmälliselle käsittämiseksi” (siinä määrin kuin sellaisesta ylipäättään voidaan puhua) ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Se antaa mahdollisuuden mentaaliseen selkeyteen, mihin mikään muu järjestelmä ei kykene. On aivan toinen asia, että kausaaliminät eivät tarvitse mentaalijärjestelmää. He elävät kausaalisessa ideain maailmassa, voivat objektiivisesti havainnoida aineellista todellisuutta ja seurata aineprosesseja ihmisen maailmoissa ja kokea intuitiivisesti tajunnan aspektin ilmentymiä. Mutta ihmiset ovat edelleen ensiminuuksia, eivät kausaaliminuuksia. Ja paras mentaalijärjestelmä ensiminuuksille on sellainen, joka tarjoaa heille suurimman mahdollisen mentaalisen selkeyden saavuttamisen.

²Aikamme älymystö etsii jotain kestävää, jotakin, joka on kaikin puolin järkevää (fyysisesti, emotionaalisesti ja mentaalisesti), joka tarjoaa suureen selkeyden ja mahdollistaa yksilöllisen, itsenäisen ajattelun. Tällaista eksoteerista järjestelmää ei voida rakentaa. Kun filosofit oivaltavat tämän, he tulevat tutkimaan hylozoiikan, ainoan kestävän mentaalijärjestelmän vahvuutta. Mutta niin kauan kuin he uskovat, että ihminen voi ratkaista tämän ongelman spekuloidulla, he epäonnistuvat. Heidän pitäisi kyetä oivaltamaan tämä mitä terävimpien aivojen 2500-vuotisen spekulatiivisuuden jälkeen. Erehtymätön mentaalijärjestelmä voidaan muodostaa vain esoteerisista (kausaalisisistä) tosiasioista ja ideoista, joita kausaaliminät (tai korkeammat minät) ovat hankkineet kausaalimaailmasta. Ihmisen maailmojen kaikkietäisyys ei riitä, sillä nämä maailmat rakentuvat yhä korkeammista aine- ja energialajeista. Mutta kausaalimaailmassa on muuta kuin ”tiedettävien asioiden pilviä”. Sieltä löytyy myös toisminän maailmoista peräisin olevia ideoita. Ja vasta kun meillä on hallussamme tuo tieto, meidän on mahdollista rakentaa ”ihanteellinen järjestelmä”.

³Teoksessa *Tieto todellisuudesta* esitetty hylozoiikka ei ole sen ”abstraktimpaa”, sen mielikuvituksellisempaa, sen enempää ylitajuntaan kuuluvaa kuin että tiedemiehet ja filosofit voivat hyväksyä sen sadan vuoden sisällä. Hylozoiikka lähtee aineaspektista sen ollessa länsimaisen ajattelun perusnäkökulma, ja lisäksi se antaa ohjeita sekä psykologialle että atomitutkimukselle, tieteenaloille, jotka ovat jo tunnustaneet 1800-luvulla vakiintuneen yleisen todellisuuskäsityksen kestävämmyyden.

⁴Aikamme filosofeilla ja tiedemiehillä ei ole edellytyksiä ymmärtää hylozoiikan merkitystä työhypoteesina. Sitä ei ole tarkoitettu heille. Mutta kun tutkimus on edennyt niin pitkälle, että erityisen fyysisen eetterimaailman olemassaolo on oivallettu ja organismiin kiinnittyvän eetteriverhon olemassaolo on havaittu, seuraavat näitä niin monet muut löydöt ja niin monet esoteeristen tosiasioiden vahvistukset, että monet hyväksyvät hylozoiikan parhaana työhypoteesina. Vuoden 2025 tienoilla voimme odottaa erästä vallankumouksellista löytöä.

9.5 Aikamme esoteerikkojen tehtävät

¹Yksi vaikeus, jonka kanssa esoteerikko kamppailee, on se, kuinka esittää mahdollisimman yksinkertaisella tavalla uusia käsitteitä, joita ei voida havainnollistaa normaalille objektiiviselle tajunnalle. Nykyaikainen ihminen vaatii saada nähdä tullakseen vakuuttuneeksi. Hän toteaa, että teologian, filosofian ja tieteen käsitteet ovat fiktioita, joihin ihmiset ovat uskoneet ja jotka ovat johtaneet heitä harhaan tuhansien vuosien ajan. Hän kieltäytyy hyväksymästä mitään sel-laista, mitä hän ei voi itse todeta. Hän suhtautuu epäilevästi niin sanottuihin loogisiin todistuk-siin, koska sellaiset todistukset ovat harhaanjohtaneet jopa kaikkein terävimmätkin älyt, mistä filosofian historia perusteellisesti todistaa. Kun on voitu ”todistaa”, että kaikkien todettavissa oleva objektiivisen fyysisen aineellisen todellisuuden yleispätevä käsitys on illuusio, silloin näyttää olevan mahdollista todistaa minkä tahansa hulluuden oikeellisuus. Tästä johtuu nyky-aikainen iskulause: ”todisteet eivät todista yhtään mitään”. Tämän on oikeutetusti ajateltu hei-jastavan ihmisälyn rajallisuutta ja ihmisen arvostelukyvyn epäluotettavuutta.

²Esoteriikan tehtävänä on kerätä mahdollisimman paljon loogisia, psykologisia ja objektiiv-i-sesti kestäviä todisteita. Esoteriikan tehtävänä on karsia pois kaikki ihmiskunnan vuosituhan-sien aikana keräämät illuusioidet ja fiktiot, jotta ihmiskuntaa ei enää petettäisi, vaan se voisi luottaa ”auktoriteetteihinsa”. Valitettavasti ilmestyy yhä enemmän okkultisteja, joiden tehtävänä näyt-tää olevan tämän esoteerisen tehtävän estäminen. Näyttää siltä, että meidän on odotettava pla-neettahierarkian paluuta ja aikaa, jolloin vain viidennen ja kuudennen luomakunnan yksilöt tunnustetaan auktoriteeteiksi.

³Nykyisten esoteerikkojen tärkein tehtävä ei ole julkaista jatkuvasti uusia planeettahierarki-alta saatuja tosiasioita, vaan muotoilla esoteerinen mentaalijärjestelmä siten, että filosofit ja tiedemiehet voivat helpommin hyväksyä sen työhypoteesina ja sellaisenaan verrattoman ylivoi-maisena. Heidän tulisi valita esitettävät tosiasiat sen periaatteen mukaisesti, että esoteriikasta tulee yhä helpommin käsitettävä. Mukaan ei pidä ottaa tosiasioita, jotka eivät palvele tätä tar-koitusta, vaan muodostavat vain tarpeettoman ja nykyisellä kehitysasteella hyödyttömän taakan ja edistävät ehkä osaltaan korjaamatonta taipumusta merkityksettömyyden ja harhaanjohtavaan spekulatioon. Yleisesti ottaen pitäisi jo olemassa olevien tosiasioiden riittää mahdollistamaan vallitsevalle mentaliteetille täsmällinen ja monipuolinen perusjärjestelmä, ”lyhyempi katekis-mus” propedeuttisena asteena. Kun esoteriikka joskus tulevaisuudessa on yleisesti tunnustettu yliveritaiseksi työhypoteesiksi, on tullut aika laajempien näkökulmien tarjoamiseen niille, jotka tahtovat tulla esoteriikan asiantuntijoiksi.

⁴Mainittakoon kuriositeettina, että eräs henkilö, joka oli opiskellut Laurencyn teoksia ja saa-nut sen jälkeen tilaisuuden opiskella esoteerista tietoa laajemmin, katsoi sopivaksi asennoitua Laurencyn teoksiin hylkäävästi ja kutsui niitä ”koulumestarillisiksi”, ymmärtämättä, että niiden on oltava ”koulumestarillisia” voidakseen toimia johdantona.

9.6 Yleispätevyys

¹Esoteerikot ovat filosofien kanssa samaa mieltä siitä, että ”yleispätevyys ja looginen väistä-mättömyys” ovat todellisen tiedon kriteeri. Mutta suuri ero on siinä, että esoteerikot laajentavat tämän periaatteen koskemaan kaikkia eri kehitysasteita ja kaikkia objektiivisen tajunnan erilai-sia lajeja.

²Yleispätevyys on subjektiivinen totuuden kriteeri, joka on voimassa siihen saakka, kunnes olemme löytäneet vaadittavat luonnonlait ja elämänlait ja voimme objektiivisesti todeta lain-mukaisuuden, sillä yhdenmukaisuus lain kanssa on lopullinen kriteeri. Olkoonkin, että Laki koskee lähinnä liikeaspektia, mutta se mahdollistaa kosmoksen ja estää kaaoksen syntymisen ja saa siten pätevyyden myös aineaspektin suhteen. Tajunnanaspektia koskeva laki on edellytys tajunnankehitykselle, mahdollistaa sen.

³Käsityksemme aprioristinen luonne, jonka filosofi Kant on niin surkeasti tulkinnut väärin, on tulosta kaikista niistä yhdenmukaisista kokemuksista, joita monadi (yksilö, minä) on saanut

aina kivikunnasta lähtien. Se on täydellinen sisäisen ja ulkoisen todellisuuden välinen yhtäpitävyys, yleispätevä ja väistämätön. Se, että filosofit sallivat Kantin logismien johtaa itseään harhaan, todistaa heidän terveen järjen puutteestaan. Fiktioiden maailmassa elämiseen liittyy tiettyjä riskejä. Ja kaikki sofistien jälkeinen filosofia on ollut fiktionalismia. Vain esoteriikka voi pelastaa ihmiskunnan siltä hulluudelta.

⁴Terve järki on sitä, mikä kaikissa luomakunnissa kaikkien olentojen kokemuksessa on yleispätevää. Kokemuksemme todellisuusalue laajenee jokaisen korkeamman maailman ja korkeamman valtakunnan myötä. Mutta mikään korkeammassa luomakunnassa oleva ei voi koskaan kumota alemmassa olevaa yleispätevää. Yleispätevää on se, mikä on kaikille yhteistä koko kosmoksessa.

⁵On vähintäänkin epäloogista, että filosofit ovat voineet esittää väitteen, että filosofia on yleispätevyyden tavoittelua, ja samanaikaisesti esittäneet mitä yksilöllisimpiä näkemyksiä. Yleispätevän täytyy olla itse perusta järjestelmälle, jotta se voitaisiin yleisesti hyväksyä. Terve järki on nimenomaan yleispätevyyden ilmaus, eikä sen, mikä on ristiriidassa terveen järjen kanssa, voida koskaan olettaa pysyvän voimassa. Uskokoon jokainen omaavansa tervettä järkeä. Mutta silloin sekoitetaan se, mikä näyttää itsestään selvältä omalle elämäntietämättömyydelle siihen, mikä on tulosta hankituista tiedoista, siitä, mikä on ollut yleispätevää kaikkien aikojen viisaille. Terve järki on korkein järki, ei tietämättömyyden käsitys. Siten voidaan sanoa, että terve järki ja viisaus ovat sama asia. Sitä vastoin yleinen mielipide ei ole tervettä järkeä, vaikka monet näyttävät ajattelevan niin. Yleinen mielipide, jos sellaisesta voidaan puhua, on parhaimmillaan sitä, minkä useimmat ovat hyväksyneet sovinnaisesti tai toistaiseksi oikeana. Yleinen mielipide voi vaihtua päivästä toiseen, eikä sillä ole minkäänlaista oikeutta vaatia loogisessa mielessä yleispätevyyttä, joka pohjimmiltaan on sitä, mikä on pysyvää, kiistatonta, kaikkina aikoina voimassa olevia totuuksia; kiistelkööt sitten filosofit tällaisten totuuksien olemassaolosta. Objektiivista todellisuutta, elämän kolmea todellisuusaspektia, ei voi mikään filosofia selitellä pois, ja se on perusta yleispätevyydelle. Se, mikä on rakennettu tälle objektiiviselle perustalle objektiivisesti ja lopullisesti todettujen tosiasioiden avulla, on myös yleispätevää. Subjektiivinen tajunta on objektiivisesti oikein, kun se on yhdenmukainen objektiivisen todellisuuden kanssa, ja näin jokaisessa maailmassa erikseen.

⁶Filosofit puhuvat paljon ”absoluuttisesta” tietämättä, mistä he puhuvat. Se, mitä he tarkoittavat absoluuttisella, jää epäselväksi, ja heidän käsityksensä siitä on toistaiseksi ollut jonkinlainen konstruktioikäsite. Esoteerikko kysyy, tarkoittavatko he itse ikäinetta vai koko kosmosta tai fyysistä maailmaa. Näihin kysymyksiin vastataan hylozoikassa. Teologit tarkoittavat ”absoluuttisella” jumalaa, mutta sillä ei ole merkitystä. Teologiset fiktiot eivät kuulu filosofiaan, ja sama pätee joogafilosofian Brahmaniin. Määritelmät, joiden tulisi ilmoittaa näiden käsitteiden todellisuussisältöä, ovat sekä subjektivistisia että individualistisia. Kaikille pätevää, välittömästi annetusta todellisuudesta ei ole koskaan ollut kysymys. Sitä, mikä ei kuulu suoraan kaikille sovellettavissa olevan ajatuksen lain, identiteetin lain piiriin, ei voida koskaan kutsua yleispäteväksi absoluuttisessa mielessä. Kaikki, mikä ei täytä tätä vaatimusta jää yksilölliseksi. Yleisistä käsitteistä voidaan toki olla yhtä mieltä. Mutta me teemme tällaisia sopimuksia hyväksymällä käsitteet yksilöllisesti samankaltaisten kokemusten perusteella. Se, mistä olemme samaa mieltä kollektiivitajunnassa, on yhteistä kaikille yksilöllisissä kokemuksissa. Jokaisella yrityksellä pakottaa jollekin jotakin, mikä ei ole yhdenmukaista hänen kokemuksensa kanssa, on seurauksensa tulevissa elämissä ja erityisesti holhoojalle itselleen. Mutta he eivät välitä siitä, ennen kuin he omakohtaisesti kokevat lain vaikutukset, jos he edes kykenevät ymmärtämään, miksi elämä kohtelee heitä niin pahoin. On riittävästi syytä olettaa, etteivät he osaa käyttää elämän tarjoamia mahdollisuuksia oikealla tavalla.

⁷Keskustellessani filosofi Adolf Phalénin kanssa (Uppsala, 1908) sanoin: ”on sietämätöntä elää tässä epävarmuudessa, ikään kuin vaeltaa pimeydessä”, johon Phalén vastasi vaisusti hymyillen: ”Juuri epävarmuuden tuska tekee meistä filosofeja.” Etsimme, kunnes löydämme

vastauksen, joka vastaa meidän tasollamme olevaa varmuuden tarvetta. On niitä, jotka eivät ole tyytyneet teologiassa, filosofiassa tai tieteessä esitettyihin peruskäsitteisiin, vaan ovat löytäneet tyydyttäviä sellaisia hylozoiikasta. Ajan mittaan ihminen ei kuitenkaan voi tyytyä pelkkiin käsitteisiin, vaikka ne selittävätkin olemassaolon terveen järjen hyväksymällä tavalla. Hän tahtoo kyetä toteamaan tosiasioita omassa kokemuksessaan ja pyrkii sen tähden saavuttamaan platonisen ideainmaailman, meille ”tosiolevaisen”, koska se on ensimmäinen maailma, joka tarjoaa meille ”todellisen todellisuuden”, yleispätevän, kiistämättömän, jotta meidän ei enää tarvitse ”vaelttaa pimeydessä” ja hyväksyä näennäisyyttä todellisuutena. Riittävän monet kykenevät omasta kokemuksestaan todistamaan tämän maailman ja tämän tiedon olemassaolon. Hymyilkööt sitten itseriittoiset elämäntietämättömät skeptikot ylimielistä hymyään. He eivät voi koskaan kumota hylozoiikkaa argumenteillaan. Tämä järjestelmä on riittävästi dokumentoitu niille, jotka ovat pysyneet rehellisinä etsijöinä ja kieltäytyvät hyväksymästä mitään, mikä ”ei ole kaikilta osiltaan pitävää”. Ennen tai myöhemmin tulevat riittävän monet oivaltamaan hylozoiikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa, jolloin skeptikot eivät enää uskalla pilkata tai arvostella sitä pelätessään joutuvansa naurunalaisiksi.

9.7 Fiktiot ja illuusioidet

¹Kaikki ihmiset ovat hetken mielijohteidensa, päähänpistojensa, olettamustensa, uskomustensa, niin kutsuttujen inspiraatioidensa ja intuitioidensa uhreja. Tämä on väistämätöntä ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla. Juuri tämän tosiasian oivaltaminen teki Sokrateesta oraakkelin mukaan ”Kreikan viisaimman miehen”. Kestänee kauan, ennen kuin ihmiset ovat saavuttaneet tämän oivalluksen, ennen kuin he ovat oppineet olemaan hyväksymättä mitään ilman riittävää perustetta, ilman vaadittavien tosiasioiden tuntemusta. Se, että niin sanotut auktoriteetit väittävät jotain ja miljoonat ihmiset toistavat sen, ei ole riittävä peruste. Myös auktoriteetit ovat omien emotionaalisten illuusioidensa ja mentaalisten fiktioidensa uhreja.

²”Meidän fiktiomme sokaisevat meidät omalle tietämättömyydelle.” Jos ihmiset kieltäytyvät fiktiivisyyden oivaltamisesta, ja jos haluamme auttaa heitä, meillä on vain yksi keino: riistää heiltä fiktiot. Puhe siitä, ettei pitäisi olla ”negatiivinen”, on hölynpölyä. Sillä tässä ei tarkoiteta merkityksetöntä kritiikkiä, kritiikkiä sen itsensä vuoksi, vaan kritiikkiä myönteisessä tarkoituksessa. Puretaan vanhat huonokuntoiset rakenteet uusien rakenteiden tieltä.

³On painokkaasti vakuutettava, että ennen kuin ihminen on hankkinut tietoa todellisuudesta, hänestä tulee auttamattomasti emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden uhri, olkoonkin hän kuinka oppinut, terävä-älyinen ja syvämielinen, kuinka suuri pyhimys tahansa. Se, mitä tässä sanotaan, on sekä haaste että väite. Oppineen maailman yhteiset pyrkimykset saattaa esoteriikka aluksi naurunalaiseksi ja epäluotettavaksi ja sitten, kun se ei enää ollut mahdollista, verhota se hiljaisuuteen, antavat minulle tilaisuuden ja oikeuden hyökätä vastaan. Sitä paitsi tämä valheiden palvonta tulee pian olemaan ohi.

⁴”Me emme ole luonnostamme voittamattoman kohtalon orjia, vaan olemme itse tehneet itsestämme oman mielikuvituksemme orjia.” Meitä hallitsevat ideat, jotka olemme enemmän tai vähemmän sattumanvaraisesti liittäneet tajuntaamme. Näin muodostuu uusia ideologioita, jotka hallitsevat joukkoja tai älymystöryhmiä, syntyy erilaisia ajattelun muotivirtauksia. Ja tämä toistuu jokaisessa uudessa sukupolvessa. Myös eräs esimerkki ihmiskunnan harhautumisesta todellisuustiedon suhteen.

⁵Tuhannet papit saarnaavat dogmejaan, tuhannet filosofit ja tiedemiehet lähettävät ajatusmuotojaan, ja sadat tuhannet mentaaliset papukaijat vahvistavat niitä värähtelyillään. Tästä joukkoajattelusta tulee aina äärimmäisen tärkeä mentaalinen tekijä. Ideologioiden keskinäisten ristiriitaisuuksien ansiosta useimpien on vähitellen mahdollista työstää tiensä korkeampiin mentaalijärjestelmiin, siirtyä alemmasta järjestelmästä korkeampaan. Huomattavasti vaikeampaa se on niille, jotka yrittävät käsittää mentaalijärjestelmiä, jotka eivät ole saavuttaneet täyttä tehoa mentaalimaailmassa. Kun riittävän monet ovat hankkineet esoteerisia ajattelutapoja, on

huomattavasti helpompaa saada älymystö kiinnostumaan näistä ideoista ja käsittämään niitä. Fiktioiden peruuttamattomuus johtuu telepatian todellisuudesta.

⁶Ilman esoteerista tietoa todellisuudesta ja elämästä ihmiset eivät kykene oivaltamaan illuusioidensa ja fiktioidensa epätodellisuutta. Tämän epätodellisuuden havaitseminen voi olla vaikeaa myös esoteerikoille. Esimerkiksi eräs oppilas sai opettajaltaan kuulla, että se, mitä hän, oppilas, piti velvollisuutenaan ja merkittävimpänä hyveenään, oli illuusio. Hänelle kerrottiin, että hänen tehtävänsä ei ollut ”kantaa kaikkia seurauksia”, ”ottaa kaikkea vastuuta”, ”estää muita oppimasta tekemällä virheitä”. Myös suojeleva äitikompleksi voi olla illuusio.

⁷Emotionaalinen illuusio on emotionaalinen realiteetti samoin kuin fiktio on mentaalinen realiteetti. Tästä syystä ne ovat tehokkuudessaan vakuuttavia, kiistattomia niille, jotka eivät ole periaatteellisesti oivaltaneet niiden väistämätöntä illusorisuutta ja fiktiivisyyttä. Vain kausaalideat voivat vapauttaa tästä riippuvuudesta. Vain kausaalitajunta paljastaa niiden petollisuuden, koska se asettaa ne vastakkain pysyvän todellisuuden kanssa. Tämä Platon tarkoitti kutsuessaan ideoita ”tosiolevaisiksi”. Mutta kuinka häntä olisi voitu ymmärtää? Ensimmäistä, jonka tajunta on lajissa 47:4–49:7, tulee tämän petollisuuden avuton uhri. Ilman ylitajuisen kausaalitajunnan hankintaa yksilö ei voi koskaan ratkaista elämän ongelmia.

⁸Esoteerikko, joka on fyysisessä valvetajunnassaan alkanut hankkia subjektiivista kausaalitajuntaa, oivaltaa välittömästi tämän verrattoman ylivoimaisuuden mentaalisuuden, sanomattaakaan emotionaalisuuden suhteen. Mutta vasta hankittuaan objektiivisen kausaalitajunnan hän voi objektiivisesti todeta, että alemmat tajunnanlajit eivät ole yhdenmukaisia todellisuuden kanssa.

⁹Useat ”esoteriikan” julistajat ovat hankkineet emotionaalisen selvänäköisyyden. Tunnetuimpia ovat heistä Swedenborg ja Rudolf Steiner. Molemmat olivat itseoppineita näkijöitä, joille esoteerinen selviö ”yksikään itseoppinut näkijä ei ole koskaan nähnyt oikein” oli tuntematon. Ainoastaan kausaaliminät välttävät joutumasta illuusioiden ja fiktioiden uhreiksi. Ainoastaan kausaaliminät voivat ”katsoa ikuisia ideoita”, käyttäen edelleen väärinymmärretyn Platonin ilmaisua, jonka vain esoteerikot voivat tulkita oikein. Tämä yksinkertainen tosiasia tyrmää koko eksoteerisen filosofian. Se ei tarkoita, että filosofia olisi ”hyödytöntä”. Se tarkoittaa sitä, että se opettaa meille, kuinka meidän ei pitäisi ajatella, ja se on riittävän tärkeää, sillä ilman tätä oivallusta teemme samat virheet uudelleen.

9.8 Subjektivismi

¹Huvittavin esimerkki ihmisen uskosta hänen päähänpistojensa ja mielikuvituksellisten oikujensa oikeellisuuteen on juuri filosofinen subjektivismi: monadien neljän luomakunnan kautta hankkiman objektiivisen tajunnan kyvyn kieltäminen. Kun tämä mitä ilmeisin, koskaan mahdollinen todellisuus voidaan selittää pois mielivaltaisilla mielikuvitusrakennelmilla, on kaikki syy kaikkina tulevana aikoina epäillä kaikkea sellaista, mikä ei ole yhdenmukaista yleisinhimillisen kokemuksen ja lukemattomiin kokemuksiin perustuvan terveen järjen kanssa.

²Filosofinen subjektivismi ja esoteerinen subjektivismi on pidettävä huolellisesti erillään. Filosofinen subjektivismi kieltää aineaspektin olemassaolon, mikä on korjaamaton virhe. Esoteerinen subjektivismi lähtee esitystavoissaan tajunnanaspektista välttämättä aineaspektia kaikkialla, missä se on mahdollista. Se on nimittäin kirjoitettu niille, jotka pyrkivät tulemaan toisminuuksiksi, ja heille on olennaista kiinnittää huomiota yksinomaan tajunnanaspektiin ja liikeaspektiin, koska aineaspekti on toisminuuksille merkityksetön ja psykologinen este korkeampien tajunnanlajien hankinnalle. On täysin toinen asia, että aineaspektin täytyy olla perustavanlaatuinen kaikille ensimmäisille. Tämän tarpeellisuuden todistavat parhaiten kaikki filosofisen subjektivismiin aiheuttamat harhaumat, jotka ovat tehneet tarkan todellisuuskäsityksen mahdottomaksi, jolle myös joogafilosofia on vahvistus. Tajunnanaspekti on psykologinen este todellisuuden oikealle käsittämiseksi kaikille ensimmäisille, jotka eivät ole perehtyneet olemassaolon kolmeen aspektiin. Kun on kerran oivaltanut hylozooisen tieto-opin kaikkien kolmen aspektin painottamisen välttämättömyyden, voi tulla ”subjektivistiksi”, mutta ei sitä

ennen. Aineaspekti on luonnontieteellisen tutkimuksen perusedellytys, sillä tämä tutkimus pyrkii tutkimaan juuri tätä aspektia. Olemassaolon aineaspektin sivuuttaminen tai halveksunta voi johtaa vain inhimilliseen kurjuuteen. Ihminen on ennen kaikkea eläinkeho ja siitä on pidettävä hyvää huolta, jotta sitä asuttava minä kykenisi hankkimaan oivallusta ja todellisuuden ymmärtämystä sekä tajunnankehityksen edellyttämiä ominaisuuksia ja kykyjä. Tämän verran ihmiskunnan olisi pitänyt profaanista historiasta, puhumattakaan uskontojen historiasta, jossa eritellään yksityiskohtaisesti ihmiskunnan kaikki hairahdukset, vaikka historioitsijat ovatkin tietämättömyydessään todellisuudesta jättäneet tämän asianlaidan liiaksi vähälle huomiolle. Meidän on korkea aika saada toinen historia: harhaluulojen historia. Tällaisella historialla olisi suurempi merkitys kuin tällä hetkellä tutkitulla. ”Se tuntee hyvän, joka tuntee pahan.” Tämä perustavanlaatuinen oivallus tulisi teroittaa sekä pedagogien että historioitsijoiden mieliin. Ihmiskunnan historia on pohjimmiltaan hirvittävän kärsimyksen ja elämäntietämättömyyden historiaa.

³Tietyiltä esoteerisilta kirjailijoilta löytyy harhaanjohtavia ja loogisesti virheellisiä ilmaisuja, esim. sanonta ”aikaa ei ole”. Tällä he tarkoittavat sitä, että tajunta ei kykene tallentamaan ajan kulumista. Siten he eivät eroteta aikaa subjektiivisena ja objektiivisena ilmiönä. Esoteerisessa kirjallisuudessa vilisee absolutointeja, jotka ovat aina vaikuttaneet harhauttavasti todellisuudesta tietämättömiin ja jättäneet jälkensä filosofisiin spekulatioihin. He eivät ole oppineet tekemään eroa subjektiivisen käsityksen ja objektiivisen todellisuuden välillä. He ovat sekoittaneet subjektiivisen ja yksilöllisen todellisuuskäsityksensä varsinaiseen ja kaikesta tajunnasta riippumattomaan todellisuuteen. Ja niin olemme saaneet filosofisen subjektivismin, joka on voinut kieltää jopa objektiivisen todellisuuden olemassaolon. Filosofia on täynnä tällaisia sekaannuksia. Välitön käsitys todellisuudesta on ainoa oikea. Kun havainto kulkee harkinnan kautta, siitä tulee virheellinen.

⁴Jotkut okkultistit puhuvat korkeammista ainelajeista ”subjektiivisina”, koska niitä eivät voi objektiivisesti huomioida ihmiset, joilla ei ole korkeampaa objektiivista tajuntaa. Tämän nimityksen käyttö on vähintäänkin sopimatonta ja hämmentävää. Subjektiivisia aineita, maailmoja, verhoja ei ole olemassa. Niillä kaikilla on objektiivinen todellisuus. Nimitystä ”subjektiivinen” ei tulisi käyttää muutoin kuin tajunnan aspektin yhteydessä.

9.9 Näennäisyys ja todellisuus

¹Vanhalla sanonnalla ”näennäisyys ja todellisuus” on useita merkityksiä. Yleisesti ottaen ”näennäisyydellä” viitataan subjektiiviseen käsitykseen (yksilölliseen tai kollektiiviseen), siis tajunnan aspektiin kuuluvaan, ja ”todellisuudella” objektiivisuuteen, aineaspektiin.

²Oikea käsitys aineaspektista (se, että aine on sitä, mitä se näyttää olevan objektiiviselle käsitykselle omassa maailmassa) on ensiminä mahdollinen vain fyysisessä maailmassa ja kausaalimaailmassa. Aineen oikea käsittäminen emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa edellyttää kausaalitajuntaa. Siitä, joka ei tätä oivalla, tulee välillä olevissa maailmoissa saamiensa kokemusten avuton uhri, koska aine ei siellä ole sitä, mitä se näyttää olevan, vaan epävakaa ainetta, jota yksilöllinen tajunta voi muotoilla uudelleen ilman, että yksilö välttämättä huomaa tapahtuman.

³Näin ollen tämä ehkä liian absoluutiva lause, jonka mukaan ”todellisuus on aina sitä, mitä se näyttää olevan”, pätee ainoastaan ensiminuoksien fyysisessä maailmassa. Tämä absolutointi lieenee kuitenkin toivottavaa niin kauan kuin yleisessä kielenkäytössä on vielä jäljellä jotain subjektivistien katsantotavasta. Fyysinen maailma ei ole mikään ”aistimaailma”.

⁴Kausaaliminä, joka voi tutkia, miten aine on muodostunut ihmisen maailmoissa ja miten näiden maailmojen ainemuodot voivat näyttäytyä vastaaville tajunnanlajeille, on siten mahdollisuus arvioida aineaspekti oikein. Yksikään ensiminä ei siihen kykene. Asiaan liittyvistä olosuhteista on aina ollut mitä virheellisimpiä käsityksiä, mikä ei ole ihme, koska ihmisellä ei ole mahdollisuutta arvioida niitä.

⁵Ihmiset elävät ”näennäisyydessä”, mikä tarkoittaa, että heidän käsityksensä todellisuudesta ovat elämäntietämättömyyden muotoilimia fiktioita. Näillä fiktioilla on tuskin mitään tekemistä todellisuuden kanssa sen lisäksi, minkä luonnontieteellinen tutkimus on mahdollistanut fyysisen maailman (subjektivistien ”aistimaailman”) osalta. Merkillistä kyllä, useimmat tyytyvät tähän niukkaankin orientoitumiseen. Jos heillä on joitakin ”älyllisiä tarpeita”, he tyytyvät teologisiin, filosofisiin tai tieteellisiin fiktiojärjestelmiin. Joskus törmää intellektuelleihin, jotka oivaltavat vallitsevien ideologioiden fiktiivisyyden, mutta luopuvat tarkoituksella todellisen tiedon opiskelusta, koska he katsovat, että ”se tekisi heistä elämään kelpaamattomia, vaikeuttaisi heidän toimintaansa ihmisten parissa. He eivät katso kykenevänsä (mikä esoterikon on opittava) ”elämään kahdessa maailmassa” samanaikaisesti, eksoteristin maailmassa ja esoterikon maailmassa. On olemassa harvinaisia poikkeuksia: niitä, jotka valitsevat toimeentulokseen yksinkertaisen työn voidakseen omistaa vapaa-aikansa ”mentaalimaailmassa elämiselle”, kaikista fyysisistä velvoitteista riippumattomina. Monet olisivat kyllä toivoneet, että he olisivat saaneet välähdyksen todellisuudesta aiemmin elämässään, jotta he olisivat voineet järjestää elämänsä toisin. Velvollisuudet, joita he ovat ottaneet hoitaakseen, ovat tehneet heidän kaipaamansa uudelleensuuntautumisen vaikeaksi tai suorastaan mahdottomaksi. On toivottavaa, että esoterikka tulee pian niin yleisesti tunnetuksi, ettei kenenkään tarvitse olla tietämätön tätä todellisuutta ja elämää koskevan tiedon olemassaolosta ja että yksilöllä olisi siten mahdollisuus valita elämäntapansa jo varhaisessa iässä.

9.10 Terve järki

¹Niin kuin teoksessa *Tieto todellisuudesta* on johdonmukaisesti huomautettu ja erityisesti luvussa 5.32.3 korostettu, on olemassa vain kaksi järkevää tapaa nähdä olemassaolo: terveen järjen tapa ja hylozoiikan todellisuusjärjestelmän tapa. Hylozoiikka on tarkoitettu vain niille, jotka ovat kerran olleet vihittyjä ja jotka sen tähden välittömästi oivaltavat sen järkevyyden. Terve järki pitäytyy ihmiskunnan yleispätevään käsitykseen tutkimuksen lopullisesti todetuista tosiasioista.

²Mahdollisuutemme hankkia tietoa näyttäytyy tutkimustuloksissa: oikeissa ennusteissa ja teknisissä sovelluksissa. Ne ovat myös todiste tiedon oikeellisuudesta. (TT 5.23.2.)

³Kuten myös teoksessa *Tieto todellisuudesta* (TT 2.18.7) huomautettiin, on sopiva annos tervettä epäilyä turvallisin asenne kaikkeen, mitä ihminen ei käsitä tai ymmärrä. Se on terveen järjen periaate. Se vapauttaa useimpien illuusioiden ja fiktioiden hyväksynnästä, oppineiden hypoteeseista ja kaikista taikauskoista, joiden uhriksi hyväuskoisuus joutuu. Terve järki on suvereenisuuden periaate. Ilman tervettä järkeä ei ole myöskään suhteellisuudentajua, joka on perustaito. Ilman tervettä järkeä ei voi tulla esoterikoksi, mutta varmasti okkultistiksi.

⁴Teoksen TT osa ”Esoterikon näkemys eurooppalaisen filosofian historiasta” on kirjoitettu tarkoituksella säästää älymystö vaivalta opiskella tavallisia filosofian historian oppikirjoja. Se, joka ei tätä oivalla, voi huoletta jättää TT:n lukematta. Hän ei kuitenkaan tule ymmärtämään olennaisia asioita.

9.11 Mikään ei voi korvata tosiasioita

¹Filosofit tekevät virheen siinä, että he luottavat logiikkaan ikään kuin se olisi jotain erehtymätöntä. Sitä se voi olla vain, jos tosiasioita on riittävästi. Sama pätee matemaattikkoihin. Sekä logiikka että matematiikka ovat tosiasioiden työstämiseen tarkoitettuja menetelmiä, eivät menetelmiä niiden löytämiseen. Saman virheen tekevät okkultistit. He lähtevät riittämättömän määrän tosiasioita sisältävästä aineistosta, ja heidän siitä tekemänsä johtopäätösten täytyy olla virheellisiä. Ainoastaan aineiston asiantuntijalla on mahdollisuus arvioida sen luotettavuus. Tämä asiantuntijatieto on puuttunut, ja vain esoterikka voi tarjota sen.

²Erilaiset ideologiat ovat todiste siitä, että tietämättömyys hallitsee. Tarve tukea käsitystään todisteilla osoittaa tiedon puutetta. Kaikki tämä osoittaa tosiasioiden puutteen. Ideologia on

spekulointia liian harvojen tosiasioiden pohjalta. Tieto on järjestelmään sisältyviä tosiasioita, jotka selittävät kaiken, mikä toistaiseksi on tarpeellista selittää.

³Normaaliyksilön kuvitelmat todellisuudesta ja elämästä arkipäivän kokemusten vähäpätöisyyksien ja arkipäiväisyyksien lisäksi ovat 99-prosenttisesti virheellisiä, sillä hän on tutkinut vain murto-osan todellisuudesta, mutta muodostanut mielipiteitä siitä kaikesta. Tätä intialaiset rishit (joita ei pidä sekoittaa nykypäivän joogeihin) kutsuivat ”maajaaksi” (näennäistodellisuudeksi). Fyysisessä maailmassa lopullisesti todetut tosiasiat ovat silkkaa todellisuutta. Mutta ne eivät oikeuta meitä haaveilemaan ylifyysisistä maailmoista.

⁴Esoteriikka antaa meille tietoa todellisuudesta, elämän tarkoituksesta (evoluutiosta), korkeampien valtakuntien olemassaolosta, planeettahierarkiasta ja planeettahallituksesta. Henkilökohtainen kokemus tästä mahdollistuu vasta sitten, kun yksilö astuu platoniseen ideainmaailmaan, hankkii täydellisen objektiivisen kausaalitajunnan kausaaliminänä. Siihen saakka ihminen on riippuvainen auktoriteettitiedosta. Yksilön saavuttamasta kehitysasteesta riippuu sitten, minkä hän näistä monista idiologioista (elämää koskevista hypoteeseista) voi hyväksyä. Esoteerikko on edennyt niin pitkälle, että hylozoikka näyttää olevan hänelle työhypoteeseista järkevin, tarjoavan järkevimät selitykset muutoin käsittämättömälle.

⁵Esoteerikkaa kiinnostaa erilaisten idiologioiden tutkimus ja niiden suhteuttaminen eri kehitysasteisiin niiden järkipäisyyden mukaan. Tämä on mahdollista vasta mentaaliasteella, kun yksilö on hankkinut perspektiivitajunnan.

9.12 Eräs esimerkki käsitteiden hajoamisen vaarasta

¹Evoluution käsite sisältää kolme käsitettä, jotka koskevat tarkoituksenmukaista liikettä kohti päämäärää. Nykyaikainen filosofia, joka kieltää kaiken, mitä ei voida välittömästi todeta, hylkää tietenkin sellaiset käsitteet kuin olemassaolon lainmukaisuus ja tarkoituksenmukaisuus. Nykyaikaiset filosofit eivät voi oivaltaa, että niin tehdessään he päätyvät kaaokseen. Vai onko se suorastaan tarkoitus?

²Esoteerikolle liike on samaa kuin energia. Ja tarkoituksenmukaisen liikkeen edellytys on päämäärä. Kyse on siis olemassaolon peruskäsitteistä, jotka koskevat koko kosmoksen kaikkia ylifyysisiä maailmoja.

³Liike edellyttää energiaa, tarkoituksenmukainen liike tarkoituksellisesti toimivia energioita, päämäärä jatkuvasti toimivia energioita.

⁴Kuka olisi uskonut ennen kuin nykyaikaisin ”filosofia” (semantiikka, väistämättä infantilismiä johtava) teki tuloaan, että pitäisi palata mitä alkeellisimpiin käsitelmäritelmiin?

⁵On totta, että Aristoteleelta peräisin oleva ”metafysiikka” oli palkitseva kohde sekä länsimaisille että itämaisille arvailijoille ehtymättömän spekulatiivisen fiktion alalla, mielikuvitusleikki, jonka täytyi johtaa skeptisismiin, kun terve järki oli kerran riittävästi kehittynyt. Tämän Platon selvästi ennakoiti. Mutta luultavasti edes Platon ei osannut ennakoida, että päädyttäisiin puhtaaseen infantilismiin. Mutta niin näyttää aina käyvän, kun esoteerinen tieto todellisuudesta joutuu vihkiytymättömien käsiin. Heillä on uskomaton kyky idiotisoida kaikki.

⁶Mutta pessimistien ei tarvitse vaipua epätoivoon. On aina olemassa riittävän monta tervettä järkeä omaavaa ihmistä takaamaan tiedolle voiton, kun ihmiset ovat kerran kyllästyneet tähän uuteen muotivillitykseen. Vaikka tyhmentyminen saakin joksikin aikaa yhä enemmän jansijaa, voivat luonnontieteilijät aina pelastaa fyysisen järjen, fyysisen terveen järjen perustan ja siten myös korkeamman terveen järjen perustan. Ja kerran vihityt tulevat aina olemaan etsijöitä, ja he jatkavat etsimistään, kunnes he löytävät etsimänsä, vaikka se vaatisi useita inkarnaatioita.

9.13 Kaikki muuttuu

¹Elämä on liikettä, muutosta. Jos ”liike” (ikiatomien rotaatio) lakkaisi hetkeksi, kosmos hajoaisi ikiaineeksi. Liikkeen synnyttää dynamis (ikiaineen muuttumaton, dynaaminen kokonaisenergia). Sen tähden myös esoteeriset filosofit sanovat, että ”kaikki” koostuu energiasta.

Joka tapauksessa kaikki olemassa oleva on muutoksen, muuntumisen lain alaista. Sen tähden vaatimus muuttumattomuudesta on elämäntietämättömyyden Lakia kohtaan harjoittamaa uhmaa, kestämaton asenne, joka ennemmin tai myöhemmin aiheuttaa katastrofin. Muutoksen laki on tosiasia, jota ihmiskunta ei ole koskaan välittänyt ottaa huomioon, mutta josta on tultava kaiken inhimillisen ajattelun säätelijä muuttumattomuuden vaatimuksen tai sellaisen mahdollisuuteen uskomisen sijaan.

²Elämän rytmi on sitä muutoksen ja vakauden tasapainottamista, joka mahdollistaa elämän jatkumisen, sen jatkuvan muutoksen, josta luonto tarjoaa esimerkkejä kehityksen ja purkamisen, aktiivisuuden ja passiivisuuden, työn ja levon vuorottelussa.

³Ainoastaan korkeimmassa kosmisessa valtakunnassa ei tapahdu mitään muutosta, koska siellä kehityksen lopullinen päämäärä on jo saavutettu. Kaikissa alemmissa valtakunnissa kehityksen laki aiheuttaa muutoksia. Tämä merkitsee, että myös eri maailmojen olosuhteita vastaavat ideat ovat alttiita muutokselle. Ideat muuttuvat yhä kattavamiksi sisällyttämällä itseensä kaiken sen uuden, joka aikaansaa muutoksen ja vastaa sitä.

⁴Toivokaamme nyt vain, etteivät filosofit alkaisi kuvitella ideoiden suhteellisuudesta ja muusta hölynpölystä, koska heillä ei ole kykyä ymmärtää. He käsittelevät fiktioita eivätkä ideoita (jotka edustavat todellisuuden). He eivät tiedä mitään ideoista.

⁵Kaikki on muutoksen lain alaista. Kaikki on muutostilassa. Koko kosmos on jättiläismäinen kehitysprosessi. Kaikkien maailmojen sisältö on jatkuvan muutoksen alainen, ikeatomien ehtymättömän potentiaalisuuden jatkuvaa ilmentämistä manifestaatioprosessin edetessä. Ainoat ikuisesti muuttumattomat tekijät ovat luonnonlait (vakiosuhteet), jotka mahdollistavat aineen koostumuksen ja muuntumisen, niiden ollessa ikeaineen perusominaisuuksien ilmauksia sellaisina kuin ne tulevat näkyviin dynamiksen atomisoimassa ikeaineessa.

⁶Perustavanlaatuiset manifestaatioprosessit ovat muuttumattomia kaikissa kosmoksissa ja kaikissa kosmoksen aurinkokunnissa. Mutta sen lisäksi kaikki on yksilöllistä. Kaksi kosmosta tai kaksi aurinkokuntaa eivät ole identtisiä yksilöllisessä hahmottumisessaan; sen tähden, että ei ole olemassa kahta samanlaista kosmista kollektiiviolentoa tai kahta samanlaista aurinkokunnallista kollektiiviolentoa, jotka ohjaavat manifestaatioprosesseja. Ikeuisia lakeja lukuun ottamatta jokainen manifestaatioprosessi on yksilöllistä kokeilua, eikä se voi koskaan olla mitään muuta.

⁷Aurinkokunnassa olevien olentojen (monadien) on tietenkin mahdotonta todeta näitä yksilöllisiä eroja prosesseissa, jotka kestävät aioneja (aurinkokuntajaksoja). Parhaimmillaan ne voivat todeta prosessin näennäisen vakion, mikä selittää muinaisen esoteerisen ja ihmiskunnassa pätevän ilmaisun: Ei mitään uutta auringon alla. Esoteerisen historian toteamat muutokset (uudet löydöt ja keksinnöt) ovat uudistuneita ilmaisuja ideain maailman (”maailmansielun”) ideoille. Inhimillisen ajattelukyvyyn on mahdotonta ajatella mitään todellista, mitä ei olisi jo olemassa tässä maailmassa, koska tähän maailmaan sisältyy kaikki aurinkokunnan kaikkien olentojen joskus ajatteleva samoin kuin ne kosmiset ideat, jotka on saatu kosmisista valtakunnista (22–42).

⁸Ne todellisuusideat, joita ihmiset lainkaan kykenevät ajattelevaan, he ovat vastaanottaneet tuosta maailmasta. Inhimillisen ajattelun turhamaisuuteen kuuluu, että ihminen kykenisi ajattelevaan jotain ”uutta”. Kaikki ihmiskunnan saavuttama edistys riippuu ihmiskunnan kyvystä toteuttaa ideain maailmassa olevia ideoita. Kuvitelkoot sitten nietzscheläiset yli-ihmisapinat ylimielisyydessään tietämästään. He saavat tilaisuuksia ajatella yhä uudelleen elämässä toisensa jälkeen, kunnes he ovat oppineet läksynsä.

9.14 ”Ei mitään uutta auringon alla”

¹”Ei mitään uutta auringon alla” on esoteerinen selviö, jonka juutalaiset löysivät Babylonian arkistoista ja jota he eivät koskaan ymmärtäneet, vaan jonka he sisällyttivät kaikenlaisiin sanontoihin, jotka he lukivat Salomonin (Shloman), merkittävimmän legendaarisen hahmonsa

jolla on vain fyysinen objektiivinen tajunta, joutuu juuri tästä syystä muuta todellisuutta koskevien subjektiivisten mielikuvitustensa uhriksi.

⁵Vasta kausaalimaailmaan saavuttuaan ihminen on astunut todellisuuden maailmaan. Vain kausaalimaailmassa ihmisellä on mahdollisuus itse hankkia tietoa todellisuudesta. Kausaalimaailma on ihmisen oikea maailma, koska hän inkarnoituu sieltä ja palaa sinne inkarnaationsa päätyttyä. Kausaalitajunnan ideat ovat yhdenmukaisia kausaalimaailman todellisuuden kanssa. On totta, että kausaalimaailman todellisuus on täysin erilainen kuin muiden inhimillisten maailmojen todellisuus, koska koko kosmoksen kaikki maailmat eroavat toisistaan, ovat erillisiä todellisuuksia. Mutta koska korkeammalla tajunnanlajilla on kyky käsittää kaikkien alempien maailmojen todellisuus, voi kausaalimaailmassa oleva yksilö tutkia mentaalista maailmaa, emotionaalista maailmaa ja fyysistä maailmaa. Fyysisessä maailmassa työskentelevä tutkija, joka on kokenut kausaali-intuition, on myös saanut oikeamman käsityksen fyysisestä maailmasta kuin minkä hän on onnistunut hankkimaan tieteellisen tutkimuksensa kautta. Siksi Platon oli täysin oikeutettu väittäessään, että ”ideain maailma” on todellisen tiedon maailma.

⁶Platonin lause ”tieto on uudelleenmuistamista” tarkoittaa sitä, että tietyt mentaaliset ongelmat ovat tehneet riittävän vahvat vaikutukset alitajuntaan, jolloin ne altistuvat elvytykselle. Barbaariasteella ja sivilisaatioasteen alemmilla tasoilla koettu hukkuu yleiseen epäselvyyteen ollen lisäksi myöhempien inkarnaatioiden kokemusten siinä määrin peittämää, että se voi tuntua vain ”vaistona”. Valitettavasti tätä vaistoa johdattavat liian helposti harhaan valvetajunnan voimakkaat värähtelyt. Useimmat inkarnaatiot ovat minälle niin hyödyttömiä, etteivät ne jätä minikäänlaisia vaikutelmia. Vain ne harvat inkarnaatiot, joissa minä on elänyt ”vihittyjen” vaikutuksen alaisena olevassa ympäristössä, jolloin hänellä on ollut mahdollisuus ajatella jokseenkin yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa, jättävät tarpeeksi vahvoja vaikutteita, joista myöhemmin voi tulla merkityksellisiä.

⁷Vain esoteerikkojen pitäisi kääntää Platonin kirjoituksia, sillä vain heillä on mahdollisuus ymmärtää, mitä Platon todella tarkoitti. Käännös on aina jossain määrin uudelleentulkintaa, koska todellisuussisältöä ei voida toistaa täsmällisesti, vaikka käännös olisi kirjaimellisesti uskollinen. Tämä koskee erityisesti esoteerisia kirjailijoita. Eri kansoilla on erilaisia erityispiirteitä, ja mitä kauempana eri kulttuurit ovat toisistaan, sitä vaikeampaa uudelleentulkinta on.

9.16 Esoteerinen elämänkatsomus

¹Se elämänkatsomus, joka parhaiten edistää tajunnan kehitystä, on tarkoituksenmukainen. Tässä suhteessa maailmankatsomus ja elämänkatsomus on erotettava toisistaan. Maailmankatsomus voi olla vain se, joka on yhdenmukainen todellisuuden kanssa. Elämänkatsomus on sitä vastoin sopeutettava yksilön mahdollisuuteen ymmärtää elämää. On aivan eri asia, että elämänkatsomus ei saa olla ristiriidassa maailmankatsomuksen kanssa, vaan sen on perustuttava siihen. Koska ihmiset ovat eri kehitystasolla ja koska heillä siten on erilaiset mahdollisuudet ymmärtää elämää, täytyy olla kokonainen sarja erilaisia elämänkatsomuksia. Kaikki, mikä aiemmin luettiin ”käytännölliseen filosofiaan”, kuuluu itse asiassa elämänkatsomukseen, elämänlakien järkevään soveltamiseen. Maailmankatsomus voidaan jättää sivuun, sillä ne, jotka eivät kykene oivaltamaan hylozoikan järkevyyttä, eivät tarvitse muuta maailmankäsitystä kuin sen, jonka luonnontieteellinen tutkimus voi tarjota, kunhan se tyytyy yleispätevän toteamiseen eikä huku kaikenlaisiin hypoteeseihin ja teorioihin fyysisessä todellisuudessa todettavissa olevan lisäksi.

²Jokainen luo joka tapauksessa oman ”uskontonsa” niin pian kuin hänen harkintakykynsä on kehittynyt. Esoteerikolle koko uskonnon historia ristiriitoineen näyttäytyy osoituksena ihmiskunnan alhaisesta kehitystasosta. Eivätkä teologit vielääkään aavista vapauden lain olemassaoloa.

³Kehitystaso, hankitun piilevän elämäkokemuksen taso ja sen myötä elämän ymmärtämisen taso, on raja, jota yksilö ei voi ylittää. Tätä eivät ole kyenneet oivaltamaan ne, jotka pitävät

demokratiaa oikeana ratkaisuna yhteiskunnalliseen ja poliittiseen ongelmaan.

⁴Yksilön kehitystaso osoittautuu hänen ymmärtämyksessään, ja hänen ymmärtämyksensä siinä, ettei hän koskaan unohda ymmärtämäänsä. Mutta itsepetos kuvittelee ymmärtävänsä. Tämä on eräs niistä monista syistä, joiden vuoksi yksilön elämäkatsomus on mukautettava hänen elämänymmärtämykseensä.

⁵Eksoteristien ollessa tietämättömiä eri kehitysasteita ja kaikesta siitä, mitä tämä merkitsee, he eivät kykene ymmärtämään oikeuskäsityksen suhteellisuutta, sitä, että oikeuskäsitysten ja ihanteiden täytyy olla erilaisia ja että ne on mukautettava yksilöllisiin kokemuksiin ja näkemuksiin olemassaolosta. Kaikki tämä on johtanut loputtomiin kiistoihin siitä, kuinka yksilön tulisi toimia tietyissä suhteissa ja erityistapauksissa. Jopa älykkäin ja kriittisin yksilö lähtee omalta kehitystasoltaan arvioidessaan toisten oikeuskäsityksiä. Vain niillä, jotka ovat oivalta- neet elämän lakien absoluuttisen pätevyyden ja omaksuneet esoteerikon elämäkatsomuksen, on tietyt edellytykset välttää näissä asioissa tavanomaisesti tehdyt virheet. Tämä ei tietenkään oikeuta loukkaamaan kaikkien yhtäläistä oikeutta. Tämän verran oikeuskäsitystä voitaisiin opettaa kaikille, myös barbaariasteella oleville. Kaikilla on mahdollisuus käsittää, että toisia tulee kohdella niin kuin itse tahdomme itseämme kohdeltavan, koska tämäkin kuuluu yhden- vertaisuusperiaatteeseen.

⁶Itsetoteutuksen laki merkitsee, että yksilön on itse opittava kaikki oman elämyksen, oman kokemuksen ja omien kokemustensa itsenäisen työstämisen kautta. Tietämättömyys on yleis- tänyt tämän periaatteen virheelliseksi, ”absoluuttiseksi” periaatteeksi, jonka mukaan kukaan ei voi opettaa kenellekään mitään. Tätä periaatetta muuntavat muut tosiasioiden tukemat periaat- teet. Opettajamme opettaa meitä lukemaan, kirjoittamaan, laskemaan jne. Hän opettaa meille menetelmiä, tehokeinoja ja menettelytapoja. Hän auttaa meitä ajattelemaan selventämällä ajat- telumalleja jne. Hän antaa meille tietoa uusista tosiasioista, joista meillä ei ole edes piilevää tietoa. Opettajamme auttaa meitä palauttamaan mieleen piilevän tietämyksemme. Tämä edel- lyttää tietenkin oppilailta piilevää kokemuspääomaa, jota hän ei voi välittää aivan liian alku- kantaisille tarkoituksella, että he omaksuisivat uudet asiat. Hän ei voi opettaa idiootteja eikä niitä, jotka eivät halua oppia; yli-ihmiset antavat meille tietoa, jonka olemassaoloa emme kos- kaan edes aavistaneet. Joten varmasti voimme oppia toisilta, sekä suoraan että epäsuoraan. Olemme kollektiivinen kokonaisuus, tiesimmepä sen tai emme. Ja me opimme olemalla yhtey- dessä toisiin ja kaikkien yhteisiin kokemuksiin.

⁷Esoteerikko saa oppia, että syvimmiltään ”kaikki on hyvää”. Kosmos on luotu hyvää tarkoi- tusta varten, ja siksi kaikki on hyvää, mitä kiertoteitä tietämättömyys sitten kulkeekin, ennen kuin yksilöt ovat saaneet riittävän elämäkokemuksen. Näitä näennäisen tarpeettomia mutkit- televia teitä me kutsumme pahaksi, koska ne aiheuttavat kärsimystä, mikä on keino selventää, tehdä selväksi ”paha”. Me pidämme ”pelkoa” pahana. Mutta jos tarkastelemme lähemmin pelon merkitystä kehitykselle, oivallamme niin kutsutun pahan merkityksen ainakin yhdessä suh- teessa. Itsesäilytysvietti (tuhon pelko) on johtanut kaikkien elämän pidentämiseen tähtäävien tieteellisten menetelmien löytämiseen, mikä on edistänyt tutkimusta. Seksuaalivietti (eristäyty- misen pelko) on ollut se ikivietti, joka on mahdollistanut luomakuntien olemassaolon. Lauma- vaisto on saattanut ihmiset yhteen suojautumaan vihollisilta ja keskinäiseen avunantoon. Itse- tehostus on ajanut ihmisen saavutuksiin, jotka ovat lisänneet omaa kapasiteettia. Uteliaisuus (tuntemattoman pelko) on johdattanut ihmisen tutkimuksiin, jotka ovat kehittäneet hänen ajat- telukykyään. Pelko on siis ollut äärimmäisen tärkeä lakkaamattomana vaikuttimena.

⁸Itsesäilytysvietti on johtanut spekulatioihin ja psykologisiin kokeiluihin. Seksuaalivietti on saanut mystikon unelmoimaan sielun ”taivaallisesta avioliitosta”, ensitriadin ja toistriadin yhdistymisestä. Laumavaisto on tuonut mukanaan yhä lisääntyvää ymmärtämystä kollektiivi- tajuntaa kohtaan, aiempaa kykyä ajatella kansainvälisesti ja yleismaailmallisesti. Itsetehostus on johtanut aavistuksiin minän olemassaolosta fyysisen verhon hajoamisen jälkeen. Uteliaisuus pohdintoineen on tuonut yksilön inkarnaatioidensa kautta tietämättömyyden esikartanosta

tiedon temppeliin ja sieltä viisauden sisäiseen pyhäkköön.

⁹Pelko, elämäntietämättömyyden vaikutin, hirvittävän väärinymmärretty ja väärinkäytetty, on kaikesta kurjuudesta huolimatta osoittautunut kehityksen liikkeellepanevaksi voimaksi, mikä vahvistaa esoteerisen selviön, jonka mukaan pahan on tietämättään ajan mittaan palveltava hyvää.

9.17 Elämänviisaus

¹Kohtaloa vastaan suuntautuva kapinahenki osoittaa yksilön itsekeskeisyyden. Sama pätee kaikkeen emotionaaliseen kärsimykseen.

²Toisissa emme näe vikoja, joita itsellämme ei ole piilevänä. Vihamielisessä kritiikissä on kohtalokasta se, että siihen antautumalla herättää sen, mikä on piilevää.

³Ihmisen inkarnaatiomaailmat ovat tietämättömyyden maailmoja, ”näennäisyyden” maailmoja, tuntemattomien syiden vaikutuksia. Kausaalimaailmassa hän näkee syyt.

⁴Buddha ei koskaan tarkoittanut, että ”elämä on kärsimystä”. Hän tiesi varsin hyvin, että kärsimystä esiintyy vain fyysisen ja emotionaalisen maailman kolmella alimmalla alueella ja ainoastaan huonon kylvön huonona korjuuna.

⁵Jos ihminen olisi elämän korkein tuote, elämä ei olisi elämisen arvoista.

⁶Teologien mukaan rikkaus on jumalan lahja, merkki siitä, että jumala on tyytyväinen rikkaihin ja siunannut heitä. Virhe. Rikkaus on hyvän kylvön hyvää korjuuta ja muuttuu yleensä huonoksi korjuuksi seuraavassa elämässä.

⁷”Kaikki” kohtaamamme on korjuuta ja tilaisuus uuteen kylvöön.

⁸Me kaikki olemme enemmän tai vähemmän idiootteja. Mutta suurin idiootti on se, joka ei usko olevansa sitä.

⁹Terve järki on korkein järki. Terve järki oivaltaa suuren tietämättömyytensä, oppimansa suhteellisen hyödyttömyyden, puutteellisen arvostelukykynsä.

¹⁰Esoteerikko tekee eron emotionaalisen onnellisuuden, mentaalisen ilon ja essentiaalisen ”autuuden” välillä. Mentalistille ”onnellisuus” vaikuttaa kuuluvan lapsuusasteelle ja essentiaalistille kalpenevat sekä onnellisuus että ilo.

¹¹Moralisteille ei voi koskaan opettaa mitään johtuen heidän elämänvastaisesta asenteestaan kaikkeen inhimilliseen.

¹²Ilmaista lahjaa ei ole olemassa. Kaikesta saadusta on maksettava, ennemmin tai myöhemmin ja kaikilta osin. Myös loisten on maksettava joskus takaisin.

¹³Kärsimys on seurausta siitä, että minä sallii verhojensa (erityisesti emotionaaliverhon) hallita.

¹⁴Vapauteen on vain yksi tie: palvelu.

¹⁵Asenne, jonka mukaan elämä on palvelua, tuo mukanaan verrattoman paljon useampia elämän tarjouksia hyvän kylvön kylvämiseen, huonon korjuun vaikutusten heikentämiseen, oikean elämänvaiston kehittämiseen, parhaan tien löytämiseen.

9.18 Uskonnonfilosofia

¹Seuraava filosofinen pohdinta yhtyy Schillerin näkemykseen. Hän ei hyväksynyt mitään aiemmista filosofisista järjestelmistä vaan toivoi, että filosofia olisi aina olemassa. Tästä näkökulmasta filosofia on ilmaus ihmiskunnan ikuisesta pyrkimyksestä kehittää järkeä ja arvostelukykyä sekä antaa ihmisille mentaalista selkeyttä ja varmuutta.

²Uskonnonfilosofia sisältää itse asiassa ristiriidan. Uskonto kuuluu emotionaalisuuteen. Uskontomuodot koostuvat lopullisesti määritetyistä dogmeista, joita uskonnonfilosofia yrittää turhaan loogisesti puolustaa kaikilla mahdollisilla argumenteilla. Siinä tapauksessa yrittävät terävä-älyisyys ja syvämietteisyys yhä vieläkin koota kaikki voimansa. Mutta järjen kehittymisen tutkimuksen yhteydessä on jo voinut osoittaa useimpien dogmien järjenvastaisuuden, ja se tulee myös lopulta osoittamaan kaikkien dogmien kestättömyyden ja tämän kaikissa

uskonnoissa.

³Sikäli kuin uskoa voidaan kutsua uskonnoksi, se perustuu vakaumukseen ylifyysisen todellisuuden olemassaolosta. Se, joka kyseenalaistaa tuon todellisuuden (kuten Kant teki), täytyy leimata agnostikoksi. Kantin uskonto inhimillisen järjen rajoissa (esoteerisesti tulkittuna ensitriadin tajunnan rajoissa) ei voi olla muuta kuin korvike. Sillä kaikki todellinen uskonto on näiden rajojen ulkopuolella, mentaalitajunnan toteamismahdollisuuden ulkopuolella. Vain kausaalitajunta voi todeta platonisen ideain maailman olemassaolon, uskonnon todellisen kodin. Ja kausaalitajunta kuuluu toistriadin tajunnanalueelle.

⁴Kosmoksen ovat luoneet monadit, jotka itse ovat läpikäyneet koko kosmisen evoluutiosprosessin. Kaikki viidennen luomakunnan ja korkeammat valtakunnat saavuttaneet monadit saavat vuorostaan auttaa evoluutioprosessia kykyjensä mukaan. Voidaan sanoa, että viidennessä ja kuudennessa luomakunnassa olevat monadit ovat ihmiskunnan jumala. Heidän antamansa apu ei ole mielivaltaista apua, koska kaikkea säädellään suuren Lain mukaan.

⁵Schopenhauer tekee pilaa filosofien harjoittamasta absoluuttisen väärinkäytöstä: Jo vanhaan filosofian professoreiden tehtävänä ja velvollisuutena oli todistaa jumalan olemassaolo. Kant osoitti, että käytetyt todisteet olivat kelpaamattomia. Näin hän asetti professorit vaikeaan asemaan. Mutta he löysivät ulospääsyn. He korvasivat sanan ”jumala” sanalla ”absoluuttinen”. Kun tulet professoriksi ja joudut todistamaan jumalan olemassaolon, lyö nyrkkiä pöytään ja karju keuhkojesi koko voimalla: ”Absoluuttisen täytyy piru vie olla jotakin!”

⁶Jumala ei ole erisnimi vaan nimitys ylifyysiselle todellisuudelle, arvonimi, voisimme sanoa. Emme kirjoita kapteenia isolla K:lla. On mahdollista kunnioittaa ja arvostaa olentoa (planeettahallitsijaa), joka on niin paljon (satoja aioneita) tajunnankehityksessä meitä edellä, ilman, että häntä kuvaava sana kirjoitetaan isolla kirjaimella.

9.19 Metafysiikka

¹Esoteerikkojen ei ole helppo selittää filosofiille ja tiedemiehille, että heidän on ajateltava joka suhteessa uudelleen, että heidän on hylättävä perinteiset katsantotavat. Filosofit ja tiedemiehet oivaltavat, että vanhat metafysiset järjestelmät ovat kauttaaltaan mielikuvitusrakennelmia. Vielä on oivallettava, että esoteriikan ylifyysinen katsomus ei ole ihmisten luomus. Uppsala-filosofit (Hedvall, Hägerström ja Phalén) oivalsivat selvästi, että ”metafysiikka on tuhotava”. Mutta he eivät oivaltaneet, että ihminen ei kykene ratkaisemaan olemassaolon ongelmia. Tätä mahdottomuutta he eivät koskaan analysoineet.

²Ihmiskunnan on aika oppia ymmärtämään ennen kaikkea se, että se ei voi käsittää ylifyysistä todellisuutta ja että noin 99 prosenttia kaikesta todellisuudesta on edelleen tutkimuksen ulottumattomissa. Seuraavaksi ihmiskunnan pitäisi nykyään tuhansien vuosien epäonnistuneen spekuloinnin jälkeen kyetä käsittämään, ettei sellaisilla arvailuilla ole pienintäkään mahdollisuutta vastata todellisuutta. On vain yksi ulospääsy, ja se on planeettahierarkian takaisin kutsuminen.

³Jos filosofit eivät vaivaudu tutkimaan hylozoiikan todellisuussisältöä ja hyväksymään hylozoiikkaa ainoaksi kestäväksi työhypoteesiksi, heillä ei tule koskaan olemaan kykyä tarjota ihmiskunnalle vankkaa pohjaa, jolla seisoa, heillä ei tule koskaan olemaan kykyä selittää tapahtumainkulun syitä. Pitkällä tähtäimellä ei riitä pelkkä fyysisten tosiasioiden toteaminen ja kaikista selitysyrityksistä luopuminen. Ihminen vaatii vastausta kysymykseen elämän tarkoituksesta eikä tule koskaan tyytymään fysikalistisiin järjestelmiin, vaikka filosofit selittävät, että olemassaolo on vailla tarkoitusta.

⁴Francis Baconin mukaan magia on käytännöllistä metafysiikkaa. Jos ”metafysiikalla” tarkoitetaan tietoa ylifyysisestä todellisuudesta, edellyttää maagikoksi tuleminen vain objektiivista mentaalitajuntaa. Onneksi menetelmä sellaisen tajunnan hankkimiseksi on edelleen esoteerinen. Jos se ei olisi esoteerinen, ihmiskunta olisi jo kauan sitten tuhonnut itsensä ja tehnyt elämän tällä planeetalla mahdottomaksi. Ehkä se kuitenkin onnistuu siinä, koska ydinfysiikka on eetteriainetta tutkimalla saanut haltuunsa radioaktiivista ainetta, joka on riittävän

räjähdysherkkää tehdäkseen saman palveluksen hullun käsissä.

9.20 Tietoperusta on ylifyysinen

¹Ihmiset eivät tiedä mitään korkeammista maailmoista ja korkeammista valtakunnista, eivät mitään korkeammista verhoistaan, eivät mitään näiden verhojen keskuksista, eivät mitään verhojensa departementeista. Mutta he uskovat kaikenlaisiin fiktioihin ja puhuvat kaikesta ikään kuin tietäisivät jotain. Kuinka ihmiset voisivat arvioida oikein, kun heiltä puuttuu välttämätön tietoperusta, tieto todellisuudesta, josta lähteä? Kaikki ”roikkuu ilmassa”, joten siitä tulee mielikuvituksellista arvailua ja spekulointia ilman pienintäkään mahdollisuutta arvata oikein. Koko maailmankirjallisuus on yksi suuri esimerkki tästä tosiasiasta.

³Niin kauan kuin filosofit eivät oivalla, että olemassaolon ongelmien ratkaisu on ylifyysisessä todellisuudessa, he tulevat surkeasti epäonnistumaan hypoteeseillaan. Ihmiskunta ei voi koskaan todeta vaadittavia tosiasioita. Tieto todellisuudesta hankitaan vasta viidennessä luomakunnassa. Ja siihen saakka, kunnes me nöyryyimme vastaanottamaan tiedon tosiasiat tuon valtakunnan yksilöiltä, me tulemme eksymään epäonnistuneisiin spekulatioihin. Lisäksi fyysisen tapahtumainkulun, fyysisten luonnonprosessien todelliset syyt piilevät ylifyysisessä todellisuudessa. Outoa, että tämän pitää olla niin käsittämätöntä.

9.21 Materialismi on kestävä ja maailmankatsomus

¹Pysyvää maailmankatsomusta ei voi rakentaa tieteellisiin hypoteeseihin, jotka ovat jonkin tietyn luonnontieteellisen tutkimusvaiheen ajan yleisesti päteviä omaksuttuja, vaikka monet filosofit niin tekevätkin. On hämmästyttävää, etteivät he ole kyenneet käsittämään tämän perustan kestävämyyttä. Ei ole mikään puolustus, että tämä perusta on ainoa tieteen käytettävissä oleva. Yleinen orientoituminen tieteen tilapäisestä näkökannasta ei kelpaa maailmankatsomuksena. On tärkeää, ettei orientaatiojärjestelmää sekoiteta oikeaan maailmankatsomukseen, minkä monet näyttävät tehneen. Luonnontiede ei voi koskaan olla oikea perusta, sillä sen tutkimusala kattaa vain pienen murto-osan koko aineellisesta todellisuudesta (yhden ainoan 49:stä yhä korkeammasta maailmasta). Sitä paitsi vasta ydinfysiikan kehittyessä tutkimus on alkanut tunkeutua fyysiseen eetterimaailmaan.

²Tiede on hypoteeseihin perustuva menetelmä ja pysyy sellaisena. Se ei voi koskaan olla muuta kuin nykytilanteeksi kelpaava orientointi, eikä siitä voi koskaan tulla elämäntutkimuksen perusta. Tämä pätee sekä uskomuksiin että oletuksiin. Ilman kestävä perustaa ne kaikki rakentuvat hiekalle, ellemme sanoisi ”juoksuhielle”. Tästä syystä filosofian täytyy aina olla kritiikkiä, kunnes se on löytänyt edelleen puuttuvan vankkumattoman tiedon perustan. Selvä osoitus okkultististen lahkien epäpätevyydestä on se, että ne sekoittavat toisiinsa eksoteerisen ja esoteerisen. Näillä kahdella ei ole mitään yhteistä. Eksoteerinen on tietämistä, mutta ei tietoa ja tietämistä toistaiseksi, mikä ehkä jo huomispäivänä osoittaa kestävämyytensä.

³Filosofista materialismia, joka katsoo maailmankaikkeuden olevan ikuisten luonnonlakien ohjaama, voidaan mahdollisesti loogisesti puolustaa niin kauan kuin se pysyy aineaspektin rajoissa. Mutta se ei voi koskaan selittää olemassaolon tajunnan aspektia, tajunnan luonnetta, tajunnankehitystä yhä korkeampien luomakuntien kautta. Materialistisen tieteen käyttämä evoluutiokäsitys viittaa yksinomaan biologiseen evoluutioon; esoteriikan evoluutiokäsitys koskee myös tajunnankehitystä. Materialismin yritystä selittää luonnon tarkoituksenmukaisuutta on pidettävä riittämättömänä hypoteesina.

⁴Nykykaikaisen filosofian mukaan ei ole olemassa ”tieteellisiä maailman- ja elämäntutkimuksia”. Mutta tässä yhteydessä on täysin mielivaltaista puhua tieteestä, joka ei koskaan voi olla muuta kuin fysikalismia. Luonnontieteellisen tutkimuksen on pitädyttävä fyysisen elämän alueille, koska se ei menetelmillään kykene tutkimaan ylifyysistä todellisuutta. Filosofia on totuuden etsintää. Filosofian nimensä mukaisesti ”viisauden ystävä”. Jokainen yritys rajoittaa tätä määritelmää on energisesti torjuttava. Muinaisten ikivanhojen nimitysten omaksumista jollekin

tietylle tutkimushaaralle on pidettävä sallimattomana. Meidän aikamme filosofit eivät todella-kaan ole sanoneet viimeistä sanaa. Esoteerikolle ”moderni filosofia” on harhateillä ja on todellisuudessa yhtä harhautunut todellisuuden ja elämän suhteen kuin kaikki muutkin spekulatiiviset tuotteet.

⁵Erittäin harvat tiedemiehet ovat oivaltaneet tieteen todellisuussisällön vähäisyyden. Useimmat oppineet asettavat naurunalaiseksi ja ivaavat kaikkea, mitä he eivät voi ymmärtää ja juuri sitä, mikä on ainoa olennainen asia.

⁶On hyvin suuri virhe moittia niitä uranuurtajia, jotka työskentelevät tuhoisasti ja hävittävät idologioita, jotka ovat idiotisoineet ihmiskunnan. Jos nämä järjestelmät ovat oikean todellisuuskäsityksen tiellä, ne on purettava. Ainoa vaatimus, jonka voi esittää näille tuhoajille on se, että heillä itsellään tulisi olla verrattomasti ylivoimainen työhypoteesi asetettavaksi niiden hypoteesien tilalle, jotka osoittautuvat elämään kelpaamattomiksi, ettemme sanoisi elämänkielteisiksi.

9.22 Esoteerisen maailmankuvan perusteet

¹”Fiktioimme sokaisevat meidät omalle tietämättömyydellemme elämästä.” Paremminkin sitä ei voi sanoa. Ihmiset luulevat, että heidän kuvitelmiinsä on vastine todellisuudessa, mikä on ihmiskunnan perusvirhe. Totuudeksi kutsutaan sitä, minkä ihmiset uskovat olevansa totuus, ja esoteriikan mukaan tämä ”totuus” koostuu noin 99-prosenttisesti emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista. Näkyvä maailma on noin yksi prosentti koko aineellisesta todellisuudesta, ja kestää kauan, ennen kuin tämä ainoa prosentti on tutkittu.

²Subjektivistit jakoivat todellisuuden ”aistimaailmaan” (näkyvään fyysiseen maailmaan) ja ”henkimaailmaan” (kuvitteelliseen maailmaan, josta jokaisella oli omat harhaluulonsa).

³Esoteerikolle on perusluonteisesti olemassa vain yksi ainoa maailma (kosmos), yksi ainoa aine (ikiaine), yksi ainoa tajunta (kosminen kokonaistajunta), yksi ainoa energia (dynamis). Sekä aine että energia ja tajunta ovat yhden ja saman, ihmiselle käsittämättömän ykseyden eri puolia. Tämä ykseys ilmenee lukemattomana määränä olemassaolomuotoja, jotka näyttäytyvät täysin erilaisina, kun niitä tarkastellaan näistä eri olemassaolomuodoista käsin.

⁴Nykyisellä tieteellä ei ole mahdollisuutta antaa järkevää selitystä kolmelle todellisuuskäsitteelle (aine, energia ja tajunta). Tiede työskentelee täysin erilaisilla käsitteillä kuin esoterikka, ja siksi olisi kerta kaikkiaan selvittävää, että tiede ei koskaan kykene antamaan minkäänlaisia kestäviä lausuntoja esoteerisesta maailmankatsomuksesta ja elämänkatsomuksesta. Ne, jotka odottavat teologien, filosofien tai tiedemiesten tunnustamista, saavat odottaa turhaan.

⁵Todellisuuden kolminaisuus, kolme suoraan annettua ja ilmeistä absoluuttia (aine, liike, tajunta), selittävät itsensä olemistavoillaan, eikä niitä voi selittää enempää. Ikiaineen, dynamiikan ja tajunnan ”varsinainen luonne” jää ikuisesti ratkaisemattomaksi mysteeriksi jopa korkeimmalle kosmiselle tajunnalle. Tätä korostetaan, jotta haihattelijat säästyisivät tuloksettomalta pohdiskelulta ja jotta ihmiskunta vapautuisi sellaisten haihattelijoiden vaikutukselta. Tällä on merkitystä erityisesti tajunnan suhteen. Psykologisesti tajunta tarkoittaa erilaisia tapoja käsittää todellisuutta.

⁶On totta, että maailmankatsomus lähtee olemassaolon kolmesta aspektista mutta käsittelee erityisesti sen aineaspektia, siten: kosmosta ja sen 49 atomimaailmaa, aurinkokuntia ja niiden seitsemää atomimaailmaa ja 42 molekyyliä maailmaa, ainekoostumusta, evoluutio-olentojen aineverhoja neljässä alimmassa luomakunnassa jne.

⁷Jokainen tajunnanilmaisu ilmenee aineessa värähtelyinä ja synnyttää involuutioaineessa elämänmuotoja, joiden elinkelpoisuus, toimintakelpoisuus ja tehokkuus riippuvat tajunnanilmaisen voimasta, selkeydestä ja laadusta. Mitä korkeampi tajunnanlaji, sitä suurempi on energiamuoto. Kaikki korkeammat energialajit hallitsevat alempia vastaavan asteen tai alemman asteen energialajeja, sitä vastoin eivät korkeamman asteen energialajeja. Esimerkiksi lajin 47:6 energiat eivät pysty hallitsemaan lajin 48:3 ainetta, vaan siihen tarvitaan lajin 47:5 energioita.

⁸Ajatus on mentaalinen ainemuoto, jonka tajunta ja energia vastaavat ajatuksen kapasiteettia

⁹Koska kosmoksessa on yksi ainoa tajunta, on tajunta ”elämän ykseys”. Koska kaikilla monadeilla (ikiatomeilla) on luovuttamaton osuus tähän kosmiseen kokonaistajuntaan, täytyy kaikkien kosmoksen aggregaattien, niiden koostuessa ikiatomeista, olla ”jumala immanentin” ilmentymiä. Koska kaikki kosmoksen aggregaattit kivikunnasta kosmisiin valtakuntiin ovat matkalla kohti kosmista kaikkitietävyyttä ja kaikkivoipaisuutta, ovat ne valtakunnat, jotka ovat hankkineet tietoisuuden osallisuudestaan kosmiseen kokonaistajuntaan, jumala transsendentti niille valtakunnille, joiden yksilöt eivät ole vielä tulleet tietoisiksi jumaluudestaan (osallisuudesta ykseyteen).

¹⁰Kaikenlainen harmoninen yhteistoiminta, keskinäisen ymmärtämyksen mahdollisuus, edellyttää yhteistä perustaa lähtökohdaksi. Ainoa perusta, joka mahdollistaa tämän kaikilta osin, on lainymmärtämys, kaiken lainmukaisuus. Tämä on löytö, joka ihmiskunnan on vielä tehtävä ja jota sen on sovellettava. Lain on oltava oikeutetun maailmankuvan ja elämänsä katsomuksen välttämätön perusta. Vakiosuhteet ovat ainoat pysyvät asiat ”ilmiöiden katoavaisuudessa”.

9.23 Todellisuuskäsitys on erilainen eri maailmoissa.

¹Kosmos koostuu 49 eri tiheysasteen omaavasta ainemaailmasta johtuen erilaisesta ikiatomi-tiheydestä, mikä johtaa erilaiseen ulottuvuuteen, keston, ainekoostumukseen, liikkeeseen, tajuntaan ja lainmukaisuuteen.

²Monia erilaisia ainemaailmoja vastaavat yhtä monet erilaiset tajunnanlajit. Yksilöllä on jokaisessa maailmassa oma verhonsa, jotta hän voi hankkia tajuntaa kyseisessä maailmassa ja oppia käyttämään tätä tajuntaa yhä paremmin käsittämään hienoimmatkin värähtelyt, ymmärtämään tuon maailman ilmiöt ja hyödyntämään sen energioita oikein.

³Objektiivisen tajunnan yleispätevä todellisuuskäsitys muuttuu jokaisen maailman myötä, koska jokaisella atomilajilla on oma ulottuvuutensa ja oma ainekoostumuksensa. Siksi on vahvistettava selviöksi, että todellisuus on kussakin maailmassa juuri sellainen, jollaiseksi se käsitetään kyseisessä maailmassa riippumatta siitä, miltä se näyttää toisesta maailmasta käsin. Jos tästä selviöstä luovutaan, päädytään loogiseen kaaokseen. Tätä selviötä advaitistien ja muiden subjektivistien näyttää olevan vaikea käsittää.

⁴On sanomattakin selvää, että korkeampien valtakuntien yksilöillä on täysin toisenlainen käsitys alempien valtakuntien maailmojen todellisuudesta. Mutta jos he kutsuvat näitä alempia käsityksiä virheellisiksi, voidaan yhtä oikeutetusti sanoa, että myös heidän käsityksensä täytyy vaikuttaa virheelliseltä vielä korkeampien maailmojen tajunnoille.

⁵Näin ollen on loogisesti epäoikeutettua arvioida jonkin maailman todellisuuskäsitystä toisen maailman todellisuuskäsityksen perusteella. Kaikilla todellisuuskäsityksillä on ehdoton pätevyys omissa maailmoissaan. Koska korkein kosminen maailma koostuu vain ikiatomeista, joilla on (evoluutionsa päätteeksi) 49-ulotteinen todellisuuskäsitys ja ehdoton kosminen kaikkitietävyys, voidaan tätä todellisuuskäsitystä mahdollisesti pitää lopullisena.

⁶Todella absoluuttisessa merkityksessä edes korkeimmissa kosmisissa maailmoissa olevat yksilöt eivät tiedä, mitä ikiaine, dynamis ja tajunta ovat. He tietävät kaiken niiden ilmaisuista kosmoksessa, mutta ikiaine pysyy ikuisesti saavuttamattomana todellisuutena. Tämä on kuitenkin asia sinänsä, joka ei vaikuta alemmissa maailmoissa pätevään objektiiviseen käsitykseen. Jokainen korkeampi maailma on askeleen lähempänä korkeinta maailmaa ja siten askeleen lähempänä absoluuttista kosmista todellisuuskäsitystä.

⁷Sen tähden on tarkoituksetonta sanoa, että ihmisen objektiivinen todellisuuskäsitys on virheellinen, koska ihmisellä ei ole mahdollisuutta oivaltaa tätä, ja sitä paitsi olisi sekä loogisesti että psykologisesti väärin kieltää yksilöllisen objektiivisesti täsmällisen todellisuuskäsityksen oikeellisuus. Yksilö voi kehittyä vain hankkimalla täsmällisen objektiivisen käsityksen jokaisessa maailmassa erikseen.

9.24 Ensminän ja toisminän erilaiset todellisuuskäsitykset

¹Voitaisiin sanoa, että länsimaisen tieteellisen katsantotavan peruskäsitys on, että tajunta on aineen ominaisuus. Se on myös ensiminän objektiivinen käsitys, eräs huomioitava tosiasia niin kutsutuille okkultisteille, jotka filosofiseen subjektivismiin tukeutuen eivät ole koskaan hankkineet vaadittavaa ja tietoteoreettista perustaa.

²Intialainen katsantotapa, vedantan advaita, lähtee tajunnan aspektista, joka on toisminän normaali katsantotapa. Esoteriikan opiskelijat eivät ole vielä oppineet tekemään eroa ensiminän ja toisminän todellisuuskäsityksen välillä, mikä on ennemmin tai myöhemmin tarpeen keskinäisen ymmärtämyksen kannalta. Ihmiset ovat edelleen ensiminuuksia eivätkä vielä toisminuuksia, ja siksi on pedagogisesti virheellistä soveltaa korkeamman minän katsantotapaa. Tämä epäonnistunut menettelytapa on myös johtanut korjaamattomiin loogisiin harhaluuloihin, joista eurooppalainen filosofia on paras todiste. Kestää todennäköisesti hyvin kauan ennen kuin tämä oivallus on havaittavissa. Mutta jonain päivänä sen on tultava yleisesti hyväksytyksi, kun terve järki lopulta voittaa, ellei jo aiemmin.

³On mielenkiintoista todeta, miten helposti toisminät (46-minät ja 45-minät) menettävät yhteyden ensiminän todellisuuskäsitteisiin, niin pian kuin he eivät elä ihmisten keskuudessa. He sortuvat jatkuvasti puheeseen ihmisten maailmoista, erityisesti fyysisestä maailmasta, ihmisen mielikuvituksen tuotteina. Heidän on ilmeisesti helppo unohtaa, että fyysisen aineen muodostaminen on vaatinut miljardeja vuosia kosmisilta olennoilta. Jos he käyttäisivät samaa loogista päättelytapaa toisminän maailmojen suhteen, he päättelisivät myös näiden olevan mielikuvituksen, tässä tapauksessa 45-tajunnan mielikuvituksen tuotetta. Länsimaisen esoteerikon ja loogikon on valitettava tällaista ajattelutapaa. Logiikka pakottaa hänet väittämään, että todellisuuden havaitseminen on erilaista eri maailmoissa ja että jokaisen maailman todellisuuskäsityksen täytyy saada päteä absoluuttisena omassa maailmassaan. Kenelläkään ei ole loogista oikeutta käyttää sanaa ”illuusio” minkäänlaisesta todellisuuskäsityksestä. Illuusio on sana, jota tulisi käyttää vain elämäntutkimuksen yhteydessä. Jos tästä periaatteesta poiketaan, päädytään loogiseen kaaokseen. Tämä on totuus, jota esoteerisen filosofin on puolustettava kaikenlaisia subjektivistejä vastaan; sillä, ovatko he okkulttisten lahkosten jäseniä tai planeettahierarkian oppilaita, ei ole merkitystä.

⁴Ensiminän on mahdotonta ymmärtää tai kuvailla toisminän todellisuuskäsitystä. Ensiminän käyttämät käsitteet vaikuttavat toisminästä äärimmäisen epätyytyttäviltä, jolleivät virheellisiltä. Näin on ennen kaikkea silloin, kun ensiminä yrittää absolutoida käsitteet, ikään kuin ne toistaisivat täsmällisen todellisuuden ja lopullisen käsityksen. Tarkkaan ottaen käsittelemme symboleja silloinkin, kun käytämme objektiiviselle mentaalitajunnalle kaikkein tarkimpia kuvauksia. Tämä on väistämätöntä, ja siksi toisminän negatiivinen kritiikki näitä mentaalisia käsityksiä kohtaan on perusteetonta. Mutta juuri sen tähden, että me käsittelemme ”symboleja”, on jokainen kuvitelmiemme absolutointi harhaanjohtavaa. Sitä paitsi se vaikeuttaa toisminän tajunnan hankintaa.

⁵Ollessaan yhteydessä ensiminuuksiin paneutuminen näiden käsitemaailmaan vaatii toisminältä tarpeetonta työtä, vaikka tämä työ tapahtuukin suhteellisen nopeasti. Siksi ei pidä hämmästyä, jos toisminän käyttämät ilmaisut saattavat joskus vaikuttaa lähes avuttomilta ja kömpelöiltä, jopa harhaanjohtavilta, varsinkin jos opettaja asettaa liian suuria vaatimuksia lukijoidensa ”intuitiolle”. Silloin on välttämätöntä, että molemmat osapuolet osoittavat hyvää tahtoa ilmaisujen ja ymmärtämisen suhteen. Tästä syystä toisminät pitävät tarpeettomana kääntyä kenenkään muun puoleen kuin niiden, joilla on alkava kausaalitajunta, niiden, jotka ovat oppilasasteella. Ja he ovat ainoat, jotka tarvitsevat tällaista opetusta. Julkaistussa esoteerisessa kirjallisuudessa on jo selvennetty niin paljon, että ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla olevat yksilöt selviävät hyvin sen avulla.

⁶Sitä paitsi ei pidä ajatella, että toisminät aliarvioivat mentaalista käsitystä. Päinvastoin he myöntävät, että ensiminän todellisuuskäsitys uskonnon, politiikan, tieteen jne. aloilla ovat myös

”jumalallisen ilmentymän” muunnelmia. He kunnioittavat aidosti kaikkia niitä, jotka pyrkivät ymmärtämään, olivatpa he millä tasolla tahansa. He tietävät varsin hyvin, että mikä tahansa muu asenne olisi kohtuutonta. He toivovat, että ihmiset olisivat yhtä järkeviä ja yrittäisivät tehdä samoin. Ylimielinen asenne on ylpeyttä ja aina valitettava virhe, joka myös kostautuu. Se, joka teeskentelee ”yli-ihmistä”, saa uudessa inkarnaatiossaan toimia kelvottoman roolissa ja myös tuntea itsensä sellaiseksi. Jos yksi läksy ei riitä, niin lisää on luvassa. ”Jumalan myllyt jauhavat hitaasti”. Sillä, joka pitää itseään tärkeänä, on pitkä matka oppilaisuuteen. Nöyryys (ei ovimatoksi alistuminen) on kaikille toisminuuksille tunnusomainen ominaisuus. He tietävät, miten loputtoman paljon on vielä jäljellä, ennen kuin he saavuttavat kosmisen kaikkiviisauden.

9.25 Kausaaliminä

¹Vasta kausaaliminänä yksilö voi ”seistä omilla jaloillaan”, koska vasta silloin hän on vapaa sekä emotionaalisista illuusioista että mentaalisista fiktioista, vasta silloin hän voi nähdä todellisuuden ihmisten maailmoissa sellaisena kuin se on, vasta silloin hän voi tutkia omia ja muiden ihmisten inkarnaatioita, vasta silloin hän on vapaa uskonnon, filosofian ja tieteen fiktioista. Siihen saakka kaikki on mentaalisesti nähden hypoteettista, olipa vakaumus kuinka vahva tahansa, hylozooisen järjestelmän käsittäminen kuinka selkeää tahansa. Vasta kun yksilö on hankkinut kausaalisen objektiivisen tajunnan lajissa 47:1, on objektiivinen kausaalinen järki tullut täysin toimivaksi ja hän tietää, koska hän voi itse todeta ja tietää, mitä todellisuudella tarkoitetaan. Kaikilla kausaaliminuuksilla on sama käsitys objektiivisesta todellisuudesta. Emotionaali-maailmassa ja mentaalimaailmassa ei ole kahta ihmistä, jotka näkevät asiat samalla tavalla, mikä on paras psykologinen todiste siitä, että näillä kahdella on ollut subjektiivisia käsityksiä näennäismaailmoista, vaikka he olisivat kuinka vuorenvarmoja siitä, että he näkevät oikein. Vakaumus ei ole looginen todiste, kun on kyse maailmankatsomuksen ongelmista, olkoonkin se sitten välttämätön henkilökohtaisena perustana luottamukselle ja itsemääräävyydelle elämäntarkastuksellisisissa asioissa.

²Kausaaliminän rajoittuneisuus ihmisen maailmoissa myös käsittämisen suhteen riippuu hänen departementtikuuluvuudestaan, mikä tarkoittaa, että hän kokee todellisuuden departementilleen ominaisella tavalla tarkastella asioita. Mutta tämä rajoittuneisuus ei sulje pois mahdollisuutta ymmärtää myös muihin departementteihin kuuluvien kausaaliminuuksien todellisuuskäsityksiä. Siksi on aina mielenkiintoista jakaa kokemuksia näiden yksilöiden kanssa ja kokea intuition avulla heidän tapansa tarkastella todellisuutta, mikä johtaa kokonaisvaltaiseen ymmärtämykseen rikastuttaen yksilön omalaatua.

³Hankkimalla kausaalitajunnan, tulemalla kausaaliminäksi ihmisestä tulee ”valkoinen maagikko”. Sen jälkeen hän kykenee hallitsemaan fyysisen aineen, ne ilmiöt, joita muinaiset tietäjät kutsuivat ”magiaksi”. Valkoisen ja mustan maagikon välinen ero on siinä, että valkoinen maagikko käyttää kausaalienergiaa fyysisten eetterienergioiden hallitsemiseen, kun taas musta maagikko kykenee käyttämään vain mentaalienergiaa. Kausaalienergiat toimivat yhdenmukaisesti elämän lakien kanssa, ja tämä on se tae, joka suojaa valkoisen maagikon mustien maagikoiden tekemiltä virheiltä.

⁴(Koska mentaalitajunta riittää fyysiseen suvereenisuuteen eikä valkoisen ja mustan magian välistä eroa ollut selitetty, sanottiin teoksen *Tieto todellisuudesta* luvussa 3.3.10, että Blavatsky käytti mentaalienergiaa, mikä ei ollut täysin oikein. Tämänkaltaiset korjaukset ovat väistämättömiä yksinkertaistetun esitystavan jälkeen.)

⁵Tullakseen kausaaliminäksi yksilön tulee olla planeettahierarkian oppilas, eikä sellaisen yksilön ole lupa käyttää mentaalienergioita, koska ne ovat ensiminän energioita ja vain kausaaliminä tai toisminä on vapaa itsekkyydestä, vaikuttipa ensiminän motiivi kuinka ihanteelliselta tahansa. Mentaaliminä ei myöskään ole vapaa fiktioista, eikä hän voi arvioida oikein ”maagisten väliintulojen” vaikutusta.

⁶Myös kausaaliminät (minät, jotka ovat hankkineet täyden subjektiivisen ja objektiivisen

tajunnan kausaaliverhoissaan; sitä ennen minä on tosin kausaaliolento, mutta ilman kausaalitajuntaa) luetaan planeettahierarkiaan, vaikkei heitä lasketa täysivaltaisiksi jäseniksi, joita heistä tulee vasta sen jälkeen, kun he ovat siirtyneet essentiaalimaailmaan (46). Heidän liittämisenä planeettahierarkiaan selittyy sillä, että ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella on mahdollonta hankkia objektiivista kausaalitajuntaa muutoin kuin planeettahierarkian oppilaana.

⁷Mustan loosin yksilöistä ei voi tulla kausaaliminuuksia, koska he ovat katkaisseet inkarnoituvan kausaaliverhon (triadiverhon) ja suuremman kausaaliverhon välisen yhteyden. Heidän mahdollisuutensa objektiivisen tajuntaan rajoittuu fyysiseen maailmaan, jossa he kuitenkin ovat suvereenia. Heillä on myös mahdollisuus telepaattisesti hallita ihmisen emotionaalitajuntaa, ennen kuin tämä on kiinteästi ankkuroitunut elämäntapomukseen (vaikka emotionaaliseen), joka ei ole satanismiin tavoitettavissa (kuten esimerkiksi mystikkojen elämäntapomus).

⁸Voimme vapaasti esittää kysymyksiä. Ja kysymys kuuluu, eivätkö kausaaliminät voi olla suuremmaksi hyödyksi fyysisessä maailmassa ja ihmisten keskuudessa kuin korkeammat minät. Kausaaliminä elää kausaalitajunnassaan ideainmaailmassa, ja tämä maailma on ihmiskunnan varsinainen maailma. Kausaaliminä on edelleen ihminen ja elää sellaisena ollen täydellisessä yhteydessä inhimillisiin mentaali-ideoihin. Ihmisolentona hänen on helpompi arvioida, kuinka tieto tulisi sopeuttaa vallitseviin käsityksiin, tietenkin sillä edellytyksellä, että hän on saanut kattavan koulutuksen, että hän on perinpohjaisesti perehtynyt uskonnollisiin, filosofisiin, tieteellisiin ja teknologisiin katsantotapoihin. On valitettava tosiasia, että kausaaliminät, jotka ovat yrittäneet auttaa ihmisiä heidän ongelmiaan, ovat usein olleet vailla sellaista koulutusta. Ei riitä, että tietää, miten asioiden pitäisi olla. On myös oltava selvillä siitä, miten ihmiset näkevät asiat, jotta esityksen voi sopeuttaa siten, että siitä tulee helpoimmin ymmärrettävä. Kausaaliminällä on siten suurimmat edellytykset vaikuttaa sopivimpana pedagogina. Nykyisessä hätätilanteessa, jolloin ihmiskunta on täysin eksyksissä ja teologian, filosofian, tieteellisten hypoteesien, okkulttisten lahkojen ja joogafilosofien harhauttama, yksilö tehnee tekevän suuremman palveluksen kausaaliminänä kuin 46-minänä. Sillä 46-minä elää toisminän tajunnan aspektissa eikä ensimmäisenä tavoin aineaspektissa (ainakin länsimaalaisena). Joogafilosofien erityinen vaikeus piilee juuri siinä, että he ensimmäisyytensä uskovat voivansa elää tajunnan aspektissa. Heistä tulee subjektivistejä ja he päätyvät ratkaisemattomaan väliasemaan, mistä teosofien tuntema T. Subba Rao on tyypillinen esimerkki. (Lue hänen kirjansa *Some Thoughts on the Gita*. On oltava sekä okkultisti että orientalisti voidakseen arvostaa sitä esitystapaa.)

9.26 Tieto

¹Tieto on kokemuksen tulos, kokemusten, joita yksilö on saanut ja jotka hän on työstänyt. Tietämys voi olla tietoa kaikesta, hypoteeseista ja teorioista mihin tahansa taikauskoihin ja miellettömyyksiin, mihin hölynpölyyn tahansa. Poikkeuksellisesti tietämys voi olla myös tosiasioita planeettahierarkialta, joka on ainoa tiedonlähde ylifyysisistä todellisuudesta ja menneisyyttä koskeville tosiasioille. Mitään muuta tiedonlähdettä ei ole koskaan ollut olemassa, eikä voi olla olemassa. Muut väitetyt lähteet tuottavat valheita, sanoaksemme alastoman totuuden, mikä juuri tässä tapauksessa on välttämätöntä. Hierarkian tieto on ”totuus” (tieto todellisuudesta), mutta kaikille niille, jotka eivät ole hankkineet kausaalista intuitiota platonisten ideoiden maailmassa, se on pelkkää tietämystä, koska se on edelleen työhypoteesi (oikeaksi todistamaton oletamus, vaikka sillä on suurin todennäköisyys).

²Tietoa saadaan tekemällä tarkoituksellisia kokeita. Ilman sellaisia kokeiluja kukaan ei saa kokemusta. Tieto on osaksi palkinto itsekoetusta ja itsetodistetusta (ei teoreettisesta) oppineisuudesta, osaksi kovan työn tulos.

³Ilman tosiasioita, todettuja tosiasioita, mielikuviutus on virvatuli, joka johtaa harhaan ja pois todellisuudesta. Koko 2500 vuotta kestäneen Kalojen eläinradan aikakauden ajan on tietämättömyyden mielikuviutus uskonut kykenevänsä tuottamaan tietoa ilman tosiasioita. Sitä ennen ihmiset olivat tarpeeksi järkeviä antaakseen ”viisaiden” johdattaa itseään heidän käsittämättä,

mistä nuo viisaat olivat saaneet viisautensa. Sofisteista alkoi mielikuvituspekulaatio ja sen myötä ”filosofian” historia. Tietämätön ihminen uskoi omahyväisyydessään voivansa itse käsittää ja ymmärtää kaiken. Ja tämä hulluus jatkuu edelleen.

⁴Eräs lähes yhtä suuri virhe oli uskoa teologien tavoin, että tieto löytyy vanhoista käsikirjoituksista. Vihittyjen kirjoitukset ovat aina olleet käsittämättömiä vihkiytymättömille, ja heidän uskoessa voivansa tulkita ne he ovat tehneet vain virheitä. Käsitettävää tietoa sisältävät kirjoitukset (joissa symbolit tulkitaan) ovat edelleen saavuttamattomissa, kunnes koko ihmiskunta on saavuttanut idealiteettiasteen. Se on riittävästi väärinkäyttänyt valtaa antavaa tietoa. Kolmatta tilaisuutta siihen ei anneta.

⁵Kaikki ei ole valhetta, vaan valheen ja totuuden sekoitus. Tämä tekee oppimisestamme tietämystä ja samalla niin petollista, koska emme kykene erottamaan valhetta ja totuutta. ”Kaikessa on totuuden ydin”, kirjoitti englantilainen piispojen komitea kristillisten dogmien puolustukseksi. Mutta se ei ole mikään puolustus, sillä tällä selviöllä voidaan puolustaa mitä tahansa hulluutta.

⁶Totuus vastaa tuntematonta, tutkimatonta tai murto-osalta tutkittua todellisuutta. Valhe on kaikkea, mikä ei ole yhdenmukaista todellisuuden kanssa. Koska totuus on hyvää ja valhe on pahaa, on paha meille alempi hyvä ja hyvä pienempi paha. Jos emme tiedä, mikä on pahaa, emme tiedä, mikä on hyvää.

⁷”Hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö...”. Ihminen inkarnoituu nimenomaan ”syödäkseen tuosta puusta”, sillä se on elämän tarkoitus. Ilman tietoa ihminen on tuskin enemmän kuin idiotti.

⁸Vasta kun järki (objektiivinen tajunta) on alkanut toimia, voidaan puhua todellisesta tiedosta. Siihen saakka kaikki ”tieto” on auktoriteettitietoa. On totta, että tiedon voidaan loogisesti väittää tarjoavan järkevän selityksen aiemmin selittämättömille ilmiöille. Mutta toisaalta vaaditaan laaja orientoituminen todellisuuteen, jotta voitaisiin arvioida selityksen vaatimaa luotettavuutta. Useimmat tieteelliset hypoteesit ovat liian epävakaa pohjalla, mikä käy ilmi niiden lyhytikäisyydestä. Lisäksi on aina olemassa vaihtoehtoisen selityksen mahdollisuus, mikä käy selväksi uskonnon, filosofian ja tieteen historiasta. Mitä tulee niin sanottuihin historian tosiasioihin, ne voidaan todeta vain hyvin harvoissa tapauksissa. Lähes koko historia perustuu todistajanlausunnoille, jotka eivät ole riittäviä. Todistajanlausunnot ovat hätäkeinoja, joihin oikeustieteessä turvaudutaan oikeustapauksissa välttämättömien päätöksiä tekemiseksi, mutta niitä ei saa hyväksyä historiallisiksi todisteiksi. Vain poikkeuksellisesti niille voidaan myöntää tietty todennäköisyys, joskaan ei koskaan varmuutta. Eivätkä historioitsijat ole tuomareita. Henkilökohtainen vakaumus ei ole todiste. Tämä on tosiasia, jota historioitsijoiden, aivan erityisesti kirjallisuushistorioitsijoiden, on vaikea muistaa.

⁹Se, mikä antaa hylozoiikalle korkeimman mahdollisen varmuusasteen, on sen ylivoimainen yhdenmukaisuus kattavissa selityksissä sekä todenmukaisuuden että logiikan, psykologian ja kausaalisuuden osalta.

¹⁰Tieto todellisuudesta välittyy korkeammasta valtakunnasta alempaan, korkeimmasta (1–7) alimpaan (43–49) jatkuvana sarjana. Muuten tietoa ei voitaisi käsittää, koska kolme aspektia ovat niin erilaisia 49 maailmassa. Kun on tämän oivaltanut, oivaltaa myös, että kaikki filosofian mielikuvitukselliset spekulaatiot ovat avuttoman lapsenomaisia. Se on kuin kuuntelisi lasten-kamarihöpinää. Se, että oppineet ovat ottaneet pitkän sarjan filosofi- ja vakavasti, kertoo riittävästi ihmiskunnan älyllisestä asemasta. Onneksi oli aina olemassa esoteerisia tietokuntia, mikä pelasti vihityt hullujenhuoneelta. Onko Laurency liian terävä? Huomaa: tämä on vain vastaus oppineiden, katumattomien puheisiin kaikkien aikojen uranuurtajista. On korkea aika saada tilit selvitettyä. Jossain vaiheessa pitäisi olla mahdollista herättää järki.

9.27 Ensimmäisen tiedon mahdollisuudet

¹”Onko maailmalla tarkoitusta? Kyllä, sanovat uskonnolliset mystikot. Maailmalla on tarkoitus Jumalan läsnäolon ansiosta. Ei, sanovat eksistentialistit. Maailma on absurdi, ja jos jumala on olemassa, hän on poissa.” Kolmas kategoria sanoo fyysiseen kokemukseen pitäytyen: ”Maailmalla ei ole tarkoitusta eikä se ole tarkoitusta vailla. Se on olemassa.”

²Milloin inhimillinen järki tajuaa omat rajoituksensa? Milloin uskovaiset ja skeptikot oivaltavat Buddhan väitteen järkevyyden, jonka mukaan ihmisjärki ei voi vastata tähän kysymykseen? Jokaisella on pieni uskonsa, tunteiden sanelema tai teologian, filosofian tai tieteen kestävämmämiin hypoteeseihin perustuvat pikkumaiset uskomuksensa.

³Ainoat kestävät todisteet ovat ne, jotka annettiin planeettahierarkian perustamien esoteeristen tietokuntien vihityille. Mutta kukaan ei välitä tutkia näiden todisteiden pitävyyttä, vaikka ne on esitetty. Ne ohitetaan vaikenemalla.

⁴Ihmisten perusvirhe on se, että he katsovat omaavansa arvostelukykä. Tämä elämäntietämättömyyden omahyväisyys on synnynnäistä ja ilmenee jo lapsissa niin pian kuin he ovat oppineet puhumaan. Se seuraa heitä läpi koko elämän, elleivät he harvinaisissa tapauksissa saavuta niin suurta ymmärtämystä koko ihmiskunnan todellisuutta ja elämää koskevasta tietämättömyydestä, että he voivat sanoa kuin Sokrates, joka vakuutti olevansa Kreikan viisain mies ollessaan ainoa, joka käsitti, ettei hän käsittänyt mitään.

⁵On todella uskomatonta, etteivät edes filosofit ja tiedemiehet ole ymmärtäneet, miten suunnattoman rajallista heidän tietämyksensä on. He ovat niin erikoistuneita, että he ovat tietämättömiä suurimmasta osasta olemassa olevaa tietokirjallisuutta oman erikoisalansa ulkopuolella. On kuitenkin olemassa suunnattoman laaja kirjallisuus, joka käsittelee monia esoteerisia tiedon aloja, joista he ovat täysin tietämättömiä. Filosofeilla täytyy olla yleiskäsitys suurimmasta osasta oppineisuutta, sillä heidän tehtävänä on tiivistää inhimillinen tietämys. Mitä tulee niin kutsuttuihin tietoteoreetikoihin, he käsittelevät näennäisongelmia, jotka ovat terveen järjen kannalta kohtuuttomia.

⁶Filosofit ovat tietenkin kumonnet skeptisismien sen filosofisessa absolutoinnissa. Siten he eivät ole kumonnet kaikenlaista skeptisismia. Sitä on olemassa monta eri lajia, joiden voidaan osoittaa olevan loogisesti oikeutettuja. Esoteerikolle on ilmeistä, että filosofia tai inhimillinen ajattelu eivät voi ratkaista ”olemassaolon arvoitusta”. Ensimmäillä ei ole pääsyä muihin kuin ihmisen maailmoihin (47:4–49:7). Eikä hän voi edes korkeinta järkeään käyttäen (47:4) arvioida emotionaali- ja mentaalimaailman todellisuussisältöä. Vain kausaaliminä, joka on astunut platoniseen ideain maailmaan (47:1-3) ja tullut siten (vaikkakin alimman lajin) toisminäksi, kykenee siihen.

⁷Ensimmäillä on mahdollisuus hankkia subjektiivista ja objektiivista tietoa ihmisen maailmoista. Mutta ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella tämä on normaaliyksilölle mahdotonta. Kehitysaste on siten otettava huomioon, kun on kyse ensimmäisen mahdollisuudesta saada tietoa. Tämä on tekijä, jota ei saa jättää huomiotta.

⁸Ihmisen on täysin mahdotonta työskennellä neliulotteisen matematiikan parissa. Einsteinin yritys tulee osoittautumaan epäonnistuneeksi.

⁹Kuinka ihmiset voisivat tietää mitään elämästä ja elämän tarkoituksesta? Nämä monadit, jotka (aionisesti nähden) ovat vastikään jättäneet eläinkunnan eivätkä kykene havainnoimaan kuin prosentin verran aineellisesta todellisuudesta; jotka tuskin ovat alkaneet edes ymmärtää, mitä tajunnalla tarkoitetaan, ja jotka vasta äskettäin ovat alkaneet tehdä ensimmäisiä olemassaolon energia-aspektia koskevia löytöjä; jotka ovat täysin vailla todellista perspektiiviä neljännen luomakunnan asemasta kaksitoista luomakuntaa sisältävässä kosmoksessa; jotka edelleen elävät mentaalisten fiktioiden maailmassa kaukana oikeasta todellisuuskäsityksestä, ollen ihmisinä vailla mahdollisuutta tutkia yhtäkään 46 yhä korkeammasta ainemaailmasta.

9.28 Tiedon vastaanottamisen esteet

¹Mitään erityistä terävä-älyisyyttä ei pitäisi tarvita oivaltaakseen, että ylifyysisen aineen, ylifyysisten maailmojen, täytyy olla jotain muuta kuin se, mitä ihminen voi suoraan havaita, tutkia, käsittää ja ymmärtää ”näkyvässä” maailmassa (49:5-7). Ylifyysiset todellisuudet eivät ole täysin tuntemattomia vain joukoille, vaan myös akateemisesti oppineille. Miksi he uskovat voivansa arvioida asioita, joita he eivät ole koskaan tutkineet? Miksi he hylkäävät tutkimatta sellaisen, mitä he eivät ole saaneet oppia akateemikoilta? Tieto korkeammista maailmoista, jonka nykyisin saamme planeettahierarkialta, tulisi ottaa vastaan niin suurella mielenkiinnolla, että me emme hylkää sitä tutkimatta, emme hylkää sitä, ennen kuin tutkimus on osoittanut sen kelpaamattomuuden, kestättömyyden. Planeettahierarkia ei vaadi meitä uskomaan mitään, hyväksymään mitään ilman tutkimusta. Onko liikaa vaadittu, että annamme tiedolle rehellisen käsittelyn?

²Ihmisille annettu tieto on aina vääristetty tai käytetty väärin. Kun se annetaan heille uudelleen, he kieltäytyvät hyväksymästä sitä.

³Nykyihminen on dogmaattinen, kriittinen ja skeptinen, ja kaikkea tätä väärissä suhteissa.

⁴Vain esoteerikko voi oivaltaa, kuinka mahdotonta on ajatella yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa ilman esoteerista tietoa, lukuun ottamatta yksinomaan fyysisiä suhteita.

⁵Esoteriikan ymmärtäminen (ei käsittäminen) vaatii perspektiivitajuntaa (47:5), ja sitä on vielä suhteellisen harvoilla ihmisillä. Useimmilla myös suhteellisuudentaju on heikosti kehittynyt, paitsi silloin kun on kyseessä ylimitoitettu irvokkuus.

⁶On olemassa monia, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen ja kehittyneet niin pitkälle kuin ihmiskunnassa on mahdollista, mutta joilta puuttuu täysin ymmärtämys ylifyysiikkaa kohtaan, kaikkea sitä kohtaan, mitä he eivät voi nähdä ja todeta. He pelkäävät taikauskon uhriksi joutumista siinä määrin, että he kieltäytyvät paneutumasta mihinkään okkultistiseen (teosofiin, antroposofiin, ruusuristiläisyyteen jne.). Heiltä puuttuu ylifyysinen vaisto. Tämä tarkoittaa sitä, että he eivät ole koskaan olleet mihinkään esoteerisen tietokuntaan vihittyjä, eikä heillä siten ole esoteerinen tieto piilevänä.

⁷Kokemus osoittaa, että pelkkä tosiasioden esittäminen ei riitä, sillä vihkiytymättömät eivät kykene yhdistämään niitä oikeaksi järjestelmäksi. Pelkkä järjestelmän esittäminen ei riitä, sillä kokemattomat eivät voi vetää oikeita johtopäätöksiä, jotka ovat välttämättömiä täydellisen ymmärtämyksen ja kattavan havainnollistamisen kannalta. Mentaalinen elinvoima ei ole vahvempi kuin että ihmisiä on ruokittava lusikalla kuin pikkulapsia. Heidän harkintakykynsä riittää vain siihen, että he käsittävät lukemansa ja toistavat sen sitten omin sanoin. Jos näiden ihmisten tarpeet tyydytetään, rypistävät kriitikot ylimielisesti nenäänsä ja puhuvat koulumestari- ja pedagogisen taidon puutteesta. Useimmat kriitikot eivät tiedä, kuinka paljon oivaltava kritiikki vaatii.

⁸Täytyy olla hyvin kokematon, jos uskoo, että oppineet voisivat käsittää tai ymmärtää esoteeriikkaa. Oppineisuus on pikemminkin este. Oppineet ovat täynnä kaikenlaisia fiktiivisiä järjestelmiä, joita on esiintynyt historiallisina aikoina. Mitään muuta tietoa heille ei voi olla olemassa. He myöntävät, että tutkimus voi tehdä sellaisia löytöjä, että on muotoiltava uusia järjestelmiä, mutta lisäävät, että se on tieteen tehtävä. Älkää yrittäkö saada heitä uskomaan, että tietoa voi saada jollakin muulla tavalla, sillä sellainen on heille huijareiden sepitelmiä. He eivät alennu käsittelemään sellaisia asioita. He ovat hyvin viisaita omaksuessaan tuon asenteen, koska muuten he tekisivät itsensä mahdottomiksi yliopistollisen koulutuksen saaneiden keskuudessa.

⁹Kant ajatteli, että me ihmiset emme kykenisi ymmärtämään tietoa todellisuudesta, jos sen antaisi meille jokin korkeampi olento. Tämä oli totta Kantin itsensä osalta, mikä ilmenee parhaiten siitä, että hänellä oli kädessään tieto (hylozoikka), eikä hän oivaltanut sitä. Ihmiselämän traagisimpia piirteitä lienee se, että on yksilöitä, jotka eivät kykene vastaanottamaan elämän tarjouksia, eivät edes silloin, kun ne tarjotaan lahjoina. Se on täydellistä sokeutta mitä ilmeisimpien asioiden edessä.

¹⁰On monia, jotka hyväksymällä fiktiojärjestelmiä elämässä toisensa jälkeen vastoin tervettä järkeään, ovat tulleet todelliselle tiedolle vastaanottamattomiksi. Kaikilla elämänaloilla voi tavata ihmisiä, jotka voivat olla yleisesti tunnustettuja neroja ja jotka jossain vaiheessa, ”portilla uuteen maailmaan”, yhtäkkiä pysähtyvät (”mustaan pisteeseen”). Tämä oli havainto, joka aiheutti fiktion ”synti pyhää henkeä vastaan”. Voi kestää monta elämää, ennen kuin he pääsevät tuon pisteen yli. Valitettavaa ei ole vain se, että he itse eivät voi käsittää sitä, vaan myös se, että heistä tulee esteitä muille.

¹¹Eräs toinen asia, jota monien näyttää olevan vaikea ymmärtää, on se, että todellinen tieto voidaan muotoilla eri tavoin riippuen osaksi ymmärtämyksen yleisistä edellytyksistä, osaksi eri maailmoissa (fyysisessä, emotionaalisessa, mentaalisessa) esiintyvistä todellisuuden käsittämisen eri tavoista. Esoteriikassa käytetään ilmaisua ”tiedon alasmitoittaminen”, sen mukauttaminen alemman lajin käsitykseen. Eri uskonnot ja esoteeristen tietokuntien käyttämät erilaiset symbolikielet tarjoavat esimerkkejä tästä ilmiöstä.

¹²Myös esitystavat ovat erilaisia niille, joiden potentiaalinen kausaalitajunta on ekstrovertti tai introvertti. Edelliset etenevät helpommin tieteellistä tietä, jälkimmäiset filosofista tai ”uskonnollista” tietä (uskonto sen todellisessa merkityksessä: vetovoima ykseyteen).

¹³Jopa sellaiset, joiden luulisi käsittävän paremmin, kieltäytyvät hyväksymästä uusia tosiasioita, joita he eivät voi sovittaa ajatusjärjestelmäänsä. He eivät ole oppineet, että kaikki järjestelmät ovat väliaikaisia ja että ne on hävitettävä, jotta jatkokehitys olisi mahdollista. Mutta ihmiset ovat omien järjestelmiensä vankeja. Tämä johtuu tietenkin kyvyttömyydestä hallita uusia järjestelmiä. He eivät ole hankkineet aktiivisuuden kykyä perspektiivitajunnassa (47:5), vaan ovat edelleen tekemisissä periaateajattelun (47:6) kanssa. Koska he kaikki uskovat omaavansa kyvyn arvioida kaiken, he hylkäävät kaiken, mikä ylittää heidän käsittämismahdollisuutensa, leimaamalla sen vääräksi. Kaikkia korkeammilla tasoilla olevia yksilöitä pidetään edelleen ”hulluina”. Varmasti on olemassa haaveilijoita, kriittittömän emotionaalisen mielikuvituksen uhreja, jotka uskovat tulevansa toimeen ilman tosiasioita rakennelmissaan ja jotka pitävät kaikkia mielijohteitaan tosiasioina. Muta on todellakin helppo erottaa haaveilijat ja pioneerit toisistaan, jos vaatii tosiasioita ja osaa arvioida ”tosiasioden oikeellisuuden”.

¹⁴Monet, jotka ovat riittävän älykkäitä ja orientoituneita filosofian ja tieteen maailmaan ja jotka voisivat suhteellisen helposti käsittää hylozoikan, kieltäytyvät tutkimasta tätä syystä, etteivät he kestäisi oivallusta, että heidän koko siihenastinen elämänsä tuntuisi heistä ”hukkaan heitetyltä”. He eivät siedä ajatusta, että heidän siihen saakka korkeimmaksi arvostamansa olisi vailla perustaa. On myös niitä, joilla esoteerinen tieto on piilevänä ja joilla ei ole ainoastaan edellytyksiä käsittää sitä hypoteesina, vaan jotka voisivat myös oivaltaa sen yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa, mutta jotka tarkoituksellisesti kieltäytyvät paneutumasta siihen, koska tieto ”tekisi heistä hyödyttömiä filosofeina tai tiedemiehinä”. Lisäksi heitä pidettäisiin ”haaveilijoina”, jolloin he tekisivät itsensä mahdottomiksi. Näin ei kuitenkaan tarvitse olla. On todellakin mahdollista ”elää kahdessa maailmassa samanaikaisesti” antamatta toisen katsomuksen vaikuttaa toiseen. Samanaikaisesti voi olla eksoteristi eksoteristien kanssa ja esoteerikko esoteerikkojen kanssa. Kaikkien on opittava tämä, kunnes esoteriikka on hyväksytty oikeutettuna työhypoteesina. Se päivä on ehkä lähempänä kuin monet luulevat.

9.29 Tiedon vastaanottamisen edellytykset

¹Useimmat ihmiset luulevat, että elämällä ei ole tarkoitusta, tai että parhaimmillaan elämällä ei ole muuta tarkoitusta kuin se, jonka itse voi sille antaa. Molemmat johtopäätökset ovat tosin väistämättömiä, jos tarkastellaan ihmisten tapaa elää ja vedetään siitä johtopäätös Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että joko ei ole koskaan yritetty ratkaista ongelmaa tai että siihen ei ole mahdollisuutta (tietämättömyyden tai kyvyttömyyden vuoksi). Ongelman ratkaisun ymmärtäminen vaatii paljon, vaikka itse ratkaisu annettaisiin lahjaksi. Täytyy omata kyky käsittää esoteerinen maailmankatsomus, ymmärtää, mitä prosessilla, kehityksellä, tajunnan ekspansioilla jne.

tarkoitetaan. Se, joka luulee yliopistokoulutuksen riittävän tähän, erehtyy. Ymmärtämys on olennainen osa piilevää kehitystietoa.

²Emme saa hyväksyä mitään, mitä emme käsitä tai ymmärrä. Kun olemme käsittäneet tosiasiat ja liittäneet ne uuteen rakentamaamme järjestelmään, meidän on vielä vapauduttava niistä väärinkäsityksistä, joita olemme punoneet alitajuisiin komplekseihimme. Ja se vie aikaa. Saat-
taa käydä niin, että näin tehdessämme päädyimme sekä emotionaaliseen että mentaaliseen kaa-
okseen.

³Monet ihmiset ovat kestäättömän epävarmuuden uhreja. On todella outoa, etteivät he sel-
laisissa olosuhteissa järjestelmällisesti tutki kaikkien ideologioiden kestävyttä. On käynyt ilmi,
että ne, jotka vaistonsa ohjaamina ymmärtävät, että ”totuuden” on kuitenkin oltava löydettä-
vissä jostain, löytävät lopulta esoteriikan. Tässä ”ikuisessa etsinnässä” piilee eräs elämän ope-
tus. Vain sillä on oikeus tietoon, joka tekee kaikkensa löytääkseen sen. Ja se, joka on kulkenut
näennäisen tuloksettoman etsinnän tietä, on saanut oikeaan oivallukseen välttämättömän kou-
lutuksen. Mutta on tärkeää, ettei etsijä takerru ensimmäiseen parhaaseen todennäköiseen järjes-
telmään, vaan tutkii niitä kaikkia. Se on vaivalloinen tie, mutta joka tapauksessa vaivan arvoi-
nen, vaikka ei kaikesta huolimatta löytäisikään tyydyttävää ratkaisua. Näin on saatu suvereeni
katsaus kaikkiin ideologioihin ja hyvät mahdollisuudet perspektiivitajunnan hankintaan. Sen
jälkeen etsijä ei voi joutua uusien illusioiden ja fiktioiden uhriksi.

⁴Logiikkaan ja filosofiaan perehtyneet eivät hyväksy hylozoikkaa sen tähden, että se on ris-
tiriidaton ja kritiikin saavuttamattomissa, vaan siksi, että se terveelle järjelle ainutlaatuisella
tavalla selittää tuhansia muutoin selittämättömiä todellisuuksia ja ilmiöitä. Mutta tämän totea-
minen vaatii, että on oppinut hallitsemaan järjestelmän ja sitten tarkastanut sen käyttökelpoi-
suuden selityspäätöksinä. Sellaista tutkimusta ei tehdä käden käänteessä. Yleensä kestää useita
vuosia, ennen kuin on onnistunut soveltamaan sitä kaikilla inhimillisen kokemuksen alueilla.
Tällä tavoin on mahdollisuus ikään kuin hitaasti kasvaa ymmärtämykseen ja tulemaan yhä
vakuuttuneemmaksi. Tämä on siis suoranainen vastakohta prosessille, jossa tutkitaan muita
näkömakuja, jotka osoittautuvat yhä vähemmän pitäviksi, mitä enemmän aikaa niiden analy-
sointiin käytetään.

⁵On ymmärrettävää, että järjestelmän, joka vaatii kattavan tutkimuksen ja jälkitarkastuksen,
jotta sen hyväksyisi skeptisesti ellei peräti psykologian osalta kielteisesti kaikkiin järjestelmiin
suhtautuva älymystö, ei voida odottaa saavan yleistä tunnustusta, ennen kuin yleisen mieli-
piiteen auktoriteetit ovat hyväksyneet sen. Ja jotta sellaiset henkilöt uskaltaisivat vaarantaa aukto-
riteettiasemansa, vaadittane, että useat heistä astuvat esiin ja julistavat hyväksyntänsä saman-
aikaista. Ja tämä voi viedä aikaa, ellei tehdä vallankumouksellisia löytöjä, jotka suorastaan
pakottavat tutkimaan asiaa. Niinpä esoteerikot eivät vaali harhakuvitelmiä, vaan ovat täysin
valmiita siihen, että ihmiskunta, joka on kahden vuosituhannen ajan voinut hyväksyä filosofian
perusteettomat spekulatiot ja teologian järjettömät ja epäinhimilliset dogmit, pitää heitä ”kum-
mallisina hyypiöinä”.

⁶Vaikka teoria tai hypoteesi olisikin yhdenmukainen todellisuuden kanssa, siitä ei kuitenkaan
tule tosiasia yksilön omassa kokemuksessa, ennen kuin se on toteutettu elämässä. Yksilön saa-
mista kokemuksista tulee piileviä oivalluksia, sisäistyneitä ja katoamattomia. Teoreettinen tie-
tämys voi harjoittaa ajattelukykyä, mutta se katoaa oivalluksena inkarnaation päätyttyä. Se,
mitä me yksinomaan ”uskomme”, ei anna vakaumuksen katoamatonta varmuutta tulevissa elä-
missä. Se, mitä pidämme itsestään selvänä, voi vaikuttaa siltä loogisen johdonmukaisuutensa
vuoksi. Emme kuitenkaan voi ”elää sen varassa”, jos se ei ole sopusoinnussa oman tiedosta-
mattoman kokemusjärjestelmämme kanssa, tuntuipa se kuinka viehättävältä tahansa mielikuvi-
tuksestamme.

⁷Esoteerinen selviö ”vihitty tietää, koska hän työskentelee” tarkoittaa, että tieto hankitaan
kokeilemalla ja kokemalla. ”Vihitty” merkitsee, että joitakin perusedellytyksiä täytyy olla
(tosiasia, jonka nykyinen demokratia näyttää unohtavan). Itsetoteutuksen laki on kehityksen tie,

tie oivallukseen, ymmärtämykseen ja kykyyn.

⁸Niin ei suinkaan ole kuin esoteerinen aloittelija ajattelee, että esoteriikka ratkaisee kaikki ongelmat, tavallinen perusvirhe. Yksilö kehittyy ratkaisemalla ongelmiaan. Esoteriikka mahdollistaa ihmiselle ongelmien ratkaisun. Esoteriikan merkitys piilee siinä tosiasiassa.

⁹Monet planeettahierarkiaan vastikään hyväksytyt oppilaat valittavat, että heidän on ”ellettävä pimeydessä”. Tämä on väistämätöntä, kunnes he ovat hankkineet kausaalisen objektiivisen tajunnan, voivat tutkia todellisuutta ja niitä menneisyyden tekijöitä, jotka aiheuttavat nykyhetken tapahtumat ja myös monessa suhteessa nykyhetken yli ulottuvan tulevaisuuden. Aloittelijaa ohjaavat hänen esoteerinen tietonsa (useimmiten yksinkertaisin perusjärjestelmä ja muutaman elämänlain tuntemus) sekä hänen hankkimansa piilevä oikean toiminnan vaisto. Tämä mahdollistaa kokemuksen, joka tuo mukanaan aiemmin käsittämätöntä koskevan jatkuvasti lisääntyvän oivalluksen ja ymmärtämyksen ja joka lopulta johdattaa hänet siihen ideamaailmaan, jossa todellisuus laajenee hänen hämmästyneen katseensa eteen, ihmisen maailmojen aineellinen todellisuus kaikkine menneisyyden prosesseineen.

¹⁰Planeettahierarkian oppilaaksi tuleminen edellyttää, että on oppinut oivaltamaan, ettei yksikään neljännen luomakunnan yksilö voi tietää mitään tietämisen arvoista. Fyysisen maailman ja fyysisen elämän pikkuseikoilla ja sillä, minkä jokainen voi fyysisesti todeta, voi olla arvokasta jokapäiväisessä elämässä. Mutta sitä ei tässä tarkoiteta. Se, joka uskoo, joka uskoo tietävänsä, joka uskoo kykenevänsä arvioimaan, joka uskoo toisten puheisiin ja omiin mielijoh-teisiin, on vielä sivilisaatioasteella. Yksilön on täytynyt oppia erottamaan se, mitä hän tietää, ja mitä hän ei tiedä. Ja varmuudella hän tietää vain sen, minkä hän on itse todennut opittuaan, kuinka asiat voidaan todeta, sillä se on jotain, mikä on opittava. Se, mitä ihmiset kutsuvat toteamiseksi, on (yksinkertaisia pikkuseikkoja lukuun ottamatta) tuskin parempaa kuin illuusioiden ja fiktioiden hyväksyntää. Niin kauan kuin yksilö on tekemisissä tällaisten asioiden kanssa, hän on sopimaton esoteerikoksi, vielä vähemmän oppilaaksi. Suurin osa oppineista on niin täynnä olettamuksia, että heidän oppineisuutensa on vain omahyväisyyden näennäistietoa. Vielä on pitkälti jäljellä, ennen kuin he voivat ymmärtää, mitä Sokrates tarkoitti sanoessaan, ettei hän tiennyt mitään. Hän oli Kreikan viisain mies juuri siksi, että hän oli ainoa Kreikassa, jolla oli järkeä sanoa niin. Oppilaisuuteen pyrkivien ei tulisi uskoa olevansa niin pian oppilaisuuteen kelpaavia, jos he aavistaisivat, mikä taakka kaikki oppilaat aluksi ovat planeettahierarkialle. Vasta kausaaliminuuksina he alkavat olla kykeneviä seisomaan omilla jaloillaan.

9.30 Eriasteinen ymmärtämys eri kehitystasoilla

¹Ihmiskunnan yksilöt ovat eri kehitystasoilla. Tämä merkitsee sitä, että elämänymmärtämyksen aste on yksilöllisesti hyvin erilainen. On turhaa saarnata sivilisaatioasteella oleville oppeja, jotka kuuluvat humaniteettiasteelle. Ainoa oikea menetelmä on mukauttaa opetus yksilön ymmärtämismahdollisuuteen. Muuten jatkuu sen menetelmän käyttö, joka on kaikkina aikoina kannustanut ihmisiä sokeasti uskomaan siihen, mikä jää heille käsittämättömäksi. Sitä menetelmää käyttäen on aina onnistuttu johtamaan ihmiskunta harhaan ja saamaan se hyväksymään asioita, jotka ovat ehkäisseet sen tajunnankehitystä, idiotisoineet sen, aiheuttaneet kaikenlaista taikauskoa ja edistäneet hyväuskoisuutta.

²Hylozoiikan teoreettinen hallinta voi hyvinkin olla mahdollista yksilölle, joka on edelleen sivilisaatioasteella. Yksilön taso ilmenee elämänymmärtämyksestä, kiinnostuksesta elämää kohtaan ja evoluution palvelemisesta (kukin kykyjensä mukaan). Kaikki, mikä hyödyttää tajunnankehitystä (fyysisesti, emotionaalisesti ja mentaalisesti), kuuluu evoluutioon. Ja kaikki on yhtä ”jumalallista”, kun se vastaa saavutettua tasoa.

³Ihmiset pettävät itseään sanoillaan ja koko oppimallaan sanastolla kykenemättä oivaltamaan, mille kehitystasolle ne ideat kuuluvat, joista termien alkuperäinen sisältö muodostui. On mielenkiintoista kuunnella kaunopuhujien loistavia luentoja asioista, jotka ovat heille todellisuudessa täysin vieraita

⁴Esoteerisen tiedon leviämiseen liittyy tiettyjä riskejä, jos tieto joutuu edelleen sivilisaatioasteella olevan älymystön käsiin. Jos huomioidaan tämän älymystön kyvyttömyys määrittää oma ja toisten kehitysaste sekä sen parantumaton usko omaan arvostelukykyyyn, on turha antaa mitään varoituksia. Niin kauan kuin ihmiset ovat vihan asteella eivätkä ole vielä saavuttaneet korkeampaa emotionaalista vetovoimaa, he käsittävät kaiken, mitä emotionaalisuuden hallitsemisesta mentaalisuuden avulla sanotaan, ikään kuin se olisi kehoitus heille yrittää tukahduttaa emotionaalisuus väkivaltaisesti sen sijaan, että he kehittäisivät sitä. Kukaan ei voi ohittaa mitään kehitysastetta, sillä jokaiseen niistä kuuluu ominaisuuksia, jotka on hankittava näillä eri tasoilla. Siltä, joka ei ole läpikäynyt mystikkoastetta, puuttuvat tälle asteelle kuuluvat kokemukset, jotka vaaditaan tälle asteelle kuuluvien ominaisuuksien hankintaan. Mystikkoasteella ja emotionaaliverhossa yksilö kykenee siirtämään energioita napakeskuksesta sydänkeskukseen spontaanisti ja automaattisesti ymmärtämättä, miten se tapahtuu. Tämä on huomioitava myös niiden, jotka ovat saavuttaneet tämän asteen yli. Jokaisessa uudessa inkarnaatiossa yksilön on läpikäytävä kaikki asteet barbaariasteelta lähtien. Yleisesti ottaen tämä liittyy eri ikäkausiiin, erilaisiin eri kehitysasteilla ja myös eri tasoilla (piilevinä triadin alitajunnassa). Todellisen ”hengellisen neuvonantajan” tehtävänä on pohtia näitä asioita. Oikeastaan jokaisella ihmisellä pitäisi olla sellainen neuvonantaja. Katolisen kirkon idea hengellisestä neuvonantajasta oli alun perin hyvä (ja sopiva uudelleensyntyville barbaariklaaneille), mutta se rappeutui synnintunnustuksen tultua pakolliseksi ja koska kehitysasteista ja niihin kuuluvasta ei ollut tietoa.

⁵Aiemmin vallinneiden fiktiojärjestelmien hajottua ja papiston osoittauduttua kyvyttömäksi sielunhoitotyöhön on aikamme täydellinen harhautuneisuus elämän suhteen johtanut siihen, että yhä useammat kääntyvät niin kutsuttujen psykoanalyttikoiden puoleen saadakseen apua neurooseihinsa. Valitettavasti myös psykoanalyttikoilta puuttuu vaadittava ymmärtämys.

⁶Vielä ei ole oivallettu, että ihmisellä täytyy olla jotain kiinteää, johon pitäytyä, jotain kiinteää tunteelleen, kiinteää järjelleen. Muuten vastaavissa verhoissa syntyy emotionaalinen tai mentaalinen kaaos, jolloin ihmisestä tulee avuton. Vanhojen järjestelmien purkamiseen liittyy riskejä, jos niitä ei voi korvata tarkoituksenmukaisilla uusilla. Eivätkä uskonto, filosofia tai tiede voi tarjota tarkoituksenmukaisia järjestelmiä, jotka kestävät kriittisen järjen analyysin. Väliaikaiset järjestelmät, joita kaikenlaiset profeetat valmistelevat päivittäin, eivät elä teki-jäänsä kauemmin. Tarvitaan jotain aivan muuta.

9.31 Todellisuusvaisto

¹Ihmisen vaisto on niiden alitajunnassa olevien kokemusten ilmaus, jotka ovat tulosta hänen inkarnaatioistaan. Heräävä järki etsii todisteita vaiston oikeellisuudelle valvetajunnan kyvyssä todeta tosiasioita ja hylkää sen tähden vaiston oppaana, lukemattomien ”totuudeksi” julistettujen spekulatiojärjestelmien harhauttamana. Vasta kun mentaalitajunta on kehittynyt niin pitkälle, että se kykenee kriittisesti arvioimaan erilaisten (uskonnollisten ja filosofisten) järjestelmien todellisuussisältöä, se voi vapautua riippuvuudestaan elämäntietämättömyyden spekulatioihin. Vasta silloin järki on riittävän kehittynyt oivaltaakseen esoteriikan tarjoaman ylivoimaisen todellisuusselityksen. Jos esoteriikka hyväksytään emotionaaliasteella, siitä tulee vain uskonto, uskonasia. Silloin on pikemminkin ”sattumaa”, että yksilö on valinnut ”oikean uskonnon”. Ja on olemassa suuri riski, että hän saattaa koko asian huonoon valoonärkevien ihmisten edessä höpöttämällä asioista, joita hän ei ole koskaan käsittänyt oikein. Näin hän pelästyyttä nämä ihmiset tutkimasta järjestelmästä.

²Poikkeus tästä säännöstä on mahdollinen, jos yksilön alitajuinen todellisuusvaisto on niin vahvasti kehittynyt, ettei hänen tarvitse läpikäydä mentaaliastetta oivaltaakseen hylozoikan oikeellisuuden. Hän hyväksyy sen, vaikka hän ei voi selittää omaa valintaansa määrittäneitä syitä. Muiden järjestelmien suhteen hänen ”tunteensa” on antanut hänen ymmärtää, että ”niin se ei voi olla”.

9.32 Ajattelu ja älykkyys

¹Ihmiset uskovat voivansa ajatella. Kaikkien muiden kykyjen tavoin myös ajattelukyky on hankittava. Kotona ja koulussa opimme ajattelemaan tietyillä rajoitetuilla kokemusalueilla. Mutta siirtyessämme näiden alueiden ulkopuolelle, ajattelemme lähes aina väärin. Jos meillä ei ole kaikkia tosiasioita kunkin yksittäisen tapauksen arviointia varten, me ajattelemme väärin. Filosofian historian olisi pitänyt opettaa meille, miten vaikeaa on ajatella ja vielä vaikeampaa ajatella oikein. Sen olisi pitänyt opettaa ainakin filosofeille, että ajatteluun vaaditaan tietoa. Ilman tietoa antaudutaan vain kuvittelulle, emotionaaliverhossa tapahtuville ilmiöille. Mentaalisuus vaatii täsmällisyyttä.

²Monet eivät tee eroa älykkyuden (mentaalisten kykyjen: päätelmäajattelun, periaateajattelun, perspektiivijattelun, systeemiajattelun ja kausaalisten ideoiden), tietämyksen, tiedon (työstetyn tietämyksen) ja viisauden (soveltamiskyvyn) välillä.

³”Älykkyydellä” ei yleensä tarkoiteta puhdasta mentaalista ajattelua vaan ”mielikuvitusta”, emotionaalisuuden ja mentaalisuuden yhdistelmää, intialaisten kaama–manasta. Älykkäät kuvittelevat omaavansa arvostelukykä, mikä on aina ollut ihmiskunnan valtava virhe. Itse asiassa he ovat suvereenia vain alimmassa mentaalisisessä lajissa (47:7), sillä niin vähän on mentaalitajunta kehittynyt, että nopeaa toimintaa tällä, sen alimmalla alueella, pidetään ”lahjakkuutena”. Eriskumaisuus piilee siinä, että alhaisin harkintakyky (se, että osaa ylipäätään ”ajatella”) käsitetään oikeana tai erehtymättömänä. Aina kun joku kohoo joukon yläpuolelle, hän on ”nero”. Ihmiskunta on tullut järkiinsä tajutessaan valtavan mentaalisen rajoittuneisuutensa ja kyvyttömyytensä tehdä oikeita arvioita todellisuudesta.

⁴Yleistäminen, monien samankaltaisten ilmiöiden tiivistelmä, on yksi ensimmäisiä esimerkkejä siitä, kuinka yksilön alkava harkintakyky hyödyntää kokemusta. Elämäntietämättömyyden on aluksi liian helppo vetää sellaisia johtopäätöksiä, minkä todistavat siivekkäät sanonnat ja perinteiset sananlaskut. Ne absolutoituvat hyvin helposti, jolloin niillä on idiotisoiva vaikutus.

⁵Suurten filosofian jättäjäisten logiikkamyllyn tuottama terävä-älyisyys vaikuttaa suorastaan mahtavasti niihin, jotka sen käsittävät, joten ei ole niin merkillistä, että heidän oppilaansa antavat periksi tuon koneiston vaikutuksille. Esoteerikko voi harvoin vastata terävyydeltään noita mentaalisia partateriä. Esoteerikko ei ole tai hänen ei ainakaan tarvitse olla terävä-älyinen (terävä-älyisyys = suvereenisuus periaateajattelussa). Hän ei ratkaise ongelmia, vaan uudet tosiasiat antavat hänelle ratkaisun lahjaksi. Terävä-älyisyys ei löydä tietä perspektiivitajuntaan, jonka edellytyksenä on terveen järjen soveltaminen ja laajemman horisontin ja yleiskatsauksen vaatimus. On olennaista, ettei juutu mihinkään, ettei koskaan pidä mitään lopullisena, ettei hyväksy dogmeja, vaan jatkaa aina eteenpäin. Terävä-älyisyys kiinnittää ja lukkiuttaa. Perspektiivi kiertää asian ympäri ja löytää yhä useampia näkökulmia. Terävä-älyisyys on tyypillinen kyky viidennen departementin tajunnalle. Perspektiivi on hankittavissa helpoimmin kolmannessa departementissa.

⁶Esoteerinen logiikka opettaa, että analyysi ei koskaan johda synteysiin. Oppineet voivat kuinka monessa konferenssissa tahansa analysoida ”loputtomasti” jotain asiaa, pääsemättä mihinkään. Näin on siksi, että synteysi kuuluu korkeammalle mentaalitasolle ja sellainen taso saavutetaan vain ideainmaailmasta peräisin olevan idean ansiosta. Todellinen synteysi on joko kausaalinen tai essentiaalinen intuitio. Tavalliset niin kutsutut synteysit saadaan joko eliminomalla tai ne ovat alitajunnassa piileviä vanhoja ”viisauksia”, eivätkä ole siten nimensä veroisia.

⁷Jokin synteysiä muistuttava voidaan saada kohottamalla koko ongelma korkeammalle tasolle, perspektiivitajuntaan.

⁸Eksoteristin ylivertaisin älykkyys ja arvostelukyky osoittautuvat siinä, että hän on kiinnostunut kaikista ongelmista ymmärtäen samalla, että kaikki (eksoteeriset) ratkaisut ovat oletuksia (eivätkä voi koskaan antaa ehdotonta varmuutta), näyttivätpä ne kuinka nerokkailta tahansa. Tieto todellisuudesta jää (fyysistä maailmaa lukuun ottamatta) eksoteristeille saavuttamattomaksi. Ylifyysiset ongelmat eivät tietenkään ole ongelmia viidennen luomakunnan

yksilöille, ja näiden perusnäkemystä Pytagoras opetti perustamassaan salaisessa tietokunnassa.

⁹Ylifyysisiin ongelmiin kuuluvat todellisuuden kolmen aspektin aineen, liikkeen ja tajunnan luonne. Nämä ovat ongelmia, joita tiede ei koskaan pysty ratkaisemaan. Niiden ratkaiseminen vaatii (erottamattomana ykseytenä kaiken kanssa ilmenevää) kykyä ykseystajuntaan; Christoksen niin perusteellisesti väärinymmärrettyä ”rakkautta”) ja tätä ei hankita neljännessä luomakunnassa.

9.33 *Intuitio*

¹Filosofien vakava puute on heidän intuitionsa täydellinen puute. Tämä pätee erityisesti nykyajan filosofiin ja psykologeihin, jotka puhuvat niin paljon intuitiosta tietämättä, mitä intuitio on, koska heillä ei ole tätä kykyä. Intuitiosta ei voi puhua ennen kuin on hankkinut kausaalitajunnan ja siirtynyt ”platoniseen ideainmaailmaan”. Intuitiota on monta lajia: kausaalinen objektiivinen, joka tuntee todellisuuden objektiivisesti havaitsemassaan, ja essentiaalinen subjektiivinen, joka käsittää virheettömästi toisten tajunnansisällön.

²Filosofinen ajattelu on tähän asti ollut rajoittunut kahteen alimpaan mentaalitajunnan lajiin (47:6,7), diskursiiviseen päätelmäajatteluun ja periaateajatteluun. Vasta matemaattisen kaavaajattelun yhteydessä on alettu käyttää perspektiivitajuntaa (47:5).

³Konkreettisen mentaalitajunnan ja intuitiivisen kausaalitajunnan välillä on vastakohtaisuus. Mentalisti vaatii täsmällisesti muotoillun mentaalijärjestelmän selkeyttä. Kausaaliminä kokee todellisuuden eikä hän tarvitse käsitteitä tai järjestelmiä. Vapauduttuaan riippuvuudesta mentaalisuuteen kausaaliminän on usein vaikeaa selventää mentalistille, mitä hän tahtoo sanoa.

⁴Vaikuttaa siltä, ikään kuin mentalistin ehdoton käsiteselkeyden vaatimus ehkäisisi intuition hankintaa. Luultavasti tämä on syy siihen, miksi planeettahierarkian opettajat ilmaisevat ajatuksensa mieluummin symbolein (harjoittaakseen oppilaidensa intuitiota) ja välttävät mahdollisimman paljon konkreettista muotoilua.

⁵Esoteerikko odottaa innolla sitä päivää, jolloin vaikutusvaltainen parhaimmisto on hankkinut ideainmaailman intuition, eikä heidän enää tarvitse vaeltaa mentaali maailman älyllisissä labyrinteissa. Silloin saamme todellisen tiedon todellisuudesta ja säästymme kallisarvoisen ajan tuhlaukselta kaikkien niiden arvailujen keräämiseen, joilla kaikkien aikojen filosofit ovat johdaneet ihmiskuntaa harhaan.

9.34 *Yhteys ylitajuntaan*

¹Esoteerikko ei kirjoita muita ajatellen, vaan saadakseen itse yhä suuremman selkeyden, sillä juuri siten hän voi parhaiten auttaa toisia ymmärtämään. Näin kirjoittaessaan hän ei ole vaarassa joutua asiaankuulumattomien näkökantojen vaikutuksen alaiseksi, vaan voi käsitellä asiaa objektiivisemmin. Vaikka hän olettaakin selventäneensä ongelmaa riittävästi, käy ilmi, että uusiutunut syventyminen lisää hänen omaa selkeyttään. Suhteet ilmenevät eri tavoin ja eri painotuksin. Tämä mahdollistaa myös yhä suuremman tarkkuuden tekstin muotoilussa. Koskaan ei voi ilmaista ajatuksiaan riittävän tarkasti.

²Hänen on usein vaikea ratkaista, mistä hän saa avun tarkempaan muotoiluun. Apu voi tulla kausaali maailmasta, hänen Augoeideeltaan, joltakin oppilaalta tai joltakin vielä korkeammalta minältä, joka tilapäisesti ”katsoo hänen suuntaansa” ja tarjoaa hänelle uuden näkökannan. Voi myös käydä niin, että ongelma on jo kauan sitten ylitajuisen mentaalitajunnan selvittäminen, joten se työstää nyt tietään aivosoluihin.

9.35 *Ideaprosessi*

¹Kuten filosofian historia osoittaa, on uuden todellisuusidean (platonisen idean) omaksuminen hyvin vaikeaa myös ajattelijoilta. Olemme niin juuttuneita fiktiojärjestelmiimme, että olemme äärimmäisen haluttomia edes tutkimaan jotain, joka voisi mahdollisesti hajottaa koko järjestelmän, minkä jokainen uusi todellisuusidea tekee. Tämän lisäksi esoteriikka sisältää vain

uusia ideoita, jotka ensi silmäyksellä vaikuttavat hyvin oudoilta ja sen tähden erittäin epätodennäköisiltä. Useimmat närkästyvät jo pelkästä ajatuksesta, että kaikki se, mitä terävimmätkin aivot ovat spekuloineet, osoittautuisi olevan pelkkiä kuvitelmia. Mitä röyhkeyttä ja kuka uskalttaa väittää jotain niin kohtuutonta? Vielä yksi haihattelija ja heitä on jo nyt aivan liikaa. Esoteerikko voi vain pyytää uskovaisia dogmaatikkoja tutkimaan asiaa ja selvittämään, kuinka monta aiemmin selittämätöntä ilmiötä tämä hypoteesi selittää. Verratkaa tätä järjestelmää niihin surkean mitättömiin järjestelmiin, joita filosofit ovat esittäneet, ja sanokaa sitten, onko kohtuullista päätellä, että ihmisaivoparat olisivat voineet rakentaa sen.

²Kun otetaan huomioon ne suuret vaikeudet, jotka mentaalisesti nähden koettelevat kaikkea uudelleenajattelua ja ne vielä pahemmat tuskat, jotka koettelevat emotionaalisesti jokaista, joka on luopumassa vaalitusta uskomusjärjestelmästä, on odotettavissa, että vain uusilla sukupolvilla, jotka eivät ole takertuneet fiktiojärjestelmiin, terveillä aivoilla, jotka voivat persoonattomasti ja asiallisesti tutkia ja vertailla näitä eri järjestelmiä, on edellytykset oivaltaa uusien hypoteesien ylivertaisuus.

³Uudet ideat läpikäyvät prosessin, joka on pääosin samanlainen kuin edellä kuvattu prosessi. Joku yksilö tai jotkut henkilöt julistavat idean, jota auktoriteetit ja niistä riippuvainen älymystö halveksivat, pilkkaavat ja jonka ne hylkäävät. Mutta yhä useammat alkavat tutkia ajatusta, ja idea hyväksytään yhä laajemmissa piireissä. Lopulta lehtimiehet katsovat, että myös heidän pitäisi mainita asia, ja tämä jatkuu, kunnes yleinen mielipide tunnistaa sen ja nielee sen, kuten kaiken muodissa olevan, tietenkään aavistamatta, että uusi todellisuus olisi paljastunut.

⁴Planeettahierarkia työskentelee niiden kanssa, jotka kykenevät ajattelemaan mentaalisesti. Vain humaniteettiasteella (47:5) olevat kykenevät siihen. ”Kirkkaina hetkinään” he voivat tarttua kausaali-ideaan ja konkretisoida sen mentaali-ideaksi, joka työstämisen (meditaation) kautta saa mentaalisen muodon, johon vuorostaan tarttuu joku, joka voi tuoda sen emotionaaliseen muotoon, jolloin siitä tulee älymystölle käsitettävä. Älymystö voi edelleen alasmitoittaa sen aktiivisten tunteiden alueelle (noin 48:4), jossa se voi vaikuttaa ”yleiseen mielipiteeseen”, jota hallitsevat itsekkäät pyyteet sekä poistyyntävyyden aiheuttama pelko tai viha.

9.36 Konkreettinen ja abstrakti

¹Aivan kuten filosofisen ja esoteerisen subjektivismin välillä tehdään ero, myös filosofisessa mielessä ”abstraktin” ja esoteerisessa kielenkäytössä abstraktin välillä tehdään ero. Kieli on liian köyhää voidakseen tarjota eri sanoja näennäisesti niin samankaltaisille ilmiöille. Lisättäköön vielä, että esoteriikka ei ole sisältynyt yleiseen tietoisuuteen, ja niin ollen esoteeriset käsitteet eivät ole saaneet erityistä sanastoa. Esoteerikkojen on täytynyt tyytyä symbolisiin ilmaisuihin. Mutta tämä tilanne ei tule jatkumaan esoteerisen katsomuksen tultua yleiseksi omaisuudeksi. Sitä odotellessa esoteerikko saa tyytyä tavallisen kielenkäytön nimityksiin, mikä aiheuttaa usein epäselvyyttä ja siten käsitesekaannusta.

²Kyseessä olevassa tapauksessa filosofiassa tehdään ero konkreettisen ja abstraktin välillä, jolloin ”konkreettisella” tarkoitetaan havainnollista yksittäistä objektia ja ”abstraktisella” yleiskäsitettä. Toisaalta esoteriikassa kutsutaan kaikkia neljää mentaalista tajunnanilmaisua (47:4-7) ”konkreettisiksi” ja kolmea kausaalista (47:1-3) ”abstrakteiksi”. Taustalla oleva ajatus on, että mentaaliset tajunnanilmaisut ovat mentaalisia ainemuotoja, kun taas kausaaliset ovat valo- ja väri-ilmiöitä, jotka ilmestyvät ja häviävät salamannopeasti.

9.37 Mitä vaikeampaa, sitä yksinkertaisempaa!

¹Koko kosmoksessa on yksi ainoa tajunta, ja kaikilla monadeilla on siinä luovuttamaton osuus. Tämä oivallus hankitaan toistriadissa ja se on määräävä tekijä aurinkokunnan ja kosmoksen kaikille korkeammille valtakunnille. Se selittää myös sen muutoin kohtuuttoman väitteen, että kaikki muodostavat ykseyden, että kaikki ovat veljiä, että kaikenlainen erillisyyks on harhaa, inhimillisen elämänkatsomuksen varsinainen kardinaalivirhe. Goethe, joka oli vihitty

ruusuristiläinen, ei ilmeisesti ollut saavuttanut niin korkeaa astetta, että hän olisi saanut selvyttä hänen mieltään askarruttaneisiin ongelmiin: miten pluralistinen maailmankaikkeus voisi muodostaa ykseyden, kuinka selittää immanentin ja transsendentin jumalan vastakkainasettelu. Ratkaisu piilee siinä, että tajunta on samanaikaisesti sekä kollektiivista että yksilöllistä, että kollektiivitajunta on jumala transsendentti ja yksilöllinen tajunta on jumala immanentti, että yksilön on itse hankittava yksilöllinen tajunta yksilöllisen tajunnankehityksen kautta yhä korkeammassa luomakunnissa ja että tämä on mahdollista juuri hänen kollektiivisen osallisuutensa ansiosta.

²Vaikeimmat ongelmat ovat kaikkein yksinkertaisimpia, kun on kerran saanut selityksen. Tämä oli oivallus, jonka Henri Poincaré oli hankkinut ja jota teosofi Leadbeater yritti selventää, mutta jota aikamme oppineet eivät ole vielä saaneet, ja siten älymystö ei ole sitä toistanut. Mutta kun he ovat tehneet sen, tulevat kaikki tietämään sen, ja asia tulee olemaan niin ilmeinen, ettei sitä tarvitse edes sanoa. Leadbeater, joka oli planeettahierarkian oppilas, sai kerta toisensa jälkeen kokea, kuinka filosofian, tieteen jne. näennäisesti ratkaisemattomat ongelmat olivat näennäisongelmia, jotka voitiin ratkaista vasta, kun ongelma muotoiltiin oikein, mikä oli mahdollista ennen kuin ratkaisu oli tiedossa, ja kuinka koko asia oli sen jälkeen välittömästi itsestään selvä. Kun ihmiskunta on kerran oppinut, että kaikkein ilmeisin on kaikkein vaikeinta eikä sitä voi mitenkään ratkaista ilman korkeampien valtakuntien apua, silloin ihmiskunta on oppinut esoteerisen selviön, joka sen on ennemmin tai myöhemmin oivallettava oikeaksi.

³Monia ehkä harmittaa tämä tapa käsitellä asiaa. Mutta kun on oppinut tuntemaan inhimillisen omahyväisyyden ja oppineiden uskomattoman typeryyden elämänongelmien suhteen, on yritettävä herättää heidät satiirin avulla ja saada heidät tunnustamaan inhimillinen rajoittuneisuutensa ja olemaan nöyriä typerän pöyhkeilyn sijaan.

9.38 Kenelle esoteriikka on tarkoitettu

¹Esoteriikka (hylozoikka) on lähinnä kausaaliminän näkemys todellisuudesta ja elämästä. Esoteriikka on niiden perustosiasioden yhteenveto, jotka hän kykenee itse toteamaan, ja esoteeriset ideat vastaavat kausaalimaailman ideoita. Korkeammilla minuuksilla on toinen käsitys, mikä johtuu siitä, että todellisuuskäsitys muuttuu jokaisen maailman tai joka tapauksessa jokaisen luomakunnan myötä. Näin ollen esoteriikka on korkeimmanlaatuinen todellisuuskäsitys (maailmankatsomus), jonka ihminen voi käsittää ja ymmärtää.

²Ihmiskunnan enemmistö (noin 85 prosenttia) ei kykene ymmärtämään esoteriikkaa. Sivilisaatioasteella olevalle älymystölle esoteriikka voi olla vain hypoteesi. Kun joukot ovat kerran hyväksyneet sen, se jää pelkäksi uskomukseksi, koska hallitsevat auktoriteetit ovat kerran yksimielisesti hyväksyneet sen ainoana kestävästä työhypoteesina. Korkeammalla emotionaaliasteella olevat mystikot (joilla on kaksi alemmaa mentaalista kykyä) pysyvät pohjimmiltaan subjektivisteinä, vaikka he yhteiskuntaolentoina hyväksyvätkin tieteelliset hypoteesit.

³Edellä sanotusta seuraa, että hylozoikka ei voi odottaa yleistä hyväksyntää seuraavan sadan vuoden aikana, varsinkaan kun tullaan tekemään kaikenlaisia kiihkeitä yrityksiä yleisön huomion poiskääntämiseksi esoteriikasta tai sen vääristämiseksi. Musta loosi osaa johtaa harhaan myös tulevaisuudessa.

⁴Esoteriikka on tarkoitettu vain niille etsijöille, jotka eivät ole voineet hyväksyä teologian dogmeja, filosofian spekulaatioita, tieteen lyhytaikaisia hypoteeseja ja mystiikan epäselvyyksiä. Kaikille muille esoteriikka vaikuttaa mielikuvitusrakennelmalta.

⁵Esoteriikka on tarkoitettu humaniteettiasteella oleville, ei alemmilla asteilla oleville, jotka voivat vielä joutua emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden uhreiksi. Muuten liian monet uskoisivat saavuttaneensa korkeimman mahdollisen tason. Itsesokeus on parantumatonta.

⁶Vasta humaniteettiasteen perspektiivitajunnalle hylozoikka voi olla enemmän kuin työhypoteesi.

⁷Esoteriikka on tarkoitettu yksinomaan etsijöille, jotka ovat jääneet etsijöiksi ja jotka eivät ole tyytyneet okkulttisten lahkojen ”reinkarnaatiota ja karmaa” koskeviin opetuksiin (opetuksiin, joita okkultistit ovat saaneet Intiassa tapahtuneiden inkarnaatioidensa aikana). Joogafilosofit ovat todiste siitä, että näiden opetusten hyväksyminen ei ole osoitus siitä, että niiden puoltajilla ei ole vaadittava ymmärtämystä. He ovat päätyneet fiktiokompleksiin, joka sokaisee heidät todellisuuden kolmelta aspektilta ja saa heidät kuvittelemaan, että ihmisestä voi tulla jumala, että ihminen on evoluution lopullinen päämäärä. Kaikki tämä on edelleen sokeaa uskoa, uskoa siihen käsitykseen, että magia on jumalallisten voimien vaikutusta.

⁸Esoteriikka on etsijöille, jotka ovat tyytymättömiä vallitseviin ideologioihin. He ovat oppineet ajattelemaan itsenäisesti, kykenevät näkemään näiden hypoteesien (uskonkappaleiden) virheet. He kykenevät ”oivaltamaan, mitä tekstissä todella sanotaan”: tutkimaan ja analysoimaan lukemaansa, kunnes he käsittävät, mistä on kyse. Jos sisältö ei heille elävöidy, niin että he voivat tarkasti selittää kaikki tosiasiat, he unohtavat lukemansa. Oppiminen vaatii ”opiskeluenergiaa”.

⁹Planeettahierarkia ei lainkaan toivo, että esoteriikkaa saarnataan. Esoteriikka ei ole siviilisaatioasteella oleville, ei emotionaaliasteella oleville, ei mystikkoasteella oleville, ei tiedemiehille, ei edes niille humaniteettiasteella oleville, jotka voivat tyytyä ideologioihin. Esoteerikoiden, jotka tahtovat levittää tietoa todellisuudesta, tulisi pitää mielessä se, kuinka ikivanhan kokemuksen mukaan käy niille, jotka ”heittävät helmiä”. Esoteriikka on vain niitä varten, jotka ovat kerran olleet esoteerikkoja. Muille se jää käsittämättömäksi, ”esoteeriseksi”. Siitä on hyvin huolehdittu, että korkeampi pysyy käsittämättömänä alemmille, jotka vain väärinkäyttäsivät valtaa antavaa tietoa. Valitettavasti on edelleen mahdollisuus idiotisoida tieto niiksi harhahoiteiksi, jotka yhä hallitsevat ihmiskuntaa.

9.39 Tiedon väärinkäytön riskit

¹Kaikki tieto tuo mukanaan monenlaisia riskejä. Tieto edellyttää vastuuta sen käytöstä ja oikeasta käytöstä. Epäkypsät käsittävät sen aina väärin ja vääristelevät sen. Ja kaikki katsovat olevansa kypsinä ja täysin kykeneviä arvioimaan kaiken suoralta kädeltä. Heiltä puuttuu kyky erottaa toisistaan todellisen oivalluksen itsemääräävyys ja vihkiytymättömien itseriittoisuus. Ja siinä tapauksessa professorin ja tavallisen ”oppimattoman” välillä on hämmästyttävän pieni ero.

²Nykyään esoteerista tietoa julkaistaan vähä vähältä yhä enemmän. Näin se tulee kaikkien saataville. Mutta totuus on edelleen, että kaikkea tietoa tulkitaan väärin ja käytetään väärin. ”Yleisöä varoitetaan.” Esoteerinen tieto jää näet aina esoteeriseksi kaikille, jotka ovat liian alhaisella tasolla ymmärtääkseen, siis kaikille, joilla ei ole riittävää elämäkokemusta. Yksilön elämäkokemus antaa hänelle mahdollisuuden todella ymmärtää sen, minkä kaikki uskovat käsittävänsä.

³Jos ihmiset saavat oppia eri kehitysasteista, tuskinpa on ketään, jolla ei olisi kykyä arvioida, mille asteella kukin kuuluu. Mutta vain kausaaliminät kykenevät siihen.

⁴Herbert Spencerin kehitysfilosofia toi itse kehityksen käsitteen saataville, jolloin se voitiin popularisoida. Sen jälkeen kenttä avautui kaikille kuvittelijoille, ja pian kaikki tiesivät, että kaikki muutos oli samaa kuin kehitys. Ja näin tämä kausaali-idea idiotisoitiin. Eräs vanhojen esoteeristen tietokuntien kiistaton etu oli se, että ne pitivät tiedon kaikkien niiden ulottumattomissa, jotka eivät olisi olleet kelvollisia ottamaan sitä vastaan. Jos se annetaan kaikille, jotka uskovat tietävänsä, uskovat voivansa käsittää ja ymmärtää (ja heidän nimensä on legioona), se vääristyy ja sitä väärinkäytetään.

⁵Mutta esoteerikot voivat lohduttautua sillä, että tämä ilkivalta tulee pian loppumaan. Planeettahierarkialla on aivan liian paljon kokemusta siitä, kuinka tietoa väärinkäytetään. Yleisesti saataville tuleva tieto tarjoaa vain näkemyksen olemassaolosta, mutta ei menetelmiä olemassaolon energia-aspektin hyödyntämiseen. Vanhat tietokunnat eivät ota vastaan uusia hakijoita. Sen sijaan tullaan perustamaan uusia esoteerisia tietokuntia, jotka soveltavat täysin erilaisia opetusmenetelmiä. Jos ylipäättään olisi mahdollista, että joku vihitty tahtois paljastaa jotain,

silloin tämä polku on suljettu. On olemassa erehtymättömät turvallisuustakuut.

⁶Tavanomaisten epäaitojen tietokuntien syntyminen ehkäisemiseksi aitoja tietokuntia ei tulla perustamaan, ennen kuin planeettahierarkia on palannut, ja se ei tapahdu vielä sataan vuoteen.

9.40 *Esoteriikasta ei saa tehdä uutta uskontoa*

¹Esoteriikasta ei saa tehdä uutta uskontoa, uskontunnustusta, johon on uskottava, joten se ei saa vedota herkkäuskoisuuteen ja arvostelukyvyyttömyyteen. Siitä ei saa tulla uutta aineistoa filosofien spekulointiin tai kuvitteluun Steinerin ja muiden tuttuun filosofiseen tyyliin. Vain planeettahierarkialta saadut tosiasiat saavat sisältyä siihen. Esoteriikka ei ole mitään fyysikalismiin tyytyville tiedemiehille tai parantumattomille skeptikoille tai agnostikoille, joilla menneiden inkarnaatioiden kokemus ei ole vielä päässyt oikeuksiinsa heidän elämänvaistossaan. Kaikenlaisella tietämättömyydestä johtuvalla spekulatiolla, selvänäkijöiden opetuksilla ei ole minkäänlaista loogista oikeutta tulla huomioiduksi. Jos tätä sääntöä ei noudateta, meillä on pian yhtä monta okkultistista lahkoa kuin uskonnollisia lahkoja, jotka kaikki kiistelevät yhdestä ja ainoasta totuudesta. Kun planeettahierarkialle on tullut mahdollisuus esiintyä uudelleen, sen jäsenet ovat riittävä takuu spekulatiovimmaa vastaan. Esoteriikka hylkää kaikenlaisen auktoriteetteihin sidotun tiedon, kaikenlaisen ”hengellisen ohjauksen” (eikä vähiten spiritualististen ”ohjaajien” ja emotionaalimaailman henkisten oppaiden taholta tulevan, sillä näiltä kaikilta puuttuu tieto todellisuudesta.) Jokaisella on ehdoton oikeus omaan käsitykseensä maailman- ja elämäkatsomuksen suhteen; jokainen on yksilöllisesti vastuussa omien virheellisten näkemystensä seurauksista. Kenelläkään ei ole oikeutta pakottaa näkemystä kenellekään toiselle, vaikka se olisi ”absoluuttinen tieto”. Kaikenlainen suostuttelu on jyrkästi torjuttava. Jokaisen on löydettävä oma tiensä ja tutkittava esoteriikan kestävyys. Jäljittelijät eivät ole kypsiä esoteriikalle.

²Hylozoiiikka on tarkoitettu pääasiassa niille filosofeille ja tiedemiehille, jotka ovat ymmärtäneet vallitsevien ideologioiden kestävämmyyden ja jääneet etsijöiksi. Heille tullaan antamaan tilaisuuksia tutkia, onko hylozoiiikan väite yhdenmukaisuudesta todellisuuden kanssa oikeutettu, voidaanko hylozoiiikka hyväksyä mentalistien (ensimnuuksien) ensimmäiseksi ja perustavaksi mentaalijärjestelmäksi. Hylozoiiikka ei esitä muita väitteitä edellä mainittujen lisäksi.

9.41 *Esoteerinen ja eksoteerinen ovat kaksi erillistä maailmaa*

¹Eksoteeriset ja esoteeriset asiat ovat kuin kaksi erillistä maailmaa, ja jäävät sellaisiksi, kunnes ihmiskunta on ainakin hyväksynyt hylozoiiikan ainoaksi kestäväksi työhypoteesiksi. Niin kauan kuin älymystö tyytyy mieluummin teologioiden dogmijärjestelmiin, filosofien spekulatiojärjestelmiin, tiedemiesten alkeellisiin hypoteesijärjestelmiin ja historioitsijoiden tarinoihin, esoteerikko jää tuntemattomaksi vieraaksi ihmisten keskuudessa, kulkee ympäriinsä kuin muukalainen. On kuitenkin olemassa korvaus: mahdollisuus auttaa oikealla tavalla, mahdollisuus vapauttaa monet ainakin muutamista illuusiosta tai fiktioista.

²Ilmeisesti on yhä ihmisiä, jotka pitävät esoteriikkaa jonkinlaisena uutena filosofiana, tietämättömyyden spekulointina, havainnollistaen siten oman arvostelukykynsä. On melkein pä tarunomaista, kunhan he vain oivaltaisivat sen, kuinka kyvyttömiä ihmiset ovat erottamaan toisistaan ”uskon ja tiedon”. Yli 99 prosenttia siitä, mitä he uskovat tietävänsä, lopullisia fyysisiä tosiasioita lukuun ottamatta, on pelkkää fiktiivisyyttä. Esoteerikot voivat toki vaikuttaa tietämättömiltä, koska he katsovat, ettei heidän tarvitse orientoitua siihen illuusioiden ja fiktioiden maailmaan, jossa oppineet elävät. Esoteerikot elävät toisessa maailmassa aina, kun heille tarjoutuu siihen tilaisuus. Valitettavasti he joutuvat liian usein elämään kahdessa maailmassa, ja enemmän elämäntietämättömyyden maailmassa.

³Sofistit hallitsivat aikansa tietämyksen ja kykenivät näin ollen antamaan lausuntoja kaikesta näennäisen asiantuntemuksen pohjalta. Tämä on edelleen ominaista meidän aikamme älymykselle. He tietävät sen, mitä ihmiset voivat tietää. Keskustelu heidän kanssaan on samaa kuin dialektiikan harjoittelu. Esoteerikolla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin vaikeneminen, koska ei ole

olemassa yhteistä pohjaa antoisalle ajatustenvaihdolle, jossa jokainen myötävaikuttaa uusilla näkökulmilla valaistuksen lisäämiseksi Eksoteristi ja esoteerikko käyttävät samoja sanoja yhteisestä sanastosta, mutta heidän sanansa eivät viittaa samaan todellisuussisältöön, ja niinpä he puhuvat eri asioista järkevään tulokseen pääsemättä.

⁴Pythagoras toimi hyvin järkevästi, sillä hän ei sallinut kenenkään esittää edes kysymyksiä kahden ensimmäisen opiskeluvuoden aikana. Kestää niin kauan, ennen kuin hallitsee järjestelmän kaikkine tosiasioineen siten, että voi esittää kysymyksiä järkevästi, kysyä siten, että järkevien vastausten antaminen on mahdollista. Pedagogeilla on kokemusta siitä, kuinka kauan kestää, ennen kuin lapset osaavat esittää kysymyksen siten, että opettajalla on mahdollisuus selittää. Ja esoteriikan suhteen jokainen ”aloittelija” on lapsen asemassa. Ei ole helppoa vapautua kaikesta siihen saakka opitusta ja ajatella asioita täysin uudella tavalla. Sillä näin on tehtävä. Tulet astumaan täysin uuteen ajatusmaailmaan, jossa jokainen ”kosketus” vanhaan johtaa vain avuttomaan väärinkäsitykseen

⁵Liian koulumestari maista? Esoteerisella opettajalla on kokemusta, joka kertoo hänelle jotain muuta. Näiden erittäin älykkäiden arvostelijoiden tulisi yrittää oivaltaa, mitä tarkoitetaan ei vain kehitystasoilla, vaan myös piilevällä ymmärtämyksellä.

9.42 Dogmatismi

¹Dynamis on sokea voima, ja sellainen voima voi vaikuttaa vain tuhoavasti aiheuttaen kaaosta. Voima, joka toimii lain, synn ja vaikutuksen lain mukaan, on suhteellisen finaalin eli tarkoituksenmukainen jo pelkästään sen tähden. Tämä on asia, jota filosofit eivät ole koskaan oivaltaneet, vielä vähemmän tieteellinen ajattelu, joka suurelta osin soveltaa yksinkertaisinta päätelemääjattelua ja mekaanista toistamista. (Tässä ei tarkoiteta mentaalisia tutkimusneroja eikä mentaaliseen parhaimmistoon kuuluvia uranuurtajia). Vakava este ajattelun vapautumiselle on kaikesta huolimatta edelleen vallalla oleva 1800-luvun dogmaattinen ajattelu, jolle kaikki ylifyysinen (”metafysiikka”) oli puhdasta taikauskkoa. Tämä ajattelu puolestaan juontaa juurensa kreikkalaiselta filosofilta Epikurokselta, antimetafyyssisen fysikalismin perustajalta. Tämä dogmaattinen ajattelu johti tutkimuksen harhaan, ja sillä on yhä voimakas vaikutus, mikä ilmenee parhaiten Einsteinin epäonnistuneessa yrityksessä luoda uusi perusdogmiin (kolme ulottuvuutta) liittyvä teoria, jolloin hän virheellisesti teki ajasta uuden ”ulottuvuuden”. On tärkeää, että filosofisesti suuntautuneet tiedemiehet oppivat ajattelemaan uudelleen pythagoralaisten hylozoiikan mukaisesti.

²Luonnontieteelliset hypoteesit muodostavat kattavan dogmijärjestelmän, joka 1600-luvulta lähtien on muotoiltu yhä yksityiskohtaisemmin ja joka tieteen edustajien mielestä vaikutti lopulliselta ja vakaasti perustetulta tietojärjestelmältä. Osoittautui täysin turhaksi yrittää horjuttaa heidän luottamustaan tähän järjestelmään. Vasta radiumin löytyminen ja modernin ydinfysiikan aluevaltaukset pystyivät vähä vähältä osoittamaan yhä useampien dogmien kestättömyyden, kunnes monet tutkijat joutuivat paniikkiin ja hämmentyivät niin perusteellisesti, että he epäilivät itse luonnon lainalaisuutta. Filosofisen subjektivismin vaikutuksesta he alkoivat jopa kuvitella, oliko ainetta ylipäätään olemassa, ja tätä päähänpistoa puolsi se näennäinen havainto, että aine liukeni energiaksi.

³Mutta ei edes tämä tieteellisen kaaoksen tila voinut pakottaa filosofeja tutkimaan niiden järjestelmien todellisuussisältöä, jotka selittävät ylifyysisten aineiden ja maailmojen olemassaolon. Yleinen mielipide oli niin perusteellisesti kyllästetty uskomuksella, että niin kutsuttu okkultismi on pelkkää petollisuutta, joten tämä ulospääsy umpikujasta oli tukossa. On ilmeisesti ryhdyttävä vieläkin tarmokkaampiin ponnisteluihin, ennen kuin tämä uusi dogmi voidaan kitkeä pois.

⁴Myönnetään mieluusti, että kirjailijat, jotka ovat yrittäneet tehdä propagandaa ylifyysiikan puolesta, ovat olleet epäpäteviä tehtävänsä ja esittäneet asiaan liittyvät tosiasiat tavalla, joka on vaikuttanut liian harrastelijamaiselta ja herättänyt siten epäluottamusta. On kiistatonta, että he siten vahingoittivat asiaa, jota he halusivat edistää. Lisättäköön tähän, että he aloittivat

toimintansa liian aikaisin ja osoittivat hyväuskoisuutta, mikä sai jopa vakavamieliset etsijät luopumaan asian tutkimisesta. Filosofista kiinnostuneet kääntyivät epätoivossaan joogafilosofian puoleen, jota intialaiset alkoivat levittää länsimaissa.

9.43 Esoteriikka ja dogmatismi ovat yhteensovittamattomia

¹Perinteisen todellisuuden tarkastelutavan perusvirhe oli ja on edelleen tapa tarkastella todellisuutta elämäntietämättömyyden tuottamien rakenteiden ”silmälasien” läpi sen sijaan, että lähdettäisiin suorista havainnosta, kuten luonnontutkimus on lopultakin tehnyt. Tämän virheen tehneet lähtivät olettamuksesta, että ”sellainen on todellisuus”, ja rakensivat sen pohjalta fiktiojärjestelmän, ja tämä järjestelmä oli tieteellinen katsantotapa. Näin on edelleen kaikilla tutkimusaloilla, jotka eivät kykene objektiivisesti tutkimaan ylifyysistä aineellista todellisuutta.

²Hylozoikka osoittautuu tässäkin tapauksessa ylivoimaiseksi. Se sulkee pois kaikki dogmaattiset katsantotavat, sillä kaikki sellaiset yritykset ovat ristiriidassa esoteriikan perusvaatimuksen kanssa, joka on olemassaolon aineaspektin objektiivinen tutkiminen kausaalitajunnan avulla. Tämä on myös ainoa tapa lopettaa subjektivismiin mielikuvitusrakennelmat.

³Ainoastaan kausaaliminät (objektiivisen kausaalitajunnan hankkineet yksilöt) voivat tehdä tutkimustyötä (todeta tosiasioita) ylifyysisissä maailmoissa. Vain nämä voivat antaa meille ne ihmisen maailmoja koskevat tiedot todellisuudesta, jotka mahdollistavat tiedon todellisuudesta. Se, mikä ei perustu näihin objektiivisiin tosiasioihin, jää fiktiiviseksi. Ehkä on lopultakin ymmärrettävissä, mitä ”muinaiset opettajat” tarkoittivat sanoessaan, että ihmiset ”elävät näennäisyydessä”. He eivät voi nähdä todellisuutta sellaisena kuin se on, koska heiltä puuttuu objektiivinen tajunta (mahdollisuus objektiiviseen käsitykseen) koskien 15 yhä korkeampaa molekyyliä eli aggregaatiotilaa, ja näin on siksi, että heidän objektiivinen havainnointikykynsä ei ulotu 18 mahdollisesta (kuudesta fyysisestä, kuudesta emotionaalisesta ja kuudesta mentaalisesta) kolmea pidemmälle. Näistä 15 molekyyliä koostamasta todellisuudesta he ovat kyenneet muodostamaan vain ”hypoteeseja” (arvailuja tai epäonnistuneita olettamuksia). Tällaiset hypoteesit ovat perustuneet tapoihin, joilla nämä aineet ja energiat ovat havaittavissa ihmisorganismissa tai ihmiselle. Näin rakennetaan todellisuusteorioita, ja näistä teorioista lähtien rakennetaan järjestelmiä, joiden ajatellaan edustavan todellisuutta. Se, mitä on esitetty tosiasioina, ei ole objektiiviseen havainnointiin perustuvia objektiivisiä tosiasioita, vaan olettamuksia. Tämä pätee myös niin sanottuihin historiallisiin tosiasioihin. Vasta kun tosiasiat on todettu muuttumattomassa kausaalisessa pallomuistissa, esoteerikot hyväksyvät ne. Ne pallomuistit, joita ”selvänäkijät” kykenevät havaitsemaan (”akashakronikka”), ovat jatkuvan muutoksen alaisia, sillä ne ovat emotionaalitajunnan aktiivisuuden tuloksia. Näillä pallomuisteilla ei ole myöskään kykyä säilyttää pysyvää todellisuutta. Vain emotionaalimaailman atomimuisti kykenee siihen, ja tämä muisti on ihmisen saavuttamattomissa.

⁴Koulutuksen tulisi perehdyttää oppilaat kaikilla tieteenaloilla vallitseviin järjestelmiin, samanaikaisesti selventäen, että ne kaikki ovat hypoteettisia, väliaikaisia orientoitumisjärjestelmiä, jotka kuvaavat tutkimuksen tilapäistä näkökantaa. Sellainen menettelytapa ehkäisisi taipumusta tehdä hypoteeseista dogmeja ja absoluuttisia totuuksia.

⁵Esoteerikko oppii erottamaan eksoteerisen ja esoteerisen tiedon. Eksoteerinen tieto on ihmisten tekemä. Esoteerinen tieto on lahja planeettahierarkialta. Eksoteerinen tieto on todettujen tosiasioiden ja rakennettujen teorioiden ja hypoteesien yhdistelmä. Tästä tiedosta tulee täsmällinen vasta sitten, kun kaikki tosiasiat on todettu, ja tämä on tutkimuksen lopullinen päämäärä, joka saavutetaan joskus kaukaisessa tulevaisuudessa. Esoteerinen tieto on järjestelmä, joka jää hypoteettiseksi, kunnes yksilö kausaaliminänä voi itse todeta sen yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Ihmisen kehitystasosta riippuu, minkä todennäköisyysasteen hän järjestelmälle antaa. Todennäköisyydestä tulee korkeimman asteen varmuus koulutetulle loogikolle, joka on perusteellisesti perehtynyt järjestelmään. Tavanomainen pinnallinen omaksuminen ei riitä, vaan johtaa joko hyväuskoiseen hyväksyntään tai hylkäämiseen.

⁶Viisaus hankitaan itsetoteutuksen kautta. Tämä on ainoa ja oikea tie. Ilman käytäntöä kaikki jää teoriaksi. Mikään teoria, vaikka se olisi kuinka oikea, ei auta ketään eteenpäin. Toteuttaminen vaatii kokeellista kokemusta. Tällaisen kokemuksen kautta hankitaan uusia, aavistamattomia kykyjä.

9.44 Esoteriikka lopettaa spekulatiot

¹Yksi esoteriikan monista korvaamattomista eduista on se, että sen avulla voidaan nopeasti päättää, voidaanko monia ihmisten mieltä askarruttavia ongelmia lainkaan ratkaista ihmisjärjen avulla. Useimpia niin kutsuttuja ”metafyysisiä” ongelmia ei voi ratkaista ensin vain vasta toisminä, ja sen tähden ne ovat inhimillisen spekulatiivisuuden ulottumattomissa. Jos ongelmat kuuluvat toisminä todellisuusalueelle, on se ihminen, joka ei tahdo tulla elämäntietämättömyyden fiktioiden pettämäksi, täysin riippuvainen planeettahierarkialta saaduista tosiasioista.

²Tässä yhteydessä on tärkeää, että myös planeettahierarkian oppilaat ja myös kausaaliminät toimittavat tutkimuksensa 45-minän hyväksyttäväksi, koska vain he ovat erehtymättömiä hallintoasteita. Alempien minuuksien kohtaamat vaikeudet ovat niin vakavia, että virheet ovat väistämättömiä. Mainittu menettelytapa olisi myös tehokas tapa estää mustan loosin tietoisia tai tiedostamattomia agentteja levittämästä harhaanjohtavia ideologioita jatkossa. Meidän on otettava huomioon, että mustat tekevät sellaisia yrityksiä yhä enenevässä määrin. Ja kaikki tulisi tehdä, jotta vältettäisiin niiden virheet, jotka ”hyvässä uskossa” levittävät vääriä tosiasioita. Muuten ”vihkiytymättömät” eivät voi koskaan varmuudella ratkaista, miltä suunnalta tieto on peräisin, ja silloin mustilla on paremmat mahdollisuudet onnistua yrityksissään. Tämä toisminälle kuuluvista ongelmista.

³Kaikki 48 korkeampaa atomilajia ovat fyysisessä (49) atomissa. Esimerkiksi 45-minä näkee ja ymmärtää 49-atomiin sisältyvän 45-atomin merkityksen energian ja tajunnan suhteen. On mielenkiintoista, että atomilajien 45–49 koostumuksessa oleva fyysinen atomi tarjoaa aivan erilaiset mahdollisuudet 45-minälle, kuin ihmiselle (sitä ensimmäiselle), jolla ei ole mahdollisuutta tutkia tajunnan aspektia atomeissa.

⁴Kaikenlaisissa atomeissa on suunnattoman paljon tavoittamatonta kaikille niille, jotka eivät ole saavuttaneet korkeinta kosmista tajuntaa. Mitä korkeampi tajunnanlaji, sitä enemmän tämä tajunnanlaji voi löytää alemmista atomilajeista. Olisi tarkoitukseton käsitellä tätä ongelmaa lähemmin. Mutta ei ole vahingoksi, jos ongelma tuodaan esiin. Se on joka tapauksessa tärkeä ongelma, huomiota ansaitseva tekijä niille, jotka ovat kiinnostuneita tutkimaan kolmea aspektia kaikissa ainelajeissa.

⁵Lähin peruste sille, miksi tätä kysymystä lainkaan käsitellään, on tieto siitä, että mentaali-aineessa on aina löydettävissä jokin uusi mentaalinen ominaisuus, sitä korkeampi, mitä korkeamman tajunnan yksilö on hankkinut. Itsetietoisuuden koko mentaalitajunnan alueella (47:4-7) omaavalle mentaaliminälle suvereenina näyttäytyvä mentaalinen käsitys on itse asiassa hyvin pinnallista mentaalista tajuntaa. Tämän tiedon pitäisi tehokkaasti torjua parantumattoman mielikuvituksen spekulatiivisuuden eksymyksiä alueilla, jotka ovat ikuisesti kaiken inhimillisen ajattelun ulottumattomissa. Kun esoteriikka on kerran todella ymmärretty, se tekee lopun kaikesta spekulatiivisuudesta. Tämä on yksi sen lukemattomista eduista. Se opettaa, että kukaan ei kykene arvaamaan missään suhteessa oikein korkeampien minuuksien maailmojen suhteen. Kuvitella saa mielellään. Mutta silloin on oltava tietoisia siitä, että se on pelkkää mielikuvitusta, ei todellisuutta. Kun tämä kerran ymmärretään, rajoitetaan usko alemmille kehitysasteille (fyysiselle ja emotionaalille), joilla ei ole mahdollisuutta itsenäiseen orientoitumiseen olemassaolossa, ihmiskunnan lastenkamariin tarinoineen ja kerskailuineen.

9.45 Esoteerikon neljä ensimmäistä opetusta

¹Ensimmäinen asia, jonka esoteerikko saa oppia, on se, että kaikki se, mitä hän on siihen mennessä uskonut, ajatellut, olettanut, on täysin virheellistä. Se on kuvittelua, joka perustuu tietämättömyyteen todellisuudesta ja elämästä. Elämä fyysisessä maailmassa ei anna kenellekään mahdollisuutta ymmärtää todellisuutta tämän yhden maailman ulkopuolella. Kaikki korkeammat elämänlajit ovat täysin erilaisia, ja se, mitä niistä on spekuloitu, on täysin virheellistä. Hän saa vähitellen oppia itse oivaltamaan, ettei hän tiedä mitään tietämisen arvoista. Tieto todellisuudesta voidaan hankkia vain viidennessä luomakunnassa. Mitään siitä, mitä tämän viidennen valtakunnan edustajat opettivat esoteerisissa tietokunnissa, ei ollut tullut yleisesti tunnetuksi ennen vuotta 1875. Ihmiset, jotka väittävät omaavansa itse hankittua tietoa todellisuudesta, ovat selvänäköisyytensä uhreja. Tämä on lopullisesti vahvistettava. Ihmiskunnan ei enää tarvitse sallia neljännen luomakunnan yksilöiden johtaa itseään harhaan. Ihmisillä ei ole oikeutta antaa lausuntoja mistään ylifyysistä koskevasta asiasta. Vielä kerran: ensimmäisenä esoteerikon on opittava, että kaikki eksoteerinen on virheellistä, löytyipä se sitten mistä pyhistä kirjoista tahansa, olkoonkin se kuinka monien niin kutsuttujen auktoriteettien hyväksymää ja kuinka monien ”pyhien miesten” saarnaamaa tahansa. Eksoteerinen filosofia on ja pysyy fiktionalismina. Se, joka ei tätä oivalla, on sopimaton esoteerikoksi. On täytynyt oivaltaa ihmisällyn avuton rajoittuneisuus. Esoteriikka ei ole mitään niille, jotka voivat ”uskoa”, jotka ”uskovat tietävänsä”.

²Toinen asia, jonka esoteerikko saa tietää, on se, että hänen saamansa tieto on tarkoitettu tekemään hänestä sopiva väline ihmiskunnan tajunnankehitykselle, palvelulle, ei tyydyttämään hänen omaa valtaa antavan tiedon tarvetta.

³Kolmas asia, jonka esoteerikko saa tietää, on se, että tiedon hankinta ei ole lastenleikkiä, vaan merkitsee työtä ja vaivannäköä, kovaa työtä, lakkaamatonta työtä, koskaan loppumatonta työtä, ja ettei hän voi edetä normaalia nopeammin ilman huomattavia ponnistuksia miljoonia vuosia kestävässä kehityksessä.

⁴Neljäs asia on se, että kaikkeen tietoon liittyy vastuu, jolla on väistämättömiä seurauksia tulevaisuuteen ja tuleviin elämiin. Tätä muuten saavuttamattomissa olevaa tietoa me emme ole saaneet tunteaksemme itsemme tärkeiksi ja ylivoimaisiksi. Saatuamme tämän ansaitsemattoman lahjan meistä tulee nöyriä.

⁵Sen, joka tahtoo tulla autetuksi, täytyy tahtoa auttaa. Tätä tarkoitti sanonta ”antava saa”. Me kaikki muodostamme potentiaalisen ykseyden, ja se, joka auttaa muita, auttaa siten itseään. Miksi tämän pitäisi olla niin vaikea ymmärtää? Ne, jotka voivat tutkia omia ja toisten menneitä elämiä, todistavat kaikki kylvön ja korjuun lain voimassaolosta. On suuri virhe, etteivät ihmiset odota elävänsä uudelleen elämiänsä ihmisinä siihen saakka, kunnes heistä tulee täydellisiä ihmisinä. Jos he oivaltaisivat tämän, he eläisivät elämänsä toisin kuin nyt, eivät niin ajattelemattomasti, eivät niin itsekkäästi, eivät niin vastuuttomasti. Reinkarnaatio on laki, jonka tuhannet kausaaliminäit voivat todeta. Heidän on turha todistaa siitä, ennen kuin ihmiset ovat itse oivaltaneet, että näin sen täytyy olla. Silloin kyse ei ole enää uskosta vaan tiedosta. Silloin saa vahvistuksen sille, että tietää, mikä on oikein. Ja tätä selventävät todisteet ovat olemassa, joten kenenkään ei tarvitse uskoa, vaan hän voi vakuuttua logiikan avulla.

9.46 Hylozoiikka tuo vallankumouksen elämäämme

¹Hylozoiikka ajattelee mentaalisen todellisuuden, ensiminän tarkan käsityksen mukaisesti ihmisen maailmoista. Ennen hylozoiikkaa kaikki ajattelu on ollut tietämättömyyden mielikuvituksellisia rakennelmia (fiktioita). Hylozoiikka aikaansaa tajunnankehityksellisen vallankumouksen, koska ensimmäistä kertaa on annettu mahdollisuus ajatella yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa. Myönnetään, että tämä ajattelu pätee vain ensiminän osalta ja että toisminän käsitys todellisuuden kolmesta aspektista on erilainen. Mutta jo sillä, että kykenee yleisesti ottaen ajattelemaan oikein jossakin suhteessa tavalla, joka pätee ihmisen maailmoissa,

on perustavanlaatuinen merkitys. Vasta nyt on ylipäättään mahdollista puhua terveestä järjestä. Perusta on luotu ylärakenteelle, sillä niin pitkälle se on oikein.

²Omatessamme tiedon todellisuudesta olemme lopullisesti vapautuneita sekä kaikenlaisista idiologioista, ihmisten lähtemättömästä spekulatiivimmasta, että myös pelosta, huolesta, kii-reestä, alitajuisessa (ylitajunnassa) jatkuvasta omaan kehitykseen liittyvästä ahdistuksesta, kun rauhallisesti sovellamme tietoaamme elämänlaeista parhaalla mahdollisella tavalla. Suuri tyyneys valtaa kaikki verhomme, sillä tiedämme saavamme kehitykseen tarvitsemamme, silloin kun se on tarpeen. Meidän ei enää tarvitse huolehtia siitä, ”mitä meille tapahtuu”, sillä se on tiedostamattoman asia, kun olemme kerran hankkineet välttämättömän elämänluottamuksen, ”jumalallisen piittaamattomuuden”, koskemattomuuden.

³Se, joka on oppinut hallitsemaan hylozoiikan, ei ainoastaan käsittänyt sitä, vaan ratkaissut sen avulla lukemattomia muuten ratkaisemattomia ongelmia, on saanut siten yhteyden kausaalitajuntaan ja moniin uudenlaisiin energioihin. Siitä seuraa helposti mentaalinen kaaos. Ja introverteille (linjalla 2–4–6 oleville) tämä merkitsee yleensä masentavaa kaikkeen liittyvää riittämättömyyden tunnetta, ensiminän itseriittoisuuden ja itsetärkeyden syrjäyttämistä ja omaa elämään kelpaamattomuutta koskevan lamaanuttavan oivalluksen vaaraa. Ollessaan sellaisessa tilassa yksilö jättää huomioimatta, että tämä ”ilmestys” todistaa kausaaliasteeseen ja oppilaisuuteen rajautuvan kehitystason saavuttamisen. Sillä, joka ei ole kokenut ensiminän epäpätevyyttä ja sen väistämätöntä illusiivisuutta ja fiktiivisyyttä ja puutteellisia essentiaalisia ominaisuuksia, ei ole mahdollisuutta tulla kausaaliminäksi. Omahyväisyydelle tämä on katastrofi, joka muistuttaa paljon sairaudesta paranemiseen johtavaa prosessia. Esoteerisesti tätä nimitetään ”sielun syntymäksi”, ilmaisu, jonka elämäntietämättömyys on saanut käsiinsä ja josta se tietenkin fantisoi ymmärtämättä sen esoteerista merkitystä.

⁴Ekstravertit (linjalla 1–3–5–7 olevat), jotka aistivat esoteeristen opintojen tarjoaman ylivoimaisen selkeyden ja yliveraisen mahdollisuuden ymmärtää elämänilmiöitä, ovat vaarassa joutua ”henkisen ylimielisyyden” valtaan sen sijaan, että he oppisivat älyllistä nöyryyttä. Tieto on lahja, jota he eivät ole saaneet tunteakseen itsensä tärkeiksi ja ylivoimaisiksi, vaan voidakseen paremmin palvella, vapauttaakseen ihmiskunnan sen muuten avuttomasta harhautuneisuudesta, voidakseen taistella valhetta ja vihaa vastaan kaikissa niiden lukemattomissa muodoissa. Sen, että esoteerisia opintoja suorittavat ovat vaarassa paisua itseriittoisiksi, osoittavat ne monet hölmöt, jotka kuvittelevat olevansa yli-ihmisiä, käsittävänsä ja ymmärtävänsä kaiken, vastaanottavansa ilmestyksiä, hankkivansa kosmista tajuntaa, kokevansa vihkimyksiä, siirtyneensä korkeampaan valtakuntaan jne. ja tehden siten viimeisestä villityksestä ensimmäistä pahemman. Vielä pahempaa on, että he julistavat uusia fiktioitaan alati arvostelukyvättömälle joukolle ja edistävät osaltaan lisääntyvää harhautuneisuutta myös okkulttisuuden suhteen. Näin he tekevät selväksi, etteivät he ole koskaan todella ymmärtäneet esoteriikkaa, vaan ainoastaan luulleet ymmärtäneensä sen, aika yleinen ilmiö niiden keskuudessa, jotka etsivät tietoa tullakseen itse suuriksi.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Esoteerinen filosofia (Esoterisk filosofi)*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi (Livskunskap Två)*.

Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2025 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com). Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2025.02.25.